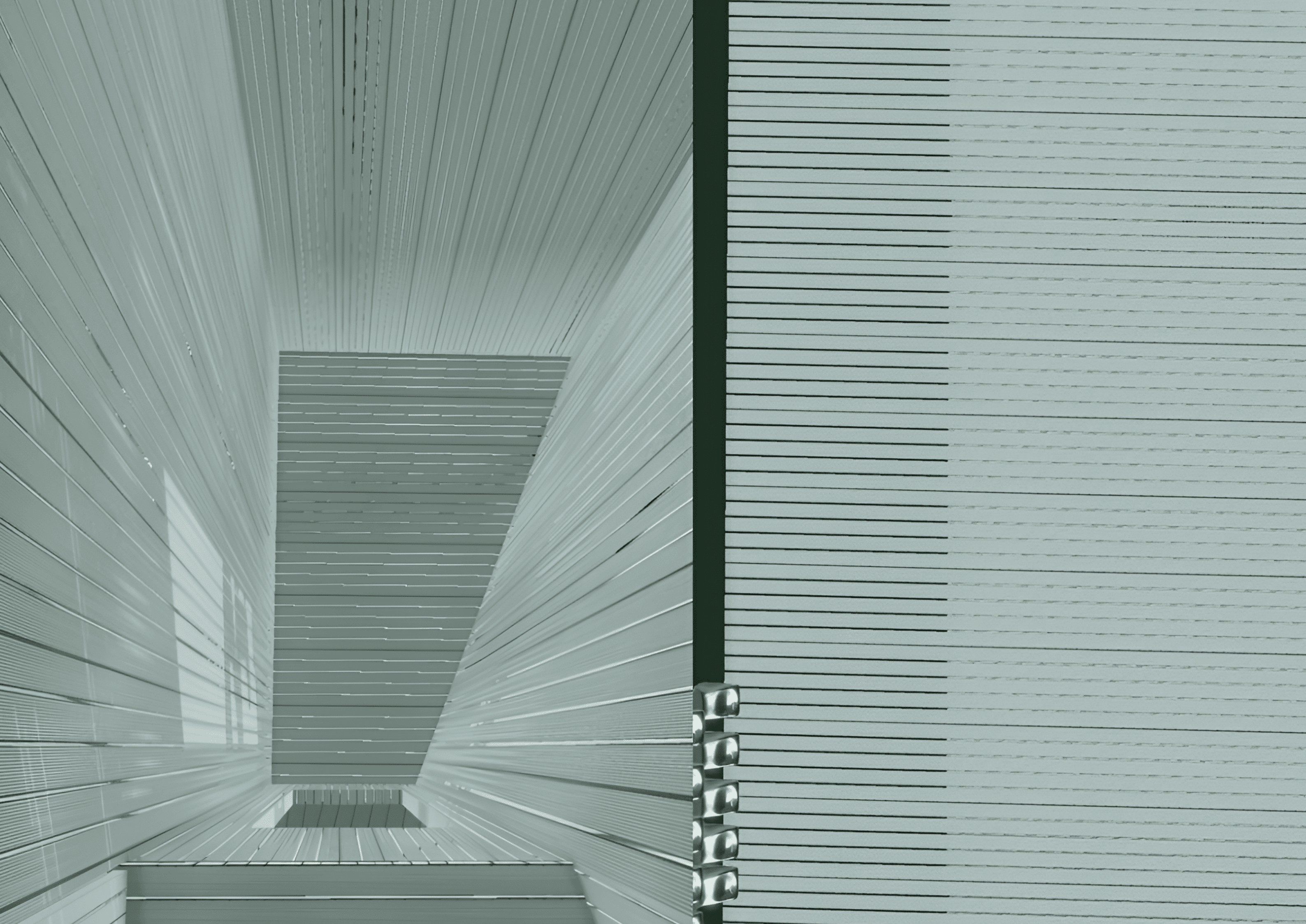

Myymäläz

QUANTUM 2023 CRITIC

KATIA ABLAMSKAYA (RU / RS) HELENA ALEKSANDROVA (RU / FI)
IGOR BARANOV (RU / RS) DARIA BOUDANOVA (RU / GE)
BENJI BOYADGIAN (PS / FI) DASH CHE (RU / FI / US) IRA DERVIZ (RU / RS)
FARBOD FAKHARZADEH (IR / FI) MARIA FOX LARSSON (RU / FI)
DARIA GONCHAROVA (RU / RS) KATERYNA HARAHLIA (UA / FI)
SPARTAK KHACHANOV (UA / FI) ANITA KREMM (EE)
TONYA (TON) MELNYK (UA / FI) ALLA MEZENTSEVA (RU)
EGLÉ PILKAUSKAITĖ (LT) VALERY PIROGOV (UA / FI) SLAVA PTRK (RU / ME)
ALEXEY RYABOV (RU / KZ) AURORA DEL RIO (IT / LV / FI)
SASHA ROTTS (RU / FI) MARYNA SEMENKOVA (UA / FI)
NIKITA SHOKHOV (RU / US) REGINA-MARETA SOONSEIN (EE)
LADA UCHAEVA (RU / ME) MARGARITA ZHURAVLEVA (RU)

QUANTUM CRITIC

PROJECT_2023_v3

FIN Myymälä2 ylpeänä esittelee kolmannen ja viimeisen Quantum Critic -näyttelyn. Quantum Critic on kolmivuotinen hanke, joka tukee taiteellista vuoropuhelua Suomen, Venäjän, Baltian maiden ja Ukrainan välillä. Hanke kokoaa yhteen taiteilijoita, jotka jakavat yhteisen intohimon ajatustensa, tunteidensa ja käsitteellisten puitteiden ilmaisuun taiteellisessa praktiikassaan ja jotka jatkavat työskentelyä vaikeina aikoina ja vaikeissa olosuhteissa.

Kolmantena vuotena yleisöä pyydetään pohtimaan "epävarmuussuhteita", jotka tunnetaan kvanttimekaniikassa epävarmuusperiaatteena, mikä tarkoittaa, että "fyysisen järjestelmän positiolle ja impulssille ei voida antaa täsmällisiä samanaikaisia arvoja". Näyttelyssä tarkastellaan tästä metaforisesta lähtökohdasta käsin, miten taiteessa ja taiteellisessa tuotannossa esiintyy epävarmuuden piirteitä, kun taiteilijat harjoittavat ammattiaan ja mihin he kiinnittävät huomiota. Näyttely kehottaa myös pohtimaan, miten taiteellinen tuotanto voi jatkua epävarmoina hetkinä. Näyttelyssä on esillä erillisistä teoksista koostuva dioraama, joka toivottavasti asettaa yleisön ja sen suhteen materiaaliseseen taideteokseen tarkasteltavaksi.

Tässä seuraamme Alvar Noen kysymystä: "Miksi olemme niin sokeita, miksi näemme niin vähän, kun ympärillämme on niin paljon nähtävää? [...] Näkeminen on saavutus, meidän saavutuksemme, saavutus ottaa yhteyttä siihen, mitä on olemassa. Me voimme olla näkemättä".

Taiteellisen tuotannon tarkasteleminen epävarmuusperiaatteen linssin läpi tarkoittaa sitä, että taideteos ymmärretään joko paikallaan olevana tai liikkeen omaavana. Taide-esineestä tulee paikallaan oleva, kun se asetetaan näytteille ja sitä tarkastellaan, mutta teos liikkuu, kun sitä työstetään. Samoin se, mitä taiteilija kuvaa, on aina epävarmuusperiaatteen piirissä, ja erityisen mielenkiintoisia ovat havainnon hetket, jolloin osille tai jopa koko taideteokselle voidaan antaa erilaisia selityksiä ja määreitä ilman ristiriitaa, jolloin yksi henkilö voi tarkastella yhtä taideteosta ja nähdä useita asioita samanaikaisesti.

**QUANTUM CRITIC SAI OPETUS-
JA KULTTUURIMINISTERIÖN
APURAHAN KANSAINVÄLISEN
YHTEISTYÖN JA
KULTTUURIENVÄLISEN
VUOROPUHELUN HANKKEENA.**

ENG Myymälä2 is proud to present the third and final edition of Quantum Critic, a three year project that supports artistic exchange between Finland, Russia, the Baltics, and Ukraine. The project brings together artists who all share the same passion for expressing their ideas, feelings, and conceptual frameworks in their artistic practice and who continue to work in difficult times and situations.

This third year asks the audience to consider 'uncertainty relations', which is known in quantum mechanics as the uncertainty principle, meaning that 'one cannot assign exact simultaneous values to the position and momentum of a physical system'.

Taking this as our metaphoric starting point the exhibition explores how art and artistic production exhibits characteristics of uncertainty in their pursuit of their craft and what they pay attention to but also asks to consider how art production can keep on existing in uncertain times. The exhibition shows a diorama of discrete works which hopefully put the public and their relation to the materialised artwork in question. In this we follow Alvar Noe in asking "Why are we so blind, why do we see so little, when there is so much around us to see? [...] Seeing is

an achievement, our achievement, the achievement of making contact with what there is. We can fail to see".

Seeing artistic production through the lens of the uncertainty principle means to understand the artwork as either having a position or a momentum, the art object becomes stationary when it is exhibited and observed but has momentum when it is worked on. In the same way, what the artist depicts is always within the principle of uncertainty and especially interesting are moments of observation in which a variety of explanations and determinants can be assigned to parts or even the whole artwork, without conflict, making it possible for a single person to view a single artworks and see multiple things at once.

**QUANTUM CRITIC RECEIVED
A GRANT FROM THE FINNISH
MINISTRY OF EDUCATION
AND CULTURE AS AN
INTERNATIONAL COOPERATION
AND INTERCULTURAL DIALOGUE
PROJECT.**

spatial.io

METAVERSE

FIN

Metaverse [Spatial.io](https://spatial.io) on yksi suosituimmista alustoista, jonka avulla kuka tahansa voi luoda virtuaalimaailmoja. Uuden sukupolven sosiaalinen verkosto on mahdollisuus luoda projekteja eri puolilta planeettaa olevien toimijoiden kanssa. Riippumatta siitä, missä olet parhaillaan, sinun tarvitsee vain seurata linkkiä tai QR-koodia ja löydät itsesi metaversumin maailmasta.

Alustan luojat itse kommentoivat: "Metaverse on keino antaa mahdollisuus luovan työn tekijöille rakentaa toimeentulonsa työnsä ympärille. Me näemme, että metaverse on myös mahdollisuus heidän tukijoilleen ja faneilleen olla tiiviimmässä vuorovaikutuksessa kuin koskaan ennen. Ja metaversen tulisi olla avoin ja yhteentoimiva, jossa käyttäjät voivat yhdistää tilansa helposti muihin alustoihin ja tuoda sisältöä saumattomasti yhdeltä toiselle. Kaiken tämän mahdollistaa lohkoketju."

ENG

Metaverse platform [Spatial.io](https://spatial.io) is one of the most popular platforms allowing to create virtual worlds for absolutely anyone with any level of training. It is a new generation social network, within which one has the opportunity to create projects with actors from all over the planet. It doesn't matter where you are today, you just need to follow a link or QR code and you will find yourself in the world of metaverse.

The creators of the platform themselves say about the metaverse: "The metaverse is an opportunity to empower creators to build their livelihood around their work. We see The metaverse is also an opportunity for creators, their supporters, and their fans to interact more closely than ever before. And the metaverse should be open and interoperable, where users can connect their spaces easily to other platforms, and seamlessly bring content from one to another, all enabled by the blockchain".

POP UP-TILA

POP UP SPACE

BOCK HOUSE. FINLAND, HELSINKI

FIN

Myymäälä2 on taiteilijaosuuskunta, joka on ylläpitänyt näyttely- ja tapahtumatilaa Helsingin keskustassa vuodesta 2002. Vuosien varrella se on vahvistanut asemaansa Helsingissä vaihtoehtoisena tilana, joka on omistettu kuvataiteelle, kokeelliselle musiikille, muotoilulle ja katukulttuurille. Siihen kuuluu myös pieni itsenäisten julkaisujen kirjakauppa. Myymälä2 esittelee omistautuneita eri alojen taiteilijoita useista eri kulttuuri- ja koulutustaustoista, joiden suhtautuminen taiteeseen on kokeellista ja omintakeista.

Quantum Critic 2021 järjestettiin Myymälä2:n pop up -tilassa, joka toimi Senaatintorilla sijaitsevassa uusklassisessa Bockin talossa (tunnetaan myös nimellä Vanha kaupungintalo). Se on rakennettu vuonna 1763. Nyt rakennus on osa Torikorttelia - paikallisten design-kauppojen, kahviloiden, ravintoloiden ja sisäpihojen kokonaisuutta.

ENG

Myymäälä2 is a cooperative of artists running a gallery exhibition and event space in the center of Helsinki since 2002. Over the years it has strengthened its position in Helsinki as an alternative space dedicated to visual arts, experimental music, design and street culture. It also includes a small shop of independent publishing. Myymälä2 presents dedicated artists from different disciplines of various cultural and educational backgrounds, whose attitude toward art is experimental and unconventional.

Quantum Critic 2021 took place at the Myymälä2 pop up space which was located in the neoclassical Bock house (also known as the Old Town Hall) on Senate square. It was built in 1763. Now the building is the part of Torikorttelit - a complex of local design shops, cafes, restaurants and courtyards

Natasha ALEKSEEVA

RU / FI

KURAATTORI

CURATOR

FIN

Natasha Alekseeva on venäläinen kuraattori, joka asuu ja työskentelee tällä hetkellä Suomessa. Hän aloitti uransa vuonna 2006 Pietarissa sijaitsevassa Valtion museossa, Pyhän Isakiosion katedraalissa. Aluksi hän toimi näyttely ohjaajana ja omistautui 11 vuotta museossa työskentelylle, saavuttaen lopulta ylennyksen kansainvälisten asioiden osaston päälliköksi. Tässä roolissa Natasha oli vastuussa kansainvälisten projektien valvonnasta. Pietarissa sijaitsevan Pyhän Isakiosion katedraalin jälkeen Natasha työskenteli yhden vuoden kuraattorina Yusupovin palatsissa. Vuonna 2019 hän aloitti kuraattorina Myymälä2-galleriassa. Hänen kokemuksensa kuratoinnin parissa laajeni entisestään, kun hän otti vastaan näyttely ohjaajan tehtävän Hämeenlinnan Taidehallissa, jossa hän työskenteli vuosina 2021-2022.

Natasha on uransa aikana kuratoinut useita merkittäviä projekteja. Näistä mainittavimpia ovat Quantum Critic -näyttelyt vuosina 2020, 2021 ja 2023, jotka järjestettiin samanaikaisesti Helsingissä, Pietarissa ja Metaverse -tilassa verkossa. Hän kuratoi myös näyttelyn, jossa esiteltiin ranskalaista digitaalista taidetta, sekä järjesti näyttelyn nimeltä "Miraculous Those Images", jossa esiteltiin kreikkalaisen ikonimaalari Manolis Betinakisin teoksia Smolny-katedraalissa. Lisäksi hän kuratoi näyttelyn "Imperial Russia" kreikkalaisen Nikos Florosin teoksista Pyhän Isakiosion katedraalissa, "Resemblance" azerbaidžanilaisen Vugar Muradovin teoksista Erarta Nykytaiteen museossa sekä "Art on Ice" -näyttelyn Yusupovin palatsissa.

ENG

Natasha Alekseeva is a Russian curator who currently resides and works in Finland. She began her career in 2006 at the State Museum St. Isaac's Cathedral in St Petersburg. Initially serving as an exhibition manager, she dedicated 11 years to the museum and eventually earned a promotion to the head of the international affairs department. In this role, Natasha was responsible for overseeing international projects.

After her tenure at St. Isaac's Cathedral, Natasha worked as a curator at Yusupov Palace for one year. In 2019, she became a resident co-curator at Myymälä2 gallery. Her curatorial experience expanded further when she took on the position of exhibition manager at Taidehalli Häme in Hämeenlinna, where she worked from 2021 to 2022.

Throughout her career, Natasha curated several notable projects. Among the most prominent were Quantum Critic exhibitions in 2020, 2021, and 2023, held simultaneously in Helsinki, St Petersburg, and the Metaverse. She also curated an exhibition featuring French digital art and organized an exhibition called "Miraculous Those Images" showcasing the works of Greek icon painter Manolis Betinakis at Smolny Cathedral. Additionally, she curated the exhibition "Imperial Russia" by Nikos Floros from Greece at St. Isaac's Cathedral, "Resemblance" by Vugar Muradov from Azerbaijan at the Erarta Museum of Contemporary Art, and the "Art on Ice" exhibition at Yusupov Palace.

FIN

Tämä on kolmas ja viimeinen luku Quantum Critic -projektiin. Kun tarkastelen takanpäin olevaa urakkaa, olen ylpeä siitä määrästä työtä mitä olemme tehneet viime vuosien aikana. Projektista toiseen olemme kulkeneet halki mysteeristen mutta intuitiivisten aiheiden. Olemme matkustaneet kvanttiyhätäisyyksien ja virtuaalihiukkasten kautta saapuaksemme epävarmuusperiaatteeseen. Kiitän kaikkia kanssamatkustajiamme eläväsistä kohtaamisista ja unohtumattomista kokemuksista.

Tämä näyttely erosi suuresti aikaisemmasta kahdesta. Kuten tähänkin asti, pidimme fyysisen näyttelyn Helsingissä ja kutsuimme taiteilijoita sekä Suomesta että Baltian maista osallistumaan sen toteutukseen kanssamme. Korvasimme Pietarin näyttelytilan virtuaalitalalla. Julkaisimme avoimen haun osallistua näyttelyyn Venäjän ulkopuolella asuvien venäläisten taiteilijoiden keskuudessa. Niistä miltei sadasta hakemuksesta, mitä vastaanotimme ympäri maailmaa valitsimme 11 taiteilijaa Euroopasta ja Yhdysvalloista. Niinpä voimme sanoa, että olemme laajentaneet hankkeen maantieteellistä ulottuvuutta merkittävästi. Ilmaisen kiitollisuuteni niille ukrainalaisille taiteilijoille, jotka pitivät tätä hanketta merkittävänä ja ottivat osaa näyttelyyn.

Näyttelyn avulla Quantum Critic pyrkii tarjoamaan alustan taiteilijoille jolla he voivat esittää töitään ja mahdollistaa kulttuurivaihtoa eri alueiden välillä. Kokoamalla yhteen erilaisista taustoista tulevia taiteilijoita, hanke pyrkii edistämään taiteellista vuoropuhelua ja yhteistyötä kansainvälisellä tasolla.

Helsingin näyttelyssä käytiin "dialogia" ukrainalaisten ja venäläisten taiteilijoiden välillä. Osallistujat puhuivat teostensa kautta ja katsojat saivat nähdä sen tuskan ja epävarmuuden, johon Helmikuun 2022 tapahtumat -Venäjän täysimittainen hyökkäys Ukraina - ovat johtaneet.

Quantum Critic -projektin ylpeys on virtuaalinen näyttely metaversumi. Ensinnäkin, se on ensimmäinen tämänkaltaisen näyttely, joka on kehitetty Spatial.io -alustalla. Toiseksi, aloite oli uraanurtava saavutus, joka ilmentää pelillistämisen periaatteita ja tuottaa näkökulmaa näyttelytiloihin.

Kuten voitte nähdä, Quantum Critic 2023:n virtuaalinen osa ei ole voinut olla vaikuttamatta sen kirjan muotoon, joka on nyt edessäsi. Päätimme jatkaa kokeiluamme ja leikkiä elektronisen muodon ja laajennetun todellisuuden kanssa.

Kiitos että olette olleet kanssamme tämän mahtavan matkan ajan. Jokainen teistä on tuonut osan lämpöä, lahjakkuutta ja energiaa projektiimme, ja teidän ansiostanne Quantum Criticista on tullut se mitä se on tänä päivänä. Risteytyköt polkumme uudestaan, sillä edessä on lisää inspiraatiota, kokeiluja ja mahdollisuuksia. Pitäkää huolta ja nähdään taiteen ja innovaation maailmassa!

ENG

This is the third and final chapter of the Quantum Critic project. When I look back, I am filled with pride at the work we have done over the past few years. From project to project, we have traveled through mysterious yet intuitive subjects. We have traveled from quantum simultaneity through virtual particles and arrived at the uncertainty principle. I thank all our fellow travelers for the vivid acquaintances and unforgettable experiences.

This exhibition was very different from the previous two. As before, we held a real exhibition in Helsinki and invited artists from Finland and the Baltic countries to participate. We replaced the venue in St Petersburg with a virtual space. We announced an open call for participation in the exhibition among Russian artists living outside Russia. Out of almost a hundred applications from all over the world, we selected 11 artists from Europe and the United States. Thus we can say that we have significantly expanded the geography of this project. I express my gratitude to the artists from Ukraine who found this project important and took part in the exhibition.

Through this exhibition, Quantum Critic aims to provide a platform for artists to showcase their work and facilitate cultural exchange between different regions. By bringing together artists from diverse backgrounds, the project seeks to promote artistic dialogue and collaboration on an international scale.

At the Helsinki exhibition, a "conversation" between artists from Ukraine and Russia took place. The participants spoke through their work and viewers were able to see the pain and uncertainty that the events of February 2022 - Russia's full-scale invasion of Ukraine - have led to.

The pride of the Quantum Critic 2023 project is the virtual exhibition in the metaverse space. Firstly, it is the very first metaverse exhibition in Finland developed on Spatial.io. Secondly, the project was a groundbreaking achievement, embodying the principles of gamification and a fresh perspective on exhibition spaces.

As you can see, the virtual part of Quantum Critic 2023 couldn't help but influence the form of the book that is now in front of you. We decided to continue our experimentation and play with the electronic format and augmented reality.

Thank you for being with us throughout this amazing journey. Each of you has contributed a bit of your warmth, talent and energy to our project, and it is because of you that Quantum Critic has become what it is today. May our paths cross again, for more inspiration, experimentation, and opportunities lie ahead. Take care and see you in the world of art and innovations!

Timo TUHKANEN

KURAATTORI

CURATOR

FIN

Timo Tuhkanen received their PhD from the University of Leeds, and their Master of Music from Brunel University of West London. Tuhkanen has been the director of Mymälä2 since 2017 and is also an Affiliate Research at the Turku University Department of Musicology and artistic researcher at die Angewandte University of Applied Arts Vienna. Currently their works intersect between contemporary art and music. Researching artistically the aesthetics between the fields of sound and touch in everyday life and archives, their practice involves imagining, institutioning, designing and creating instruments that act as social interventions and political tools for encountering and including non-humans in the decision making process. Tuhkanen's subject matters often adapt themselves inside an occupied environment of urban landscapes and hydrosocial-spaces. Their work have been featured in Manifesta12; Kunsthalle Exnergasse WUK, Vienna; Museo delle Trame Mediterranee, Italy; luftArt in Neue Music Berlin; Sound Museum, St Petersburg; Nordham Recorder Festival, Germany; 3ème Biennale de l'Art Contemporain Casablanca, Morocco; XX Mänttä Art Festival, Finland; European Mediterranean Art Association, Nicosia, Cyprus; Emma Museum of Modern Art, Finland.

ENG

Timo Tuhkanen valmistui tohtoriksi University of Leedsistä ja suoritti maisterin tutkinnon Brunel University of West Londonissa. Tuhkanen on toiminut Mymälä2:n johtohenkilönä vuodesta 2017 lähtien ja on myös tutkijana sekä Turun Yliopiston Musiikkitieteen laitoksella että die Angewandte University of Applied Arts Viennassa. Nykyisin hänen työskentelynsä risteilee nykytaiteen ja musiikin välillä. Tutkien taiteellisesti äänen ja kosketuksen alojen välistä estetiikkaa arkielämässä ja arkistoissa, hänen työnsä käsittää sosiaalisia interventioina, instituutioina ja poliittisina työkaluina käytettävien instrumenttien kuvittelun, suunnittelun, sekä luomisen ihmisen ja ei-inhimillisen kohtaamiseksi ja sisällyttämiseksi päätöksentekoprosesseissa. Tuhkasan aihealueet mukautuvat usein varatun ympäristön sisään urbaaneissa maisemissa sekä hydrososiaalisissa tiloissa. Hänen teoksiaan on ollut esillä Manifesta12; Kunsthalle Exnergasse WUK, Viennassa; Museo delle Trame Mediterranee, Italiassa; luftArt in Neue Music Berliinissä; Sound Museum, Pietarissa; Nordham Recorder Festival, Saksassa; 3ème Biennale de l'Art Contemporain Casablancassa, Marokossa; XX Mäntän Kuvataideviikoilla, Suomessa; European Mediterranean Art Association, Nicosia, Kyproksella; Taidemuseo EMMAssa, Suomessa.

FIN

Quantum Critic -projektin viimeisin teema on "epävarmuusperiaate", ja vaikka tätä jokseenkin epämääräistä käsitettä on vaikeaa tulkita fysiikassa, nykymaailmassa epävarmuutta on runsaasti, sillä sodat, nälänhätä ja ilmastokatastrofit yhdistyvät autoritaaristen hallitusten ja diktatoristen aatteiden uuteen nousuun. Koko maailma näyttää muuttuneen epävarmaksi. Jopa projekti jäi epävarmaksi sen jälkeen, kun Suomen hallitus määräsi meidät katkaisemaan yhteydet kaikkiin venäläisiin institutionaalisiin yhteistyökumppaneihimme, kieltäytyi myöntämästä viisumeja nuorille taiteilijoille, jotka muuten olisivat matkustaneet Suomeen residensseihin, ja lopulta teki mahdollisuudesta jatkaa kulttuuriyhteistyötä venäläisten instituutioiden tai jopa yksityishenkilöiden kanssa epävarmaksi ryhtymällä purkamaan valtiollisia rahoitusrakenteita, jotka mahdollistivat kulttuuritoiminnan ja -vuoropuhelun Suomen ja Venäjän välillä.

Quantum Critic -projektin kolmas ja viimeinen painos kokoaa yhteen 26 taiteilijaa Suomesta, Venäjältä, Ukrainasta ja Baltiasta kahteen näyttelyyn kvanttisessa kietoutumassa: näyttely Bock-talossa Helsingissä ja näyttely metaversumissa, jossa rakentui yhteistyössä taiteilijoiden kanssa erityinen tila, joka sekä majoittaa teoksen että on itsessään teos. Metaversuminäyttely on ensimmäinen taiteilijavetoisen nykytaidtilan luoma näyttely Suomessa, ja laajuudessaan se kätkee sisäänsä monia unelmia, jotka ovat nähtävissä ja luettavissa tässä katalogissa. Bock Housen näyttelyssä taiteilijat ja teokset käsittelevät suoraan sotaa ja konfliktia, hoitoa ja jälleenrakentamista, haurautta ja pysyvyyttä. Kahdessa paikassa järjestetyn näyttelyn lisäksi projekti esitteli jälleen useita performansseja näyttelytilassa sekä tapahtuman ja kierroksen metaversumin näyttelytilassa.

Quantum Critic -projekti on ollut ainutlaatuinen hanke Suomen nykytaiteen kentällä. Se loi uusia verkostoja ja kontakteja taide-, kuraattori- ja opetusalan toimijoiden välille Suomen ja Venäjän välillä ja tarjosi lähes sadalle taiteilijalle, joilla on monenlaisia taustoja, mahdollisuuden työskennellä ja pitää näyttelyitä ensimmäistä kertaa molemmissa maissa. Ilman eri osapuolten ihmisiä yhteen tuovia projekteja ei voi olla sovintoa, ei vuoropuhelua eikä tulevaisuutta, jossa erilaiset kulttuurit voisivat elää ja kukoistaa yhdessä.

Vaikka maailma ajautuu epävarmuuden kierteeseen, varmana on pysynyt sitoutumisemme kulttuurin ja nykytaiteen kautta käytävään vuoropuheluun.

ENG

Quantum Critic project's last theme is 'uncertainty principle', while this rather vague notion is difficult to decipher in physics, uncertainty abounds in the current world where war, famine, climate disasters are combined with a new rise in authoritarian governments and dictatorial ideals. It seems the whole world has become uncertain. Even the project remained uncertain after the Finnish government ordered us to cut ties with all our Russian institutional collaborators, refusing to give visas to young artists who otherwise would have traveled to Finland for residencies, and eventually making the possibility of continuing any cultural collaborations with Russian institutions or even individuals uncertain by starting to dismantle the states funding structures that enabled cultural activity and dialogue between Finland and Russia.

The third and final edition of the Quantum Critic project brought together 26 artists from Finland, Russia, Ukraine, and the Baltics in two exhibitions in a quantum entanglement: an exhibition at the Bock House in Helsinki and an exhibition in the metaverse where a special space was constructed in collaboration with the artists to both house the work, but also to be the work. This metaverse exhibition is the first created by an artist-run contemporary art space in Finland and in its scope it encompasses many dreams that can be seen and read in this catalog. The exhibition at Bock House artists and artworks directly dealing with war and conflict, care and rebuilding, fragility and permanence. As well as an exhibition in two sites the project presented again several performances at the exhibition venue as well as a happening and tour at the metaverse exhibition venue.

The Quantum Critic project has been a singular project in the contemporary art scene in Finland. It created new networks and contacts of the art, curatorial, and educational scenes between Finland and Russia and provided almost one hundred artists with a wide range of backgrounds the opportunity to work and exhibit for the first time in the two countries. Without projects that bring people from opposite sides together there can be no reconciliation, no dialogue, and no future for diverse cultures to co-exist and flourish together.

While the world spirals into uncertainties what has remained certain is our dedication to dialogue through culture and contemporary art.

Ramiro CAMELO

KURAATTORI

CURATOR

FIN

Ramiro Camelo toimii kuraattorina Myymäälä2:ssä Hän on suorittanut maisterin tutkinnon nykytaiteen kuratoinnista Lontoon Royal College of Art:ssa. Valikoima hänen aiempia kuratoriaalisia projektejaan: Songs of Life and Death, Pille Ernesaks (2022); Quantum Critic, (yhteistyö) Masters School, Pietari & Myymäälä2, Helsinki (2020); Of modest Conditions, part 2 Myymäälä2, Helsinki (2020); Sugarryy Wonderryy, Kallio Stage, Helsinki (2018); Travesia, Sala Alterna, Uniandinos, Bogota (2016); Off Axis Colombia, Justmad 6, COAM. Madrid (2015); Paradise Stacion, Stacion Center for Contemporary Art, Pristina (2008); Of this tale, I cannot guarantee a single word (kuratoriaalinen yhteistyö) Royal College of Art Gallery, Lontoo (2008) ja Somatofilia Express, Galeria Santa Fe, Bogota (1999). Hän toimii projektijohtajana Myymäälä2 Baltic Fellowship Networkissa, joka on kuratoriaalinen tutkimusohjelma, jonka tavoitteena on edistää yhteistyötä, edistää kumppanuuksia ja helpottaa taiteellista yhteistyötä Viron, Latvian ja Liettuan taideinstituutioiden, näyttelytilojen, yksityishenkilöiden ja kollegoiden kanssa.

ENG

Ramiro Camelo is curator at Myymäälä2. He obtained a Master's degree in Curating Contemporary Art at the Royal College of Art, London. A selection of his previous curatorial projects: Songs of Life and Death by Pille Ernesaks (2022); Quantum Critic, (Co-curator) Masters School, St. Petersburg & Myymäälä2, Helsinki (2020); Of modest Conditions, part 2 Myymäälä2, Helsinki (2020); Sugarryy Wonderryy, Kallio Stage, Helsinki (2018); Travesia, Sala Alterna, Uniandinos, Bogota (2016); Off Axis Colombia, Justmad 6, COAM. Madrid (2015); Paradise Stacion, Stacion Center for Contemporary Art, Pristina (2008); Of this tale, I cannot guarantee a single word (Co-curator) Royal College of Art Gallery, London (2008) and Somatofilia Express, Galeria Santa Fe, Bogota (1999). He is the project manager of Myymäälä2 Baltic Fellowship Network, a curatorial research programme whose aim is to potentiate collaboration, foster partnerships, and facilitate artistic collaboration with art institutions, exhibition spaces, individuals and counterparts in Estonia, Latvia and Lithuania.

FIN

Aluksi jokainen taideteos luodaan, jonka jälkeen se aloittaa pitkän matkan ja muuttuu välittömästi: Aineellisessa mielessä, luonnollisen rappeutumisen ja jatkuvan retusoinnin, restauroinnin ja näyttelytilaan asentamisen tai taiteilijan työhuoneessa tulleen vian kautta, käsitteellisesti tulkinnan ja uudelleentulkinnan, sekä ajan kautta. Lopulta ajan kuluessa tarpeeksi eteenpäin, taideteos tuhoutuu tai "kuolee"; se muuttuu niin paljon, että siitä tulee jotain aivan muuta. Duchampin sanoin: sen jälkeen (kun se kuolee), sitä kutsutaan taiteen historiaksi.¹

Sanoisin, että taideteoksen "jotain muuta" voi löytyä näyttelyluettelosta. Kolmannessa luvussa esittelemme nyt viimeisen Quantum Critic -näyttelyluettelon. Näyttely triptyykin kokoaminen on ollut pitkä ja monimutkainen tehtävä, jos otetaan huomioon, että ne on järjestetty ensin COVID-19-pandemian varjossa ja myöhemmin Venäjän barbaarisen Ukrainan invaasion aikana. Hyvin usein joudumme kysymään itseltämme: Miten voimme edistää uutta ymmärrystä maailmasta ja tiedontuotannosta poliittisesti, taloudellisesti ja ympäristöllisesti kriittisten aikojen keskellä?

Yleensä näyttelyprojektin kulminaatio ja dokumentaatio on katalogi. On myös totta, että näyttely koostui lukemattomista heterogeenisistä taideteoksista, liittyy editointi- ja montaasityöskentelyyn, joten joskus painettu aineisto saattaa loppumisen sijasta muuttua erilaiseksi lähtökohdaksi: näin ollen näyttelystä tuli paikka, jossa voidaan pohtia prosessia joka edelsi katalogin valmistumista. Tällä kertaa päätämme muodon osalta olla tuottamatta painettua teosta, ja tämä päätös on perusteltu sitoutumisellamme vähentää sekä taloudellisia että ympäristölle haitallisia kustannuksia välttämällä paperin käyttöä. Sisällön osalta digitaalinen kuvasto viittaa Bockin Talossa viime vuonna esiteltujen teosten väistämättömään läheisyyteen. Quantum Criticin työryhmä pyrkii välittämään lukemisen intiimin ulottuvuuden ja myös kietomaan yhteen metaversessä luodun ja koetun Quantum Criticin digitaalisen version luontaisen aineettomuuden. Voimme päätellä, että näyttelyn ja katalogin tekeminen ovat toimia, joissa on aina otettava huomioon potentiaalisen keskustelukumppanin, yleisön ja innokkaan lukijakunnan löytäminen.

Lopuksi voimme toivoa harhakuvitelmallisesti, että taiteella on mielekäs rooli, joka paljastaa, kuinka nykyaikaisen näyttelyt voivat vangita ajan hengen ja luoda uusia ja yhteistoiminnallisia lähestymistapoja inhimilliseen yhteistyöhön ja luomiseen, mutta suhtaudun joka päivä epäilevämmiin rooliini kuraattorina tässä monimutkaisessa taidemaailmassa. Taiteilijoilla on hyvät mahdollisuudet kommentoida ajankohtaisia kysymyksiä, ja he ovat tehneet niin jo vuosituhansien ajan, joten mietin, mikä on kuraattoreiden rooli nyt? Jään pohtimaan tätä gordianilaista solmua. Tämän tekstin päätteeksi ilmaisen loputtoman kiitollisuuteni ja syvän arvostukseni kaikille taiteilijoille ja kuraattoreille, jotka ystävällisesti osallistuivat Quantum Criticin kolmeen painokseen.

¹ Duchampin mukaan jokaisella taideteoksella on oma elinkaarensa. Se toimii taideteoksena vain tietyn ajan, ja kun sen aika on kulunut, se kuuluu museolle. Se, mitä museossa näkee, on vain kuivunut kuori siitä, mitä joskus oli.

ENG

First any given piece of art is created, and then somehow starts a long trip, it begins to be transformed immediately. In a material sense, by natural deterioration and constant retouching, restoring and installing in an exhibition space or by defect dumped in the artist's studio. Conceptually, via interpretation and re-interpretation, and the passage of time. Eventually, over time, the artwork is destroyed or it 'dies'; it changes so much that it becomes something else. In Duchamp's words: after (it dies), it's called the history of art.¹

I would say that "something else" of an artwork can find a form in an exhibition catalogue. In its third chapter, we are now presenting the last catalogue of the exhibition Quantum Critic. Putting together the triptych of exhibitions has been a long and complex task if we consider that they have taken place under the shadow of COVID-19 pandemic first and later for the barbaric Russian invasion of Ukraine. Very often we must ask ourselves, How can we stimulate a renewed understanding of the world and knowledge production in the middle of political, economic and environmentally critical times?

Usually, a catalogue constitutes the culmination and documentation of an exhibition project. It is also true that the exhibition consisted of a myriad of heterogeneous artworks, is related to the exercise of editing and montage, therefore, sometimes the printed material instead of ending might become a different point of departure: as a result, the exhibition became a place in which to reflect on the process that led to the completion of the catalogue. This time, speaking in terms of form, we are choosing not to produce any printed catalogue, this decision somehow is justified by our commitment to reduce both financial and environmental costs measured as avoiding the use of paper. In terms of content, the digital catalogue invokes the notwithstanding and inevitable closeness of artworks presented in Bockin Talo last year. The Quantum Critic editorial team attempts to convey the intimate dimension of reading and also intertwining the inherent immateriality of the digital version of Quantum Critic created and experienced in the metaverse. We can conclude that making an exhibition and making a catalogue are actions that always have to take into account finding a potential interlocutor, an audience, and an eager readership.

Finally, one can have an illusory hope that there is a meaningful role of art, revealing how contemporary art exhibitions can capture the zeitgeist and create new and collaborative approaches to human collaboration and creation, however, every day, I am most sceptic about my role as curator in this complex art world. Artists are well-positioned to comment on current issues and have done so for millennia, but I wondered what the role is now for curators, I'll stay ruminating about this Gordian knot. At the end of this endeavour, I will express my endless gratitude and deep appreciation to all the artists and co-curators who kindly participated in the three editions of Quantum Critic.

¹ Duchamp says once that every work of art has its own life span.

It functions as an artwork only for a certain length of time and after its time is up belongs to the museum. What you see in the museum is only a dried shell of what once was.

FIN

Asia Koltunova on Thaimaassa asuva nykytaiteen kuraattori.

Hän valmistui Moskovan nykytaiteen koulusta vuonna 2022. Asia aloitti uransa Masters-taidekoulussa Pietarissa erityisprojektien johtajana vuonna 2020. Hänen ensimmäinen projektinsa oli kansainvälinen nykytaiteen näyttely Quantum Critic marraskuussa 2020. Näyttely sai alkunsa helsinkiläisen taiteilijavetoisen galleria Myymälä2:n aloitteesta. Vuonna 2021 hän aloitti yhteistyön merkittävien pietarilaisten instituutioiden kanssa: Marina Gisich Gallery ja Anna Nova Gallery. Hän toimi ITMO-yliopiston tiede- ja taideohjelman käytännön johtajana. Hän oli mukana kuratoimassa toista Quantum Critic -näyttelyä kahteen paikkaan samanaikaisesti: Taidekoulu Mastersiin ja Catherine Assemblyn saliin. Myöhemmin vuonna 2022 hän kuratoi NFT-taiteen virtuaalinäyttelyn IN SILICO. Koltunova työskenteli digitaalisena kuraattorina DAZZZ UNIVERSE -toimistossa (Dubai) vuosina 2021-2023. Vuosina 2022-2023 hän luennoi taidebisneksestä ja digitaalisista trendeistä Moskovan nykytaiteen koulussa laitoksella School of design of the National research university higher school of economics (Moskova). Vuonna 2023 Aasiasta tuli AAcoopin (Thaimaa) toiminnanjohtaja.

ENG

Asia Koltunova is a contemporary art curator.

A student of the International Strategies in the Art Business program at the Moscow school of contemporary art she started her career at Masters art school in St Petersburg as a special projects manager in 2020. Her first project was an international exhibition of contemporary art Quantum Critic in November 2020. The exhibition was initiated by Myymälä2, the artist run gallery in Helsinki. In 2021 she commenced her collaboration with such prominent St Petersburg institutions as Marina Gisich Gallery and Anna Nova Gallery. She was a head of the science art program practice at the ITMO university. She co-curated the second Quantum Critic exhibition at two venues simultaneously: Masters art school and the halls of the Catherine Assembly. Later in 2022 she curated the virtual exhibition of NFT art IN SILICO. Koltunova worked as a digital curator at the creative agency DAZZZ UNIVERSE (Dubai) from 2021 till 2023. Within the period of time from 2022 till 2023 she was giving lectures on art business and digital trends at the Moscow School of Contemporary Art at the School of Design of the National Research University Higher School of Economics (Moscow). In 2023 Asia became an executive director at creative agency AAcoop (Thailand).

FIN

Quantum Critic -projekti on kohdannut joka vuosi mielenkiintoisia toteutukseen liittyviä haasteita. Vuonna 2020 pohdimme, "Kuinka tuoda taiteilijoita Suomesta Venäjälle pandemian uhatessa?" Vuonna 2022 haaste ei ollut sen vähempää pelottava, "Miten luoda nykytaiteen näyttely palatsiin koskematta historiallisiin sisätiloihin?" Kuitenkin, kaikkein vaikein haaste oli luoda projekti ilman maantieteellisiä rajoitteita.

Olen aina uskonut luovuuden syntyvän siellä missä on haasteita ja rajoja. Kaikista näistä rajoitteista, uusista säännöistä ja laeista jotka meitä määrittivät tuli todellinen maaperä luovuudelle ja näin syntyi idea tuoda eri maanosien taiteilijat yhteen epätyypillisellä virtuaalisella alustalla yhdessä luomaan näyttelyä.

Tekijöillämme oli laaja kokemus digitaalisten työkalujen käytöstä. Jotkut ovat jo integroineet taidehankkeensa metaversioon, siinä missä toiset pysyivät uskollisina perinteisille ilmaisukeinoille. Oli erityisen kiinnostavaa nähdä, kuinka eri taiteilijat olivat vuorovaikutuksessa uuden alustan kanssa.

Perehdytyksen aikana asetin osallistujille tärkeitä tehtäviä: heidän oli unohdettava seinät ja lattia, kytkettävä fysiikan lait pois päältä ja kuviteltava, että he voisivat luoda taidetta avaruudessa ilman siteitä mihinkään.

Näyttelyn toteuttamisprosessin aikana termi "Metaverse" saavutti suosionsa huipun. Brändit kiirehtivät luomaan maailmojaan, tavoitteenaan voittaa genZ -sukupolven sydämet. Syntyi nykytaiteen näyttelyitä, jotka edustivat NFT -sukupolvea ja suuret instituutiot loivat digitaalisia kopioita tiloistaan. Kuitenkin, kaikessa tässä riemussa oli huomattavaa että jopa digitaalisessa maailmassa oli työskenneltävä oikean maailman sääntöjen mukaisesti: teos on ripustettava seinälle, esineen on oltava korokkeellaan.

Nämä säännöt eivät ole olemassa virtuaalitodellisuudessa. Maalaukset eivät tarvitse enää kehyksiä ja muotoja. Projektilla pyrimme todistamaan, että taide digitaalisessa tilassa voi olla vapaata ja rajatonta. Kuten *Philippe Rosendale, *Second Life:n toteuttaja totesi, "Virtuaalitodellisuus voi tarjota meille tilan itseilmaisulle ja viestinnälle, jota ei ole aiemmin ollut olemassa. Se on uusi maailma, jossa on loputtomasti mahdollisuuksia."

Käynnistimme virtuaalisen tapahtumapaikan kehittämisen inspiroituneena Jaron Lanierin sanoista: "Virtuaalitodellisuus on uusi rajaseutu jossa taide ja teknologia risteävät, luoden ainutlaatuisen kentän ihmisen luovuudelle ja vuorovaikutukselle." Päätimme, ettemme luo vain näyttelyä, mutta myös kokonaisen universumin jossa jokainen tekijä voisi sisäistää kaikkein uskaliaimmat ideansa.

Monet tekijät kokivat vaikeaksi siirtymisen tavanomaisista fyysisistä objekteista digitaalisiin, mutta se juuri oli ideamme ydin. Halusimme heidän löytävän uusia puolia luovuuteen.

Projektimme muuttui pian oikeaksi mahdollisuuksien galleriaksi. Taiteilijat loivat teoksia, joita olisi ollut mahdotonta kuvitella oikeassa maailmassa. Jokainen teos oli ainutlaatuinen ja yleisö pystyi olla vuorovaikutuksessa taiteen kanssa täysin uusilla tavalla.

Tämänkaltaisten projektien kehittäminen ei ole vain osa trendejä, vaan se on panos uudelle tavalle kokea maailma ja taide. Uskomme, että virtuaalitodellisuus avaa uusia näköaloja ja mahdollisuuksia taiteilijoille, jotka ovat vielä tutkimatta. Siinä piilee oman universumin luomisen taika.

ENG

The Quantum Critic project has faced the most interesting realisation challenges every year. In 2020, we faced the question: 'How to bring artists from Finland to Russia in the face of a pandemic?' In 2022, the challenge was no less daunting: 'How to create an exhibition of contemporary art in a palace without touching the historical interiors?' The most difficult challenge, however, was creating a project without geographical constraints.

I have always believed that creativity is born when there are limits and obstacles. All those restrictions, new rules, laws that constrained us became a real ground for creativity and that's how the idea of bringing artists from different continents together on a non-standard virtual platform to realise an exhibition came about.

Our authors had a wide range of experience in interacting with digital tools. Some had already integrated their art projects into the Metaverse, while others remained faithful to traditional means of expression. It was particularly interesting to see how different artists interacted with the new medium.

During the briefing, I set them important tasks: to forget about walls and floor, to switch off the laws of physics, to imagine that they could create something in outer space without being tied to anything.

At the time of the realisation of our exhibition, the term 'Metaverse' had reached the peak of its popularity. Brands were rushing to create their worlds, winning the hearts of genZ. Exhibitions of 'contemporary art' with NFT generations were emerging, large institutions were creating digital copies of their spaces. However, in all this exuberance, it was noticeable that one tries to work according to the rules of the real world - in the digital world: a painting must hang on the wall, an art object must stand on a podium.

These rules don't work in virtual reality. Paintings no longer need frames and shapes. In our project we aimed to prove that art in digital space can be free and limitless. As *Philippe Rosendale, creator of Second Life* noted: 'Virtual reality can offer us a space for self-expression and communication that did not exist before. It's a new world with endless possibilities.'

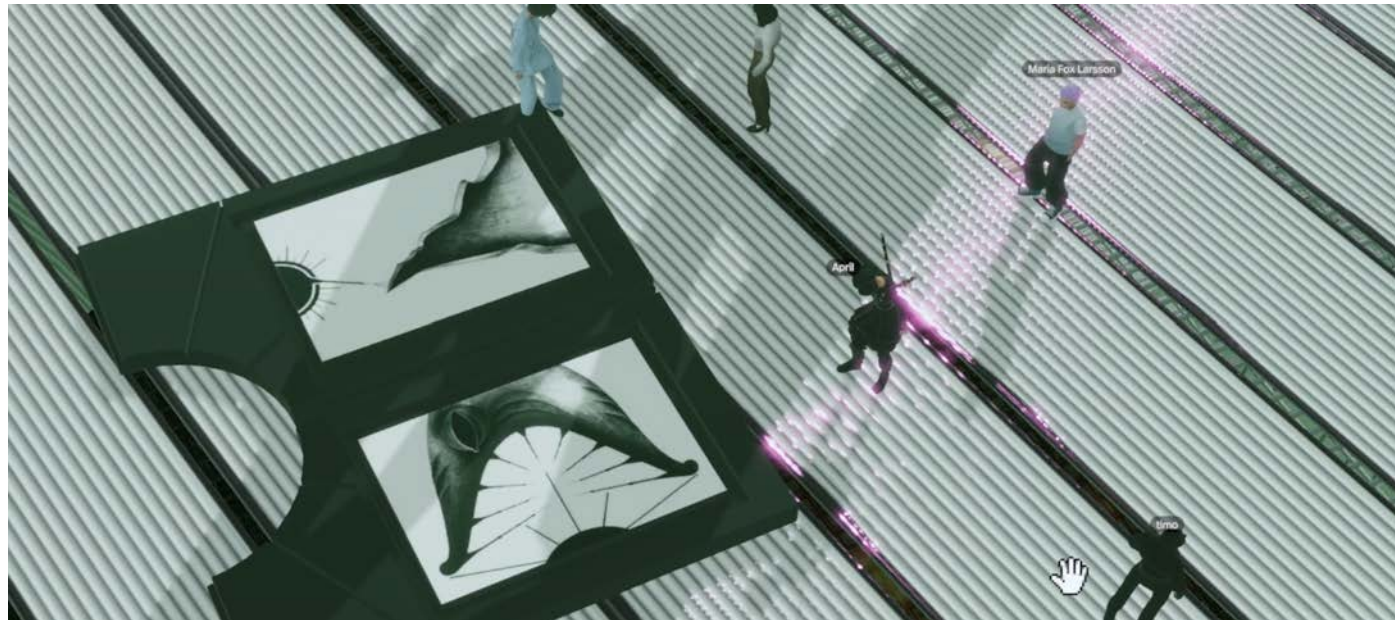
We launched the development of the virtual venue inspired by the words of Jaron Lanier: 'Virtual reality is the new frontier where art and technology intersect, creating a unique field for human creativity and interaction.' We decided to create not just an exhibition, but an entire universe where each author could realise their most daring ideas.

Many authors found it difficult to move from the usual physical objects to digital ones, but that was the essence of our idea. We wanted them to discover new facets of creativity.

Our project soon turned into a real gallery of possibilities. The artists created works that would be impossible to imagine in the real world. Each piece was unique and the audience could interact with the art in completely new ways.

Creating projects like ours is not just part of current trends, but a contribution to the development of a new way of experiencing the world and art. We believe that virtual reality opens up new horizons and possibilities for artists that have yet to be explored. Therein lies the real magic of creating your own universe.

Aacoop

Seuraava artikkeli on ajallisesti kaukana aiheestaan. Etäisyys mahdollistaa tilanteen laajemman kriittisen analyysin.

The following article is distant in time to its subject. This distance allows a broader critical analysis of the situation.

*Ei GPT / *No GPT

"<...> Meta, Tencent, Epic Games, FTX, OpenSea ja kumppanit tekivät jokaisesta supermarketketjusta, jokaisesta Fortune 500 -yrityksestä, jokaisesta voittoa tavoittelemattomasta järjestöstä, jokaisesta valtiollisesta pehmeän vallan kulttuuriohjelmasta, jokaisesta uutistoimistosta ja podcastista sekä jokaisesta taidegalleriasta maailman tylsimmät pelisuunnittelijat cum faux Fintech-asiiantuntijat. Se, mitä Gibson ja Stephenson eivät osanneet ennakoita, on metaversumin todelliset kauheudet: huolimatta sen valtavista infrastruktuurikustannuksista metaversumi on todella vitun tylsä."

"<...> Meta, Tencent, Epic Games, FTX, OpenSea and friends turned every supermarket chain, every Fortune 500, every non-profit, every state-based cultural program of soft power, every newsroom and podcaster, and every art gallery into the world's most boring game designers cum faux Fintech expert. What Gibson and Stephenson failed to anticipate is the metaverse's true horror: despite its colossal infrastructure costs, the metaverse is really fucking boring.>

Cade Diehm,
"THE PARA-REAL: A MANIFESTO",
2022
newdesigncongress.org

FIN

Viime vuosina olemme nähneet, että niin sanottu "metaverse" -konsepti on saanut yhä enemmän valtavirran huomiota, myyden asiakkailleen digitaalista ilmaa. En voi kieltää, ettenkö olisi ollut uteliaana seuraamassa studioita, jotka myivät niitä tuotemerkeille, ikään kuin se olisi uutuus, jonka avulla he pääsevät käsiksi genZ -sukupolven lompakoihin, tarjoten tunteen siitä, että he ovat pidemmällä omaksumis käyrällä vanhemmille kuluttaja sukupolville.

Viimeaikainen verkkotyökalujen demokratisoituminen, jota kollektiivinen sulkutila -trauma on vauhdittanut, on kutsunut kaikki kannettavan tietokoneen omistajat pelisuunnittelun porteille. Muutama päivitys takaperin Spatial avatareilla ei ollut edes jalkoja - nyt se on jättimäinen pelialusta, jolla on todellinen rahansiirtojärjestelmä.

Milleniaalit näkivät samanlaisen prosessin tapahtuvan sosiaalisen median alussa: jokainen itseilmaisuun suunniteltu alusta muuttui mainosämpäriksi, jossa oli kuratoitua sisältöä. Kuinka hassulta kuulostaakaan nyt varhaisten tv-jättien mielipide YouTubesta - he eivät uskoneet kapasiteettiin tuottaa niin paljon sisältöä kuluttajille, koska heillä ei ollut aavistustakaan siitä, että kuluttajista tulee itse ilmaisia sisällöntuottajia. Nykyään meitä kehoitetaan jakamaan "ainutlaatuisuuttamme ja luovuuttamme" huolellisesti valmistelluissa ympäristöissä, jotka odottavat massojen hyväksyntää, jotta ne voidaan täyttää tuotteilla, joita voimme kuluttaa ja siten olla parempia kuin vertaisemme.

ENG

Over the past few years we witnessed rising attention to the so-called "metaverse" concept in the mainstream, selling digital air to its customers. I can't deny, I was curiously watching studios selling those to brands as if it was a novelty that'll allow them to get to genZ wallets, providing a sense of being further on the adoption curve for the older generations of consumers.

The recent democratization of online tools fueled by the collective lockdown trauma invited anyone with a laptop to the entrance stairs of game design. Just a few updates ago Spatial avatars didn't even have legs - now it's a giant game platform with a proper monetization system.

Millennials saw a similar process happening to the beginning of social media, how every platform designed for self-expression became an ad bucket with curated content. How funny does the early TV giants' opinion on YouTube sound now - they didn't believe in the capacity for production of so much content for consumers, having no idea that consumers will become free of charge creators themselves. Today we are invited to share our "uniqueness and creativity" in carefully prepared environments, waiting for mass adoption to fill those with products for us to consume and so be better than our peers.

Yleinen käsitys metaversumista, joka on ollut tuhansien ihmisten koti yli vuosikymmenen ajan, on hajanainen ja epäselvä. Se ei ole pelkkää NFT:tä kehyksissä ja kuplien keräämistä designpukua varten. Ensinnäkin tulee digitaalinen elämä, digitaalinen muoti seuraa. Jos et ole heilunut virtuaalikeinussa vanhoissa kuulokkeissa pahoinvointiin asti, et taistellut taitavaa 8-vuotiasta VR-katanaan käyttäjää vastaan kuoliaaksi donitsista, nukahdannut tuntemattomien ihmisten joukkoon karmivassa animaailmassa, et nähnyt, kun mittatilaustyönä tehty, oppaiden ulkopuolinen avatar riisuutui sinulle pimeässä paikassa, ja riskeerat, että saat elinikäisen porttikiellon - sinulla ei ole mitään käsitystä alustasta. On jopa lapsista lapsiin kohdistuvaa hyväksikäyttöä - ala-asteikäisten koululaisten maanalaisia toimistoja, joissa huijataan aikuisia rahan takia. Aivan kuten vanhemmat ihmiset vakavassa, todellisessa maailmassa.

Digitaalinen maailma ei ole pilvi, vaan fyysinen järjestelmä, joka toimii sähköllä, metallin, betonin ja johtojen avulla. Palvelimet ovat yhtä näkymättömiä kuin kaatopaikat, jotka on täytetty massamarkkinoinnilla ja kuvilla. (Uusi) media 2020-luvulla tarjoaa vanhoja niche-työkaluja yksinkertaistettuna ja prosessoituna, mikä nostaa paskanpuhuminen uudelle tasolle. Kaikesta huolimatta vaadimme itseltämme tietoista lähestymistapaa niiden käyttöön, vaikka se tarkoittaisi katoamista osinkojen, kasvun, päivitysten, mainosten, tuotannon, remixin, lanseerausten, ennakkotilausten ja niin edelleen kilpajuoksun taakse.

Maan M asukkaat muuttavat metaversumiin, koska heidän kotinsa on tulvii pian ikuisesti. He kopioivat digitaalisesti sen, mitä heidän maastaan on jäljellä, ja heistä tulee ensimmäinen metaversiossa sijaitseva maa, joka hyödyntää konseptia säilyttääkseen yhteisöön kuulumisen tunteen. Avoimen maailman pelit toimivat säilytysaltaina ekologioille, jotka olemme menettäneet tai jotka olemme menettämässä, mutta monien pelien mekaniikka, joka pyörii laajentumisen, invaasion ja resurssien louhinnan ympärillä, on selkeä selitys sille, miten menetimme nämä ekologiit.

Maailmanlaajuisten katastrofien koettelemille ihmisille virtuaalimaailmojen rakentamisen helppous on juuri oikeaan aikaan saapunut lahja. AACoop, "tahattomasti desentralisoitu" yhteistyömme, rakennettiin ja mietittiin uudelleen monta kertaa. Ajatus kollektiivisesta toiminnasta säilyi, kun se yhdisti itsensä vertaistensa kanssa digitaalisessa tilassa. Kotimme sota ja diktatuuri sitoivat jokaisen tekomme olosuhteisiin, joissa olemme. Tämän hankkeen avulla pyrimme auttamaan Mymalaa olemaan joutumatta näiden olosuhteiden panttivangiksi.

Common perception of the metaverse, which has been home to thousands of people for over a decade, is fragmented and blurry. It's not all NFTs in frames and collecting bubbles for a designer suit. First comes digital life, digital fashion follows. If you haven't swang on virtual swing in old headset until you're sick, didn't fight a skilled 8 year old VR katana user to death over a donut, didn't fall asleep among a crowd of strangers in a creepily dream world, didn't see a custom made off guides avatar undressing for you in a dark spot, risking to get a lifetime ban for that - you have no idea. There's even child to child exploitation - underground offices of elementary schoolers scamming adults for money. Just like their older peers in the serious real world.

Digital world is no cloud, it is a quite physical system running with electricity, metal, concrete and wires. Servers are as invisible as landfills, stuffed with mass market tees and pictures. (New) media in the 2020s offers old niche tools in a simplified and processed way, bringing shittification to the next level. With all that said, we demand from ourselves a conscious approach to using those, even though it'll mean disappearance behind the race for dividends, growth, updates, ads, production, remix, launches, preorders, and so on.

Citizens of country M are moving to the metaverse because their home is on the way to get flooded forever. They will digitally replicate what's left of their land and become the first metaverse country, using the concept to preserve the sense of belonging to a community. While open-world games act as preservation reservoirs for the ecologies we've lost or are about to lose, the mechanics of many games revolving about expansion, invasion and resources mining is a clear explanation of how we lost those ecologies.

For those affected by the global cataclysms the ease of access to building virtual worlds is a very right on time gift. AACoop, our 'involuntarily decentralized' cooperation was rebuilt and rethought many times. The idea of a collective survived through connecting with peers in digital space. The war and dictatorship in our homes tied every action we take to the circumstances that we are in. With this project we aim to help Mymalaa not be a hostage to those circumstances.

Virtuaaligalleriaa työstäessämme meillä ei ollut aikomustakaan luoda siistin näköistä houkuttelevaa satua - loppujen lopuksi emme ole pelinkehittäjiä, vaan uteliaita ja eksyneitä lapsia luovan alan ovilla laajassa merkityksessä. Yksinkertaisen ympäristön tekeminen ei tehnyt kenestäkään meta-arkkitehtia, koska jopa bambukanala on vankempi rakenne kuin neonjäljennös tulevaisuuden antiutopistisesta kaupunkikuvasta.

Se oli tilaisuus kutsua muita siihen, minkä olemme itse löytäneet - paikkaan, jossa ei ole fyysisiä lakeja eikä siten rajoituksia katsojan kiinnostukselle. Kiiwetessäsi ylös lehdistötiedotteesi, voit eksyä suolle, löytää näkymättömän sillan ja miljoona ötökkää, palaa helvetissä. Helvetistäkin on tie ulos. Kuulostaa samalta kuin mikä tahansa muu peli, jonka olet jo nähnyt - ai niin. Mitä muita vaihtoehtoja gallerialla, jolla ei ole mahdollisuutta kutsua taiteilijoita, oli - zoomkonferenssi. Haluamme nähdä tällaiset yksinkertaiset tilat Spatialissa korvaamassa pieniä liikkuvia suorakulmioita, jotka edustavat muita ihmisiä puhelussa.

While working on the virtual gallery we had no intention of creating a clean-looking appealing fairytale - in the end of the day we're no game devs, just curious and lost kids at the doors of the creative industry in a broad meaning. Making a simple environment didn't make anyone a meta architect, cuz even a bamboo chicken house is a more solid structure than a neon replica of the future anti-utopian cityscape.

It was an opportunity to invite others to what we've found for ourselves - a place with no physical laws, thus no restrictions in terms of the viewer engagement. Climbing up your press release, get lost in a swamp, find an invisible bridge and a million bugs, get burned in hell. There's a way out from hell, too. Sounds like any other game you've seen before - oh yes. What other options a gallery with no chance to invite artists had - a zoom conference. We like to see these kinds of simple spaces in Spatial as a replacement of the small moving rectangles representing other people in a call.

Ympäristön suunnittelu tyhjästä on niin paikkasidonnaista kuin vain voi olla, mutta kun teos vastaanotettiin ennen tilan suunnittelua, prosessi muuttui taidekohtaisen paikan luomiseksi. Jännittäväntä oli tehdä yhteistyötä jokaisen taiteilijan kanssa ja keksiä tapa esittää heidän teoksiaan hyödyntäen pelimäisen ympäristön tarjoamia mahdollisuuksia. Fyysisestä veistoksesta tulee kloonien metsä, installaatio saa reiän, johon voi pudota, nimilaput asettuvat lattian tekstuurien kanssa samaan riviin, jotta ne voidaan lukea ylhäältä kiertävällä kameralla.

Designing the environment from scratch is as site-specific as it can get, but with receiving the work prior to designing the space turned the process into creating an art-specific site. The exciting part of it was to engage with every artist and come up with a way of presenting their work utilizing the opportunities the game-like environment provides. A physical sculpture becomes a forest of clones, installation gets a hole to fall in, name tags line up with the floor textures to be read with a camera orbited from the top.

Koska hanke oli ensimmäinen virtuaalinen tilakokemus monille odotetuille vieraille, halusimme täyttää sen yksinkertaisella mutta mielenkiintoisella mekaniikalla käyttämällä portaaleja, leikkimällä mittakaavalla ja sisä- ja ulkotilan käsitteillä. Esimerkiksi oletusarvoisesti kameran liike jäljittelee ihmisen kaltaista perspektiiviä, joka näyttää avatarisi selän, kun lataat tilan. Muistutamme siitä, että voit, ja sinun pitäisi kääntyä ja lentää ympäriinsä, asetusten avulla voit kehystää katselukokemuksesi mieleisekseen - vierittämällä, joka muuttaa kameran linssiä. Filmitilassa voit lentää taivaalle ja katsella väkijoukkoja, jotka seuraavat polkua portaaliin ja ilmestyvät toiseen pisteeseen. Suosikkihetkeni oli katsella, kun ihmiset kävelivät spiraalilabyrintin läpi ja katosivat sen keskelle teleportaten toiseen pisteeseen.

Uskomme, että hankkeen tavoite saavutettiin. Jos ainakin yksi vieras oppi jotain uutta ja päästi irti tulevaisuuden pelosta - se on tehty. Henkilökohtaisesti löysimme viimeisen kahden vuoden aikana virtuaalimaailmoista lepoa ja runsaasti eskapismia. Virtuaalisten katanoiden harjoittelu, kun ei ole lämmitystä ensimmäisinä viikkoina kotona lähdön jälkeen, lämmittää huomattavasti. Mielikuva itsestä tuomassa lapsuuden unelmat oman pelin tekemisestä toteen ovat vahva vastakohta sille arkaaisuudelle ja väkivallalle, jonka ympäröimänä olemme. VR:ssä on taikuutta sormenpäissä. Kaukaisen ystäväsi äänellä nauravan avatarin halaaminen sytyttää lämpöä. Mahdollisuus luovuttaa esine fyysisesti jollekin, jota et ole nähnyt pitkään aikaan, ja antaa hänen tutkia ja muuttaa sitä - tuntuu kuin unelmoisit, että olet taas studiossasi. Näin tila luotiin - usean käyttäjän VR-mallinnussovelluksessa, jossa voi heittää kattoja ja puita muiden kanssa ja unohtaa todellisuuden hetkeksi, sitä me kaikki joskus tarvitsemme. Tulevaisuus on meidän.

Since the project was the first virtual space experience for many of the expected guests, we wanted to fill it with a native showcase of simple yet interesting mechanics, using portals, playing with scale and the notion of indoor and outdoor space. For example, by default the camera movement replicates a human-like perspective showing the back of your avatar, when you load the space. We insist on a reminder that you can and you should rotate and fly around, the setup allows you to frame your viewing experience to your liking - with scrolling that changes the camera lens, film mode that allows you to fly up in the sky and watch crowds follow the path to a portal and appear in another point. My favorite moment was to watch people walk through the spiral labyrinth and disappear in its center teleporting to another spot.

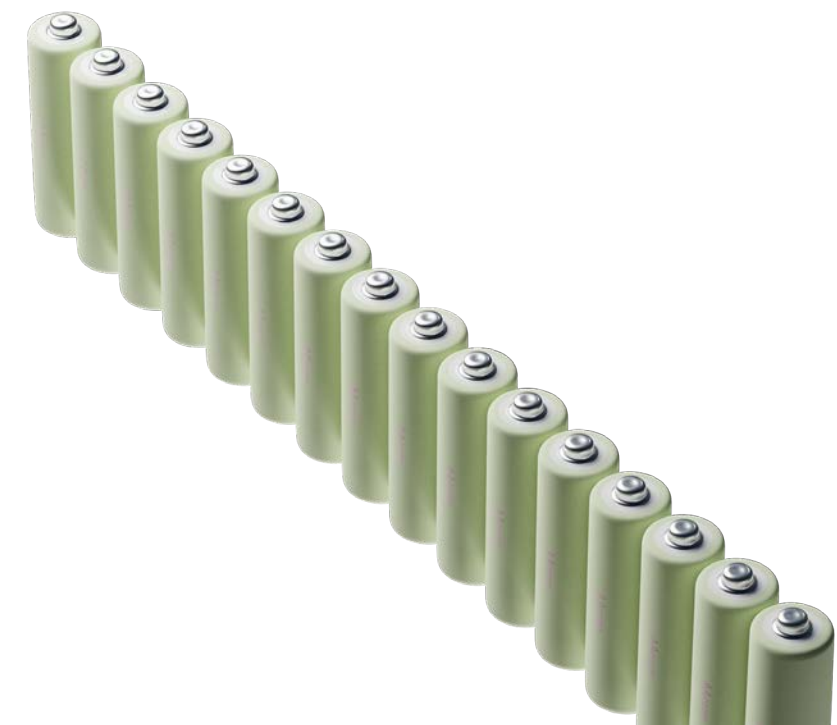
We believe that the goal of the project was achieved. If at least one guest learned something new and let go of the fear of the future - it's done. Personally, we found some rest and a lot of escapism in the virtual worlds over the past two years. Practicing virtual katanas when having no heating in the first weeks of departing from home warms you up significantly. Image of yourself bringing child fantasies of making your own game are a strong opposite to the archaism and violence we're surrounded with. There's magic on the tips of your fingers in VR. Hugging an avatar laughing with your remote friend's voice sparks warmth. Ability to physically pass an object over to someone you haven't seen for so long, and for him to examine and alter it - it feels like daydreaming you're back in your studio again. This is how the space was created - in a multiuser VR modeling app, where you can toss around roofs and trees with your peers and forget about reality for a little bit, we all need that sometime. The future is ours.

On behalf of
AAcoop

Text:
Vyach Klenov
Alex Budarina

Virtual Space:
Alex Budarina
Vyach Klenov
Asia Koltunova
Valentin Vitvinskii
Olich Alexa
QC artists

Mikhail LEVIN

Director of Moscow school of Contemporary art,
director of Higher education at Universal University,
director of U Contemporary gallery at the Winzavod
center of contemporary art, artist and curator

FOR AN ARTIST IN THE CURRENT CONTEXT, IT IS A HUGE CHALLENGE TO FIND THE COURAGE TO CONTINUE WORKING, ESPECIALLY IF ONE'S PRACTICE HAS A CONNECTION WITH PRESENT TIME SITUATIONS. BUT EVEN IF IT DOESN'T, IT IS STILL EXTREMELY HARD TO DISTANCE ONE SELF FROM THE EVENTS THAT ARE TAKING PLACE AS EMOTIONALLY AND PSYCHOLOGICALLY IT HAS A TREMENDOUS EFFECT ON THE ABILITY TO FOCUS AND TO CREATE AN ARTISTIC EXPRESSION.

 Mikhail LEVIN

FIN

Tänä aikana on ratkaisevan tärkeää, että on olemassa hankkeita, jotka ovat valmiita tarttumaan rohkeasti toimeen ja käyttämään huomattavia resursseja sen tutkimiseen miten vuoropuhelua voidaan ylläpitää, vaikkei sitä näytä olevan olemassa tämän päivän todellisuudessa. Lisäksi se tarjoaa toivoa sen suhteen, että keskustelujen, kulttuurialoitteiden ja yksittäisten ihmisten tuen myötä inhimillinen terve järki ei ole kadonnut kokonaan. Taiteellinen vuoropuhelu on ollut olennaisen tärkeää viime vuosikymmeninä pyrkimyksissä rakentaakansainvälisiä yhteisöjä ja jakaa erilaisia kokemuksia, sillä se on keskeinen väline yrittäessämme ymmärtää menneisyyttä, nykyisyyttä ja tulevaisuuden mahdollisuuksia. Erityisen tärkeitä ovat olleet alueelliset ohjelmat, kun historiallisia konteksteja uudistetaan ja tarkastellaan jatkuvasti, ja jatkuva tarve ennakkoluulottomalle lähestymistavalle kasvaa tarkastellessamme näitä asioita kriittisesti taiteellisen työskentelyn ja tulkinnan kautta, jotta kykenisimme tutkimaan niitä aikoja, jotka ohjaavat jatkuvasti tapahtuvia uudelleenarviointoja.

Quantum Criticin viimeisen painoksen teema käsittelee varsinkin nykyisessä ajassamme erityisen tärkeää epävarmuuden käsitettä. Olemme saavuttaneet pisteet, jossa näyttää siltä että olemme menettäneet täysin uskomme niin sanottuihin "suuriin ideoihin", eikä ole mitään, mihin voisimme luottaa. Viime vuodet ovat tarjonneet paljon kysymyksiä yhteiskuntamalleista, joissa me elämme, ja suuri kysymys on, kuinka vakaita ja rehellisesti meitä tukevia nämä mallit ovat jatkuvien muutosten ja epävarmuuksien aikana. Mihin voimme luottaa? Miksi on niin paljon vääriä uskomuksia ja vääriä käsityksiä? Kuinka voimme suunnitella tulevaisuutta? Nämä ovat vain muutamia kysymyksiä, jotka nousevat esiin ja haastavat sen, mikä tuntui olevan sosiaalisten järjestelmien perusteita, joita olemme seuranneet ja joihin olemme uskoneet globaalinnakkaiselon mallina. On kuitenkin yhä ilmeisempää, että epäluottamus ja haluttomuus kuunnella toisiamme aiheuttavat valtavia riskejä. Yksi mahdollinen kanta on moniarvoisuus, joka voi tarjota alustan rakentavalle vuoropuhelulle.

Taiteilijalle on nykyisessä kontekstissa valtava haaste löytää rohkeutta jatkaa työskentelyä varsinkin jos hänen työnsä liittyy vallitseviin tilanteisiin. Mutta vaikka näin ei olisikaan, on silti äärimmäisen vaikeaa ottaa etäisyyttä tapahtumiin, sillä emotionaalisesti ja psykologisesti sillä on valtava vaikutus kykyyn keskittyä ja luoda taidetta. Historiallisesti on kuitenkin useita esimerkkejä siitä, miten vastaavat vaikeat ajat ovat kannustaneet taiteilijoita todelliseen läpimurtoon, täysin uudensuuntaisiin näkemyksiin, uuden visuaalisen kielen kehittämiseen ja uusien tekniikoiden keksimiseen. Epävarmat ajat ovat menneisyydessä monesti luoneet rajoituksia ja olosuhteita, jotka luovat sietämättömän ympäristön työn tekemiselle ja mielipiteen ilmaisemiselle, mutta lähes aina se on johtanut päinvastaiseen lopputulemaan. Kun kemiallinen reaktio, jonka räjähdysmäinen prosessi johtaa äärimmäisen reaktion purkautumiseen. Taidekasvatuksessa käytetään nykyään melko usein tarkasti rajoitettuja olosuhteita, jotta voidaan koetella rajoja, päästä pois mukavuusalueelta ja luoda epätavallisia tilanteita, joiden avulla oppilaat voivat kyseenalaistaa omia ennakkokäsityksiään ja odotuksiaan. On siis mahdollista, että vaikka ahdistus on valtava, se voi rohkaista koettelemaan rajoja ja rikkomaan luotuja raameja.

ENG

It is crucial that in the current times there are such projects that are prepared to take courage and to dedicate substantial resources to investigate ways to keep a dialogue when it seems that it does not exist in contemporary reality. Furthermore, it offers a sense of hope that through conversations, cultural initiatives and individual's support, humanic common sense is not completely lost. Artistic exchange has been fundamental in the last decades for building international communities and sharing diverse experiences as an essential instrument in attempts to form a better understanding of our past, present and possible future. Particular importance has been played by regional programmes because of the historic contexts that are constantly reformed and reconsidered and there is a persistent need for an open minded approach to critically understand it through artistic vision, to explore the intentions that drive those revaluations that happen constantly.

The chosen theme for the final edition of Quantum Critic addresses a hugely important notion of 'uncertainty' especially for our current time as we have reached the point when it seems that we have completely lost belief in so-called 'big ideas' and there isn't anything that we can rely on. Recent years have offered so many doubts about the social models that we exist in and the big question is how stable and honestly supportive of us these models are in the times of constant changes and uncertainties. What can we trust in? Why are there so many misbeliefs and misunderstandings? And how can we plan for the future? These are just very few questions that are arising and challenging what seemed to be the fundamentals of social systems that we have been following and believing as a model for global coexistence. Yet it is more and more evident that the mistrust and unwillingness to listen to each other creates huge risks, and the one possible position is the pluralism that can provide a platform for a constructive dialogue.

However historically there are plenty of examples how such difficult times have stimulated artists to make a real breakthrough, to unravel completely new vision, to come up with new visual language, to invent new techniques. Uncertain times very often in the past have created such restrictions and conditions which appeared to create an unbearable environment for making work and for expressing opinion, nevertheless it almost always led to the opposite effect, it became like a chemical reaction with an explosive process resulting in bursting of an extreme artistic reaction. In contemporary art education, it is quite often practised when certain restricted conditions are used in order to push limits, to push out of a comfort zone, to create unfamiliar situations which enable students to challenge their own preconceptions and expectations. So there is a chance that even though it is a tremendous distress, there is a chance that it can encourage to test the very limits and to break created restrictions.

Juhana HARJU

Tietopolitiikan harrastaja,
Metaverse True Believer
ja Potamoi Group Oy:n
toimitusjohtaja

Kuvittele itsesi vaativaksi kulttuurin tuntijaksi, jonka ammatilliset sitoumukset tai aikarajoitteet eivät salli täydellistä uppoutumista taiteen maailmaan. Kaltaisillesi henkilöille monet lumoavimmista taidekokemuksista saattavat tulla miellyttävinä yllätyksinä. Kuljitpa sitten kaupungin katuja työ- tai vapaa-ajanviettotarkoituksessa tai vain tutustumassa kotikaupunkiisi, saatat sattumalta törmätä taidegalleriaan, jota koristavat kiehtovat julisteet houkuttelevat astumaan sisään. Gallerian sisätiloissa huomaat, että joudut ihastuksen ja emotionaalisen resonanssin syleilyyn, sillä näytteillä olevien taideteosten myötä pääset osalliseksi taiteilijan syväisiin kokemuksiin.

Yllättävää kyllä, tämä henkilökohtainen kokemus on jäänyt internetissä saavuttamatta, vaikkataidekehittyä jatkuvasti digitaalisessa maailmassa. Teknologinen kuilu, joka erottaa katsojan taideteoksesta, on osoittautunut ylitysepääsemättömäksi, vaikka käytössä olisi edistyksellisimmät älypuhelimet, tabletit ja nopeat internetyhteydet. Jatkuvaa irrottautumisen tunnetta taiteesta on ollut haastavaa voittaa, ja tämä on todella valitettavaa, kun otetaan huomioon, miten transformatiivinen voima löytyy siitä, että voi vilkaista toisen ihmisen mielikuviin virtuaalista galleriaa rauhassa katsellessaan. Tällaiset odottamattomat ihmettelyn hetket voivat muuttaa elämäntapaa.

Quantum Criticin maineikkaassa enklaavissa luovien ja tarkkanäköisten mielten yhteistyö on saavuttanut merkittävän taidonnäytteen, jonka avulla onnistutaan herättämään uudelleen läsnäolon ja taiteellisen sitoutumisen syvälinen kokemus. Heidän lähestymistapansa ylittää viimeaikaisten pyrkimysten tarjoamat immersiiiviset kokemukset ja jopa kunnianhimoiset aloitteet, kuten Kansallisgallerian ja Sitran yhteistyön Decentralandissa. Vaikka Kansallisgallerian ponnistelut, jotka saivat osakseen jonkin verran kritiikkiä, olivat merkittävä ja rohkea harppaus eteenpäin, Quantum Critic tarjoaa intiimimmän ja tunteita herättävämmän kohtaamisen taiteen kanssa, mikä on merkittävä saavutus, kun otetaan huomioon heidän suhteellisen rajalliset resurssinsa.

FIN Tulevaisuus paljastuu:

Quantum Critic esittää Web3.0:n
taiteen arvostamisen huipentumaksi

Onnistumisen voidaan katsoa johtuvan kuraattoreiden, taiteilijoiden ja arkkitehtien tehokkaasta yhteistyöstä. Näyttelytilojen suunnitteluprosessi Metaversumissa heijastelee reaali maailman kokoonpanoa, vaati samankaltaista työtä ja jopa vankempaa viestintää fyysisten rajoitteiden puuttuessa.

Se, mikä vierailuni aikana vaikutti minuun syvästi, ei ollut vain silkkä ilo vaellella tässä digitaalisessa maailmassa, vaan ennen kaikkea itse taide. Kiitän kaikkia osallistujia, mutta minun on nostettava esiin kolme teosta, jotka jättivät lähtemättömän vaikutuksen. Ensimmäinen Regina-Mareta Soonseinin teokset ovat osoitus vuoropuhelusta, sillä arkkitehdit ovat nerokkaasti suunnitelleet gallerian, joka täydentää hänen maalaustensa sisintä olemusta. Toiseksi Aleksei Ryabovin innovatiivinen näyttelytilan suunnittelu haastoi perinteiset konventiot ja korosti Metaversumin ainutlaatuisia mahdollisuuksia. Pelkästä museon seinien koskettamisesta kokemus muuttuu - osoitus Metaversumin rajattomasta potentiaalista. Kolmanneksi Lada Uchaevan teos hyödyntää näyttelytilan virtuaalista rakennetta valottaakseen antipropagandan keskeistä teemaa.

Taustani on Web3.0:n ja Metaversumin parissa, mikä on tuottanut minulle arvokkaan opetuksen: skeptisyys on perusteltua, mutta lupauksia ei tule unohtaa. Kun saumattomasta siirtymästä todellisuuden ja virtuaalisuuden välillä tulee jokapäiväistä todellisuutta, kollektiivinen elämäkokemuksemme kokee merkittävän muutoksen. Monet, jotka olivat aikoinaan innokkaita kannattajia, ovat sittemmin tulleet epäileviksi pitkittyneen odotuksen vuoksi. Meidän on kuitenkin pysyttävä lujana sitoutumisessamme tähän lupaukseen. Ammattimaisesti kuratoidulla taiteella, jota esitellään nerokkaasti suunnitelluissa virtuaalitaloissa, on voima rikastuttaa sieluaamme myös digitaalisessa maailmassa. Näin ainakin minä koin myöhäissyksyisenä iltapäivänä, kun hupeneva auringonvalo Helsingin horisontissa tarjosi täydellisen taustan silmälasien pukemiselle ja uppoutumiselle luovan kekseliäisyyden lähtemättömään loistoon. Olemme nyt Quantum Criticin kaltaisten näkemyksellisten tekijöiden opastamana riemastuttavan matkan alkupäässä.

Juhana HARJU Information Policy Enthusiast,
Metaverse True Believer
and CEO of Potamoi Group Oy

ENG The Future Unveiled:

[Quantum Critic Propounds Web3.0
as the Pinnacle for Art Appreciation](#)

ENVISION YOURSELF AS A DISCERNING CONNOISSEUR OF CULTURE, SOMEONE WHOSE PROFESSIONAL COMMITMENTS OR TIME CONSTRAINTS DO NOT PERMIT FULL IMMERSION IN THE WORLD OF THE ARTS. FOR INDIVIDUALS LIKE YOU, MANY OF THE MOST ENCHANTING ARTISTIC EXPERIENCES MAY COME AS PLEASANT SURPRISES. WHETHER YOU ARE TRAVERSING THE STREETS OF A CITY FOR BUSINESS OR LEISURE OR SIMPLY EXPLORING YOUR HOMETOWN, YOU MIGHT CHANCE UPON AN ART GALLERY ADORNED WITH CAPTIVATING POSTERS, ENTICING YOU TO STEP INSIDE. WITHIN THE GALLERY'S CONFINES, YOU FIND YOURSELF ENVELOPED IN A REALM OF DELIGHT AND EMOTIONAL RESONANCE, AS THE ARTWORKS ON DISPLAY ALLOW YOU TO VICARIOUSLY PARTAKE IN THE ARTIST'S PROFOUND EXPERIENCES.

Surprisingly, this in-person experience has remained elusive on the internet, despite the constant evolution of art within the digital realm. The technological chasm that separates the viewer from the artwork has proven insurmountable, even with the most advanced smartphones, tablets, and high-speed internet connections. The persistent sense of detachment from the art has been challenging to overcome, and this is truly regrettable, given the transformative power of glimpsing another's imagination while leisurely perusing a virtual gallery. Such moments of unexpected wonder have the potential to reshape one's perspective on life.

In the distinguished enclave of the Quantum Critic, a collective of creative and astute minds has achieved the remarkable feat of rekindling the profound sensation of presence and artistic engagement. Their approach transcends the immersive experiences offered by recent endeavors, even surpassing the ambitious initiatives, such as The National Gallery's collaboration with The Sitra in Decentraland. While we must acknowledge and applaud the National Gallery's efforts, which, though met with some criticism, represented a significant and audacious leap forward, Quantum Critic offers a more intimate and emotionally evocative encounter with art, a remarkable achievement given their relatively constrained resources.

This success can be attributed to the effective collaboration between curators, artists, and architects. The process of designing exhibition spaces in the Metaverse mirrors real-world assembly, requiring similar labor and, if anything, even more robust communication due to the absence of physical constraints.

What resonated with me most profoundly during my visit was not only the sheer joy of wandering through this digital realm, but, above all, the art itself. I extend my gratitude to all involved, but I must single out three contributions that left an indelible impression. Firstly, the work of Regina-Mareta Soonsein exemplifies the dialogue, as architects ingeniously crafted a gallery that complements the essence of her paintings. Secondly, Alexey Ryabov's innovative design of the exhibition space challenged traditional conventions, highlighting the unique possibilities inherent to the Metaverse. A simple touch of the museum walls changes the experience—a testament to the Metaverse's boundless potential. Thirdly, Lada Uchaeva's work utilizes the virtual nature of the exhibition space to illuminate the crucial theme of antipropaganda.

My background resides within the industry of Web3.0 and the Metaverse, which has taught me a valuable lesson: skepticism is warranted, but promises should not be forgotten. When the seamless transition between reality and virtuality becomes an everyday reality, our collective experience of life will undergo a momentous transformation. Many who were once ardent believers have since become skeptical due to the protracted wait. Nevertheless, we must remain steadfast in our commitment to this promise. Professionally curated art, showcased in ingeniously designed virtual spaces, has the power to enrich our souls, even in the digital realm. This, at least, was my profound experience on a late autumn afternoon when the dwindling sunlight in Helsinki's skyline provided the perfect backdrop for donning my goggles and immersing myself in the enduring brilliance of creative ingenuity. We are now poised at the inception of an exhilarating journey, guided by visionaries such as Quantum Critic.

OPENING BOCK HOUSE
29 SEPTEMBER 2023

Finland

Helsinki

QUANTUM CRITIC 2023 OPENING

ТЕРРИТОРИИ РФ
3 АПРЕЛЯ

KATIA ABLAMSKAYA (RU / RS)
HELENA ALEKSANDROVA (RU / FI)
IGOR BARANOV (RU / RS)
DARIA BOUDANOVA (RU / GE)
BENJI BOYADGIAN (PS / FI)
DASH CHE (RU / FI / US)
IRA DERVIZ (RU / RS)
FARBOD FAKHARZADEH (IR / FI)
MARIA FOX LARSSON (RU / FI)
DARIA GONCHAROVA (RU / RS)
KATERYNA HARAHLIA (UA / FI)
SPARTAK KHACHANOV (UA / FI)
ANITA KREMM (EE)
TONYA (TON) MELNYK (UA / FI)
ALLA MEZENTSEVA (RU)
EGLĖ PILKAUSKAITĖ (LT)
VALERY PIROGOV (UA / FI)
SLAVA PTRK (RU / ME)
ALEXEY RYABOV (RU / KZ)
AURORA DEL RIO (IT / LV / FI)
SASHA ROTTS (RU / FI)
MARYNA SEMENKOVA (UA / FI)
NIKITA SHOKHOV (RU / US)
REGINA-MARETA SOONSEIN (EE)
LADA UCHAEVA (RU / ME)
MARGARITA ZHURAVLEVA (RU)

OLYMPIA 2023 ARTISTS

1. Alexey RYABOV
2. Benji BOYADGIAN
3. Regina-Mareta SOONSEIN
4. Nikita SHOKHOV
5. Farbod FAKHARZADEN
6. Alla MEZENTSEVA
7. Margarita ZHURAVLEVA
8. Daria GONCHAROVA
9. Maria Fox LARSSON & Ernest SAIRON
10. Aurora DEL RIO
11. Eglė PILKAUSKAITĖ
12. Lada UCHAEVA

ARTISTS MAP

METaverse
SPACE

[instagram.com/kate_ablamskaya/](https://www.instagram.com/kate_ablamskaya/)

FIN

Katia Ablamskaya (s. 1992, Moskova, Venäjä) on tekstiilitaiteilija, joka asuu tällä hetkellä Belgradissa, Serbiassa. Hänen taiteellinen fokuksensa on perinteisten kutomistekniikoiden uudelleen kuvittelussa käyttäen ainutlaatuisia ja epätavallisia materiaaleja. Hänen seinävaatteensa yhdistävät monimutkaisia tekstuureja juuttikuidun luonnolliseen yksinkertaisuuteen. Ablamskaya pitää itseään kapinallisena ja epätavallisena kutojana. Hän pyrkii rikkomaan perinteisen kutomisen sääntöjä ja tutkimaan uusia mahdollisuuksia. Hän kokee lampaanvillalangan käytön kudonnassa tylsäksi, joten hän etsii aktiivisesti materiaaleja, jotka voivat luoda ainutlaatuisia tekstuureja. Hänen valintansa haastavat usein perinteisen käsityksen kutomisesta naisellisena taitona. Hän kokeilee epätavallisia materiaaleja, kuten kalaverkkoja, metallisieniä, polypropeeniköysiä, pellavanyörejä ja nailonlankoja. Hän nauttii siitä, miten nämä esineet muuttuvat ulkonäöltään ja merkitykseltään kietoutuessaan lankojen kanssa yhteen kangaspuissa. Jokin, mikä oli kerran vanha ja tarpeeton lanka, voi tulla osaksi jälkiteollista maisemaa hänen taiteessaan.

ENG

Katia Ablamskaya (b. 1992, Moscow, Russia) is a textile artist currently residing in Belgrade, Serbia. Her artistic focus is on reimagining traditional weaving techniques using unique and unconventional materials. Her tapestries blend intricate textures with the natural simplicity of jute fiber surfaces. Katia Ablamskaya considers herself a rebellious and unconventional weaver. She aims to break the rules of traditional weaving and explore new possibilities. She finds using wool yarn in weaving to be dull, so she actively seeks out materials that can create unique textures. Her choices often challenge the typical perception of weaving as a feminine craft. She experiments with unconventional materials like fishing nets, metal sponges, polypropylene ropes, linen cords, and nylon strings. She takes pleasure in observing how these objects transform in appearance and meaning as they intertwine with the threads on her loom. Something that was once an old, useless wire can become part of a post-industrial landscape in her artwork.

ABOUT WORDS ARE NO SUBSTITUTE FOR PRESENCE, VIRTUAL COMMUNICATION WILL ALWAYS BE INCOMPLETE.

Elämää verrataan usein kuvioituun mattoon syystä. Jo kudontaprosessissa voi tuntea ajan kulumisen ja kaiken tapahtuneen syklistä luonteen. Rivi riviltä, lanka langalta, syntyy henkilökohtainen tarina.

Life is often compared to a patterned carpet for a reason. In the very process of weaving, one can feel the passage of time and the cyclical nature of everything that happens. Row by row, thread by thread, a personal story emerges from it.

Nyt luovuus on Katia Ablamskajalle keino hyväksyä muutokset elämässään, mahdollisuus elää tunteitaan, tukipiste uudessa todellisuudessa. Käsinkudonnan hidas, harkittu ja meditatiivinen prosessi on Katialle yhä aitouden merkki nopeasti muuttuvassa maailmassa. Hän yritti työstää tätä seinävaatetta mahdollisimman intuitiivisesti - ilman luonnoksia tai tuttuja kaavioita. Se oli taiteilijalle tilaisuus löytää ei-triviaaleja ratkaisuja ja vapauttaa alitajuntansa. Katja näki kangaspuulla sen, mitä hän yritti epätoivoisesti olla näkemättä itsessään - valtavan aukon.

Now creativity is a way for Katia Ablamskaya to accept the changes in her life, an opportunity to live out her feelings, a fulcrum in a new reality. The slow, measured, meditative process of hand weaving remains for Katia a marker of authenticity in a world of rapidly changing reality. She tried to work on this tapestry as intuitively as possible - without sketches or familiar schemes. It was an opportunity for the artist to find non-trivial solutions and to free her subconscious. Katya saw on the loom what she tried desperately not to see in herself - a huge hole.

Emigraatio ei ole kuin matka. Vaikka olisimme kuinka positiivisia, vaikka olosuhteet olisivat kuinka hyvät - on syytä tunnustaa, että se on monin tavoin suuri menetys. Kielen, kulttuurikoodin, aiempien sosiaalisten siteiden menetys. Kuroutuuko tämä aukko koskaan umpeen? Valokuvat, kirjeet, puhelut, ääniviestit, videoneuvottelut - yritämme pitää ystävyys ja sukulaisuuden langat elossa. Kudokseni langat yhdistävät kommunikaatiokudoksen repeämät, mutta pystyvätkö ne siihen? Sanat eivät korvaa läsnäoloa, virtuaalinen viestintä jää aina vaillinaiseksi.

Emigration is not like a journey. No matter how positive we are, no matter how good the circumstances - it's worth recognizing that it is in many ways a great loss. A loss of language, of cultural code, of previous social ties. Will this hole ever tighten? Photos, letters, phone calls, voice messages, video conferences - we try to keep the threads of friendship and kinship alive. The wires in my tapestry connect the tears in the fabric of communication, but can they do it? Words are no substitute for presence, virtual communication will always be incomplete.

Me tunnemme nämä reiät, tunnemme naarmut ja kyyneleet. Olemme saattaneet menettää paljon enemmän kuin ymmärrämme. Sitten annamme itsemme tuntea.

We feel these holes, feel the scuffs and tears. We may have lost much more than we realize. Then we allow ourselves to feel.

KATIA

RU / RS

Ablamskaya

WORDS ARE NO SUBSTITUTE FOR PRESENCE, VIRTUAL COMMUNICATION WILL ALWAYS BE INCOMPLETE.

WE FEEL THESE HOLES, FEEL THE SCUFFS AND TEARS. WE MAY HAVE LOST MUCH MORE THAN WE REALIZE. THEN WE ALLOW OURSELVES TO FEEL.

WILL THIS TIGHTEN? HOLE EVER

LIFE IS OFTEN COMPARED TO A PATTERNED CARPET FOR A REASON. IN THE VERY PROCESS OF WEAVING, ONE CAN FEEL THE PASSAGE OF TIME AND THE CYCLICAL NATURE OF EVERYTHING THAT HAPPENS. ROW BY ROW, THREAD BY THREAD, A PERSONAL STORY EMERGES FROM IT.

KATIA ABLAMSKAYA

HOLE

Hole
käsín kudottu
juutti, langat
75 x 120 cm, 2023

Hole
hand weaving
jute, wires
75 x 120 cm, 2023

 RU / RS

IGOR BARANOV

[instagram.com/igor_baranov_ost/](https://www.instagram.com/igor_baranov_ost/)

FIN

Igor Baranov (s. 1983, Pietari, Venäjä) on taiteilija, joka on asunut Suomessa vuodesta 2020 lähtien. Hän suoritti kuvataiteen tutkinnon Pietarin kuvataideakatemiassa vuonna 2007 valmistuttuaan Venäjän taideakatemian akateemisesta taidelyseosta vuonna 2001. Baranovilla on ollut useita merkittäviä yksityisnäyttelyitä eri puolilla maailmaa, muun muassa Forbidden on Territory of RF -näyttely Dukley Art Foundationissa Montenegrossa ja Herbarium Erarta-museossa Pietarissa. Igor Baranov keskittyy syvästi tutkimaan ajan, kollektiivisen muistin ja vallan luonteen teemoja. Hänen projektiteoksensa toimivat heijastuksina nykyisestä historiallisesta hetkestä, jossa Venäjän federaatio on. Maan sisällä vallitsee levottomuutta herättävä yhdistelmä ulkopoliittista avointa aggressiota ja lukuisia rajoituksia ja kieltoja, joiden seurauksena elämä muistuttaa dystooppista romaania.

Godzilla populaarikulttuurin hahmona ilmentää täydellisesti kauhun ja hallitsemattoman aggression ilmentymiä. Vehnäpelto on monimutkaisempi symboli. Se viittaa sivilisaatiomme alkulähteisiin, kun viljakasvien massaviljelyn alku synnytti ensimmäiset valtiot. Godzilla ei välitä siitä, kumman tuhoaa - Tokion pilvenpiirtäjät vai ukrainalaiset vehnäpellot. Godzilla tuo vain kaaosta.

ENG

Igor Baranov (b. 1983, St Petersburg, Russia) is an artist currently based in Finland from 2020. He obtained his Fine Arts degree from the Fine Arts Academy in St Petersburg in 2007, after completing his studies at the Academic Art Lyceum of the Russian Academy of Arts in 2001. Baranov has held several notable solo exhibitions worldwide, including Forbidden on Territory of RF at Dukley Art Foundation in Montenegro and Herbarium at Erarta Museum in St Petersburg. Igor Baranov is deeply focused on exploring the themes of time, collective memory, and the nature of power. His project pieces serve as reflections of the current historical moment in which the Russian Federation finds itself. Within the country, there is an unsettling combination of open aggression in foreign policy and numerous restrictions and bans, resulting in a life that resembles a dystopian novel.

Godzilla, as a character in popular culture, epitomises the manifestations of chthonic horror and uncontrollable aggression. A field of wheat is a more complex symbol. It refers to the origins of our civilization, when it was the beginning of the mass cultivation of grain crops that gave rise to the first states. Godzilla doesn't care what to destroy - Tokyo skyscrapers or Ukrainian wheat fields. Godzilla just brings chaos.

 GODZILLA, AS A CHARACTER IN POPULAR CULTURE, EPITOMISES THE MANIFESTATIONS OF CHTHONIC HORROR AND UNCONTROLLABLE AGGRESSION. A FIELD OF WHEAT IS A MORE COMPLEX SYMBOL. IT REFERS TO THE ORIGINS OF OUR CIVILIZATION, WHEN IT WAS THE BEGINNING OF THE MASS CULTIVATION OF GRAIN CROPS THAT GAVE RISE TO THE FIRST STATES. GODZILLA DOESN'T CARE WHAT TO DESTROY - TOKYO SKYSCRAPERS OR UKRAINIAN WHEAT FIELDS. GODZILLA JUST BRINGS CHAOS.

IGOR BARANOV
**Godzilla
Destroys**

GODZILLA DESTROYS
kaiverrus vanerille,
spray-maali,
painomuste 117 x 98
cm, 2022

GODZILLA DESTROYS
engraving on plywood,
spray paint, block print ink
117 x 98 cm, 2022

"WHITE, GRAY & BLACK VERTICAL GARDENS"

DARIA BOUDANOVA

[instagram.com/sketchyourlemonade/](https://www.instagram.com/sketchyourlemonade/)

RU / GE

FIN

Daria Boudanova (s. 1990, Moskova, Venäjä) tutkii taiteellisessa työssään vaihtoehtoisia näkökulmia todellisuuteen ja taiteeseen. Hän syventyy kysymyksiin, jotka liittyvät selkeään "toisen" katseen luomiseen sekä "hylätyn" ja "erilaisen" käsitteisiin esteettisissä ja sosiaalisissa yhteyksissä. Tähän kuuluu myös käsitteen "feminiininen katse" tarkastelu vastapainona vallitsevalle "maskuliiniselle katseelle" suhteessa itse taiteilijaan. Hän tarkastelee myös "rumuuden" merkitystä ja käsitettä taiteessa sekä pohtii "tarpeettoman" käsitettä. Daria ammentaa inspiraatiota erilaisten elementtien yhdistämisestä ja uusien muotojen luomisesta, ei ainoastaan videoteoksissaan vaan myös kollaasitekniikassaan. Hän tutkii aiheiden lähentymistä, joskus odottamattomilla tavoilla, kun luonto toimii yhdistävänä tekijänä, joka vaikuttaa johdonmukaisesti hänen luonnollisten muotojensa uudelleen tulkintaan useimmissa projekteissaan. Lisäksi hän ammentaa inspiraatiota runoudesta ja mytologiasta, liittäen kerronnallisia elementtejä teoksiinsa.

ENG

In her artistic practice, **Daria Boudanova** (b. 1990, Moscow, Russia) explores alternative perspectives on reality and art. She delves into questions surrounding the establishment of a distinct "other" gaze and the concepts of "rejected" and "different" as they pertain to aesthetic and social contexts. This includes the notion of a "woman's gaze" as a counterpoint to the prevalent "male gaze" in relation to the artist themselves. She also examines the meaning and concept of "ugly" in art and engages with the category of the "unnecessary." Daria finds inspiration in combining diverse elements and creating new forms, not only in her video work but also in her collage techniques. She explores the convergence of subjects, sometimes in unexpected ways, while nature serves as a unifying element that consistently influences her reinterpretation of natural forms in most of her projects. Additionally, she draws inspiration from poetry and mythology, infusing narrative elements into her works.

Daria Boudanova
**VERTICAL
GARDENS**
GREAT GARDENS PROJECT

WHITE VERTICAL GARDEN
Great Gardens project
collage, mixed media
30 x 120cm, 2021

BLACK VERTICAL GARDEN
Great Gardens project
collage, mixed media
30 x 120cm, 2021

GRAY VERTICAL GARDEN
Great Gardens project
collage, mixed media
30 x 120cm, 2021

WHITE VERTICAL GARDEN
Great Gardens
kollaasi, sekatekniikka
30 x 120 cm, 2021

BLACK VERTICAL GARDEN
Great Gardens
kollaasi, sekatekniikka
30 x 120 cm, 2021

GRAY VERTICAL GARDEN
Great Gardens
kollaasi, sekatekniikka
30 x 120 cm, 2021

White Vertical Garden on ensimmäinen osa loputtoman Great Garden -projektista. Siinä valo toimii pääasiallisena elämänvoimana, joka synnyttää nämä ilmavat olennot ja kukkamuodot. Valkoinen puutarha on täynnä toivoa siitä, että elämä voittaa, vaikka se näyttäisi niin hauraalta. Tässä puutarhassa voima ilmenee haavoittuvissa ja siroissa elävissä rakenteissa. Valkoinen väri symboloi alkua ja sitä käytetään uuden maailman ensimmäisenä värinä.

White Vertical Garden is the first part of the endless Great Garden project. It uses light as the main life force that gives birth to these aerial creatures and floral forms. The White Garden is full of hope that life can win, even if it looks so fragile. In this garden, strength is embodied in vulnerable and graceful living structures. The white color symbolizes the beginning and is used as the first color of the new world.

Gray Vertical Garden on toinen osa Great Gardens -projektista. Se näyttää tämän maailman kontrastin ja samankaltaisuuden toiseen maailmaan verrattuna hulluudessa, tyhjiydessä ja pimeydessä. Se on osittain kylmä, kuin metalli, mutta täynnä elämää, ja voit koskettaa sitä pelkäämättä jäätymistä. Harmaa väri ilmentää elämän mekaanisia näkökohtia ja häilyvää rajaa mekanismien ja uuden maailman elävien muotojen välillä.

Gray Vertical Garden is the second part of the Great Gardens project. It shows the contrast and similarity of this world and the other world with madness, emptiness and darkness. It is partly cold, like metal, but full of life, and you can touch it without fear of freezing. The gray color embodies the mechanical aspects of life and the elusive boundary between mechanisms and living forms of the new world.

Black Vertical Garden on kolmas osa Great Gardens -projektin monokromisesta osiosta. Nämä oudot kiiltävät olennot ilmestyvät absoluuttisessa pimeydessä ja kaaoksessa. Musta ei ole vain tyhjyyden symboli, se voi myös olla elämän muodostumisen paikka. Se on erilainen epämääräinen maailma, mutta myös täynnä voimaa ja halua kasvaa. Musta väri osoittaa, että elämä voi ilmetä sekä pimeydessä että valossa.

Black Vertical Garden is the third part of the monochrome section of the Great Gardens project. These strange glossy creatures appear in absolute darkness and chaos. Black is not only a symbol of emptiness, it can also be a place of life formation. It's a different ambiguous world, but also full of strength and desire to grow. The black color shows that life can manifest itself both in the dark and in the light.

TRAVEL TO

BENJI BOYADGIAN

 PS / FI

<https://www.benjiboyadgian.com/>

FIN

Benji Boyadgian (s. 1983, Jerusalem, Israel) on taiteilija, joka on koulutukseltaan arkkitehti ja erikoistunut konfliktinjälkeisten alueiden kaupunkisosiologiaan. Hän suoritti arkkitehtuurin maisterin tutkinnon ENSAPLV-arkkitehtuurikoulussa Pariisin La Villette -yliopistossa. Boyadgianin taiteellinen praktiikka rakentuu tutkimukseen perustuvien hankkeiden ympärille, joissa tutkitaan erilaisia teemoja, kuten havaintoa, muistia, aluetta, arkkitehtuuria ja maisemaa

Variations on a Map on kokoelma karttoja, jotka kuvaavat muun muassa Palestiinaa, Israelia, Länsirantaa ja Raamatun kuningaskuntia ja joista kukin kuvaa samaa paikkaa eri tavoin: historiallisesti, poliittisesti, spekulatiivisesti ja symbolisesti.

Kartoilla on valtaa ideologian ja identiteetin projisoinnin välineinä. Marginalisoidut äänet esittävät vastakkaisia karttoja, jotka paljastavat sen, mitä hegemoniset kartat jättävät kertomatta. Kartat projisoivat kollektiivisen mielikuvituksen todellisiin maisemiin, kuten siirtomaahistoriassa on nähty. Internetistä kerätyt kartat kattavat erilaisia poliittisia näkökulmia. Ne on muunnettu akvarelliminiatyreiksi, joissa korostuvat niiden visuaaliset ja semioottiset näkökohdat. Yhdessä ne kartoittavat kuvitteellista aluetta. Sarjaksi ryhmiteltyinä ne paljastavat ristiriitaisuuksia ja tautologioita. Kartat kuvaavat dynaamista, alati muuttuvaa aluetta, joka heijastaa mielikuvituksen, kuvien ja imaginaarisuuden välistä vuorovaikutusta.

ENG

Benji Boyadgian (b. 1983, Jerusalem, Israel) is an artist with a background in architecture and a specialization in urban sociology in post-conflict areas. He obtained his Masters of Architecture with research distinction from ENSAPLV School of Architecture in Paris La Villette. Boyadgian's artistic practice revolves around research-based projects that explore various themes such as perception, memory, territory, architecture, and landscape.

VARIATIONS ON A MAP IS AN ANTHOLOGY OF MAPS DEPICTING PALESTINE, ISRAEL, THE WEST BANK, BIBLICAL KINGDOMS, AND MORE, EACH REPRESENTING THE SAME PLACE IN VARIOUS WAYS: HISTORICAL, POLITICAL, SPECULATIVE, AND SYMBOLIC.

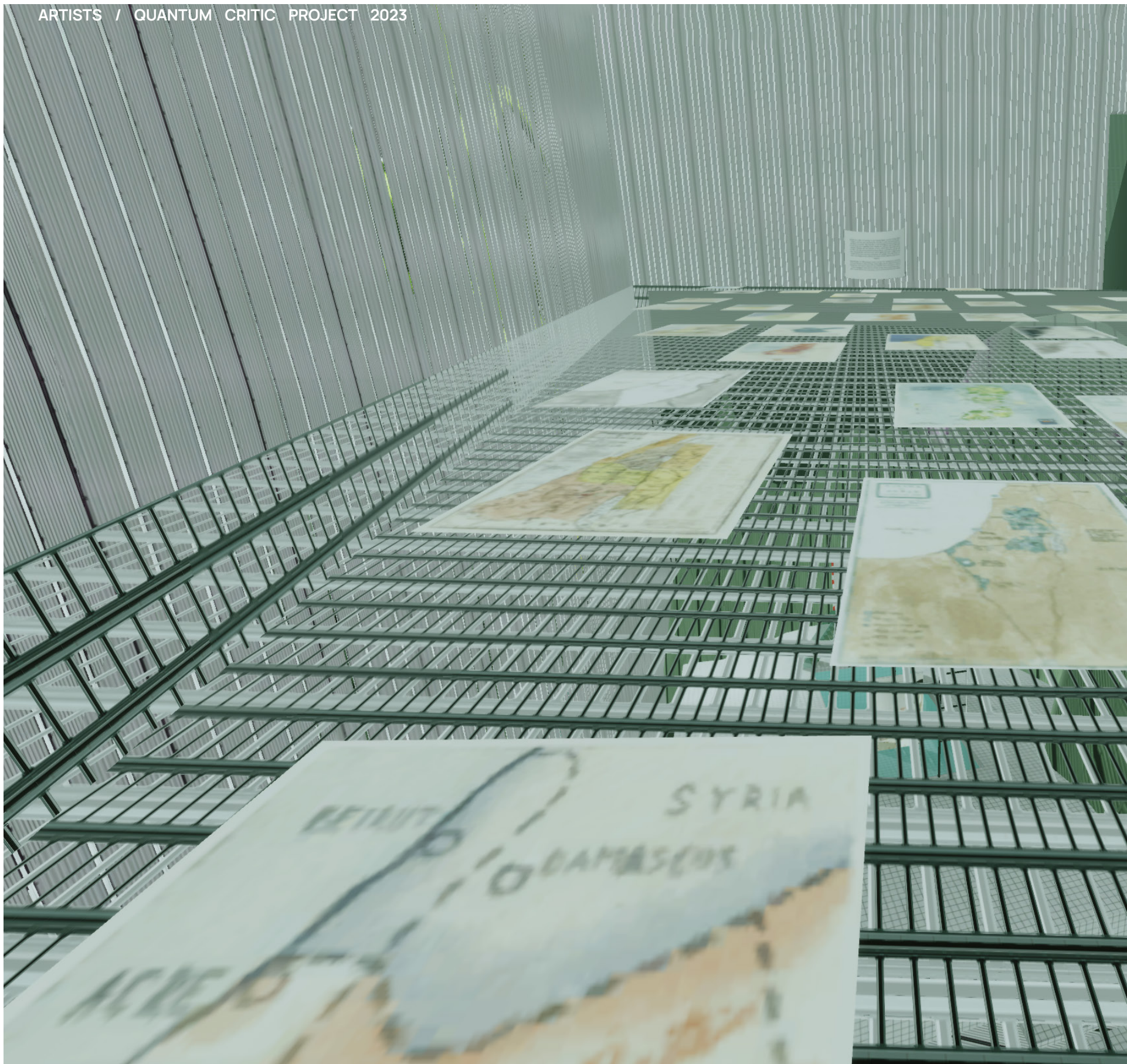
Maps hold power as tools of ideology and identity projection. Counter-maps emerge from marginalized voices, revealing what hegemonic maps omit. Maps project collective imagination onto real landscapes, as seen in colonial history. Collected from the internet, these maps span diverse political perspectives. They are transformed into watercolor miniatures, emphasizing their visual and semiotic aspects. Together, they map an "imaginal" territory. Categorized into series, they reveal contradictions and tautologies. These maps illustrate a dynamic, ever-changing territory reflecting the interplay between imagination, imagery, and the imaginary.

BENJI BOYADGIAN

"VARIATIONS ON A MAP "

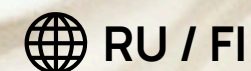
VARIATIONS ON A MAP
42 watercolors
10.6 x 13.6cm
2016-ongoing...

BENJI BOYADGIAN

"VARIATIONS ON A MAP "

VARIATIONS ON A MAP
42 watercolors
10.6 x 13.6cm
2016-ongoing...

I R A D E R V I Z

<https://www.instagram.com/iraderviz/>

FIN Ira Derviz (s. 1982, Leningrad, Neuvostoliitto) on taiteilija, jolla on monenlaista kokemusta. Hän on suorittanut maisterin tutkinnon Pietarin kuvataideakatemiassa grafiikan linjalla. Tällä hetkellä hän työskentelee päätoimisena kuvataideopettajana ja jakaa osaamistaan kuvanveistossa, taidehistoriassa, anatomiasa, piirustuksessa ja maalauksessa Kymenlaakson kesäyliopistossa/Repin-instituutin kuvataidekasvatustieteiden laitoksessa Kotkassa, Suomessa. Dervizin taiteelliset pyrkimykset ovat syvästi hänen tutkimuksessaan yhteiskunnan, historian ja ajankohtaisten tapahtumien vaikutuksesta ihmiskokemukseen. Hän tunnustaa, että taide on kontekstuaalista jatkumoa, ja tutkii ulkoisten voimien ja yksilöiden välistä vuorovaikutusta. Yhtä tärkeää hänelle on yksilöiden vaikutus ympäristöönsä ja sisäiseen maailmaansa. Taiteellaan Derviz pyrkii purkamaan yhteiskunnan, historian, henkilökohtaisen toimijuuden ja itsensä löytämisen välisiä monimutkaisia suhteita ja valaisemaan niitä monitahoisia dynamiikkoja, jotka muokkaavat ihmisen tilaa.

ENG Ira Derviz (b. 1982, Leningrad, USSR) is an artist with a diverse range of experiences. She holds a Master's degree from the St Petersburg Fine Arts Academy, specializing in the Graphic department. Currently, she works as a full-time Visual Art Teacher, sharing her expertise in sculpture, art history, anatomy, drawing, and painting at Kymenlaakso Summer University/Repin Institute of Visual Arts Education in Kotka, Finland. Derviz's artistic pursuits are deeply rooted in her exploration of the influence of society, history, and current events on the human experience. Recognizing that art exists in a contextual continuum, she delves into the interplay between external forces and individuals. Equally important to her is the impact that individuals have on their environment and inner world. Through her art, Derviz seeks to unravel the intricate relationships between society, history, personal agency, and self-discovery, shedding light on the multifaceted dynamics that shape the human condition.

Projekti heijastaa sitä historiallista kohtaa, jossa valtio - Venäjän federaatio - tällä hetkellä on. Ulkopoliittikan avoin aggressiivisuus ja erilaiset rajoitukset ja kiellot maan sisällä tekevät elämästä antiutopia-romaanin ruumiillistuman. "Hullu tulostin" tulostaa uusia lakeja, mikä muuttaa sen loputtomaksi, silmukoiduksi kieltojen uutisvirraksi. Joka viikko nimetään luetteloita "ei-toivotuista henkilöistä" (ulkomaisista agenteista tai ei-toivotuista järjestöistä), uusia ja uusia rajoituksia tulee voimaan, ja näyttää siltä, että pian on mahdotonta hengittää ilman valtion lupaa. Pahinta on, että ajan myötä ihmiset alkavat tottua tähän.....

THE PROJECT REFLECTS THE HISTORICAL POINT IN WHICH THE STATE - THE RUSSIAN FEDERATION - IS CURRENTLY LOCATED. THE OPEN AGGRESSION OF FOREIGN POLICY AND VARIOUS RESTRICTIONS AND PROHIBITIONS INSIDE THE COUNTRY TURN LIFE INTO THE EMBODIMENT OF AN ANTI-UTOPIA NOVEL.

"MAD PRINTER" PRINTS NEW LAWS, TURNING IT INTO AN ENDLESS, LOOPED NEWSFEED OF PROHIBITIONS. EVERY WEEKLISTS OF "UNDESIRABLE PERSONS" (FOREIGN AGENTS OR UNDESIRABLE ORGANIZATIONS) ARE NAMED, NEW AND NEW RESTRICTIONS COME INTO FORCE, AND IT SEEMS THAT SOON IT WILL BE IMPOSSIBLE TO BREATHE WITHOUT THE STATE'S PERMISSION. THE WORST THING IS THAT WITH TIME PEOPLE START TO GET USED TO THIS....

NEWS FEED, objekti
puu kaiverrus, paperi
600 x 57 cm, 2022

NEWS FEED, object
wood engraving, paper
600 x 57 cm, 2022

"News Feed"

IRA DERVIZ

ЗАПРЕЩЕНО НА ТЕРРИТОРИИ РФ

ЗАПРЕЩЕНО НА ТЕРРИТОРИИ РФ

ЗАПРЕЩЕНО НА ТЕРРИТОРИИ РФ

FARBOD FAKHARZADEH

FIN

Farbod Fakharzadeh on Helsingissä asuva taiteilija ja kuraattori. Hän on suorittanut taiteen maisterin tutkinnon visuaalisesta kulttuurista, kuratoinnista ja nykytaiteesta Aalto-yliopistossa sekä taiteen kandidaatin tutkinnon englanninkielisestä kirjallisuudesta ja käännettutkimuksesta Azad-yliopistossa Iranissa. Hänellä on myös Iranin Nuorten Elokuvaohjelmien myöntämä digitaalisen elokuvantekemisen tutkintotodistus. Farbod työskentelee usein historian ja muistin risteyskohdassa monitahoisten tarinoiden kautta, jotka reflektivat tapojamme ajatella, työskennellä ja unelmoida. Hänen teoksensa, joihin kuuluu tekstiä, liikkuvaa kuvaa ja installaatioita, pohtivat nykyihmisen tilaa kuvittelemalla uudelleen inhimillisiä ekologioita tarkastelemalla henkilökohtaista, sosiaalista ja poliittista.

Teos on osa meneillään olevaa Anti-monuments-sarjaa, jossa Farbod tutkii tavanomaisia aiheitaan historian ja muistin sekä toisinajattelun arkkitehtuurin risteyskohdissa. Hyödyntämällä veistoksellisia ja tilallisia elementtejä, liikettä ja ääntä sekä pohtimalla historiallisten kertomusten luomiseen ja muistamiseen liittyviä urbaaneja järjestelmiä tämä sarja pyrkii kuvittelemaan vaihtoehdoisen kriittisen lähestymistavan muistamiseen ja luomaan eräänlaisen antiteesin viralliselle monumentille.

Sarja pyrkii vastustamaan monumenttien määritteleviä ominaisuuksia, kuten mahtavaa kokoa, materiaalin kestävyyttä, selkeää yhtenäistä viestiä ja pysyvyyttä, luomalla lyhytaikaisia ilmaisuja, jotka pyrkivät vangitsemaan muistin ominaisuuksia. Installaatiot irrottautuvat monumentin perinteisistä piirteistä aiheen, valtarakenteiden suhteen, muodon, paikan ja kävijäkokemuksen perusteella, joita ne tuovat mukanaan.

ENG

Farbod Fakharzadeh is an artist and curator based in Helsinki. He holds a Master of Arts degree in Visual Culture, Curating, and Contemporary Arts from Aalto University, as well as a Bachelor of Arts degree in English Literature and Translation Studies from Azad University in Iran. He also has a certificate diploma in digital filmmaking from the Iranian Young Cinema Society. Farbod often works at the intersection of history and memory through multifaceted tales

that reflect on our ways of thinking, working and dreaming. His works including text, moving image and installation reflect on the contemporary human condition by re-imagining human ecologies via reflecting on the personal, social and the political.

The work is part of an ongoing series called Anti-monuments where Farbod explores his usual topics at the intersection of history and memory and the architecture of dissent. Utilizing sculptural and spatial elements, movement and sound and thinking through urban systems of creating and commemorating historical narratives, this series tries to imagine an alternative critical approach to commemoration and creating a sort of Antithesis to an official monument.

The series attempts to counter the defining attributes of monuments including the imposing size, durability of material, a clear unified message and permanence by creating short lived expressions that attempt to capture the qualities of memory. These installations remove themselves from the traditional features of a monument by subject, relationship to power structures, form, site and visitor experience that they entail.

IN PRAISE OF DISSENT

Anti Monument No.3

THE WIND BLOWS WHERE IT WISHES

Anti Monument No.2

THE WORK IS PART OF AN ONGOING SERIES CALLED ANTI-MONUMENTS WHERE FARBOD EXPLORES HIS USUAL TOPICS AT THE INTERSECTION OF HISTORY AND MEMORY AND THE ARCHITECTURE OF DISSENT. UTILIZING SCULPTURAL AND SPATIAL ELEMENTS, MOVEMENT

AND SOUND AND THINKING THROUGH URBAN SYSTEMS OF CREATING AND COMMEMORATING HISTORICAL NARRATIVES, THIS SERIES TRIES TO IMAGINE AN ALTERNATIVE CRITICAL APPROACH TO COMMEMORATION AND CREATING A SORT OF ANTITHESIS TO AN OFFICIAL MONUMENT.

▲ ANTI MONUMENT NO.3
- In Praise of Dissent
2023

◀ ANTI MONUMENT NO.2
The Wind Blows Where It Wishes
flagpoles, wood, metal,
electric fans, code,
electronics, sound
2023

Maria Fox Larsson

RU / FI

<https://foxlarsson.art/>

FIN

Maria Fox Larsson työskentelee graafisen taiteen, kuvanveiston ja DIY-robotiikan risteyskohdassa keskittyen yhä enemmän immersiiivisiin kokemuksiin. Marian taide tutkii tunteita teknisten keinojen avulla, ja hän on saanut voimakkaita vaikutteita kansanautomaateista, tee se itse -arvoista ja -estetiikasta, 1900-luvun absurdista taiteesta ja keskiaikaisista käsikirjoitusten marginaaleista. Olipa väline mikä tahansa, Marian teokset ilmentävät aina hienovaraista tasapainoa toisaalta visuaalisen yksinkertaisuuden ja naiiviuden - ja toisaalta taidokkaan käsityötaidon välillä.

ENG

Maria Fox Larsson works at the intersection of graphic art, sculpture and DIY robotics with a growing focus on immersive experiences. Maria's art explores emotion through technological means and is strongly inspired by folk automata, DIY values and aesthetics, 20th century absurdist art, and medieval manuscript marginalia. Whatever the medium, Maria's pieces always manifest a subtle balance between visual simplicity and naiveté on the one hand - and elaborate craftsmanship on the other.

& ERNEST SAIRON

[instagram.com/ernest_sairon/](https://www.instagram.com/ernest_sairon/)

RU / GE

FIN

Ernest Sairon on digitaalinen ja low tech -taiteilija. Tausta 3D-suunnittelijana ja insinöörinä antaa hänelle mahdollisuuden luoda virtuaalisia malleja ja sitten toistaa ne reaali maailmassa. Ernest suunnittelee parhaillaan VR-peliä, joka käsittelee monimuotoisuuden ja itsensä hyväksymisen teemoja. Taiteen ja luonnontieteiden maisterina Ernest suunnittelee installaatioita, jotka perustuvat tieteen ja taiteen asteittaisen sulautumisen periaatteeseen robotti- ja digitaalisten toimijoiden vuorovaikutuksen kautta luonnon ja ihmisten toimijoiden kanssa. Hänen lopputyönsä on omistettu kuolevan puun interaktiivisen kuoriproteesin ja sen kanssa vuorovaikutuksessa olevan algoritmin luomiselle. Tällaisten projektien luomiseen hän valitsee välineiksi mekatroniikan, audioelektroniikan, proteesit ja 3D-tulostuksen.

ENG

Ernest Sairon is a digital and low tech artist. Background as a 3D designer and engineer, allows him to create virtual designs and then reproduce it in the real world. Ernest is currently designing a VR game that explores the themes of diversity, self-acceptance. As a Master of Arts and Science, Ernest designs installations based on the principle of the gradual merging of science and art, through the interaction of robotic and digital agents with nature and human agents. His final thesis is devoted to the creation of an interactive prosthetic bark of a dying tree and an algorithm for interacting with it. To create such projects, he chooses mechatronics, audio electronics, prosthetics, and 3D printing as mediums.

Maria Fox Larsson
& Ernest Sairon

TRAVEL TO

SCREAMING MERMAID

SCREAMING
MERMAID IS A
RIDEABLE FERRIS
WHEEL. ITS PODS
HOUSE SCREAMS
RECORDED BY
THE AUTHORS'
FRIENDS WHO
HAVE KINDLY LENT
EXPRESSING BOTH
THEIR INDIVIDUAL
PAINS AND
FRUSTRATIONS,
AND THE PAIN AND
FRUSTRATION WE
ALL CURRENTLY
FEEL.

FIN Screaming Mermaid (Ferris Wheel) on osa jatkuvaa sarjaa nimeltä Sad Broken Toys, jota Maria Fox Larsson on työstänyt 24. helmikuuta 2022 lähtien. Sarja tutkii lelujen/leikkikenttien tekniikoita ja estetiikkaa välineenä ilmaista turhautumista ja tuskaa tavalla, joka voi tuoda emotionaalista tukea ja helpotusta ympärillä oleville ihmisille.

Screaming Mermaid on maailmanpyörä. Sen kapseleihin on sijoitettu huutoja, jotka ovat nauhoittaneet tekijöiden ystävät, jotka ovat ystävällisesti lainanneet ilmaisemaan sekä yksilöllisiä kipujaan ja turhautumistaan että sitä kipua ja turhautumista, jota me kaikki tällä hetkellä tunnemme.

ENG Screaming Mermaid (Ferris Wheel) is part of an ongoing series called Sad Broken Toys that Maria Fox Larsson has been working on since February 24th 2022. This series explores toy/playground techniques and aesthetics as a medium for expressing frustration and pain in a way that can bring emotional support and relief to the people around us.

SCREAMING MERMAID
(Ferris Wheel)
VR installation
2023

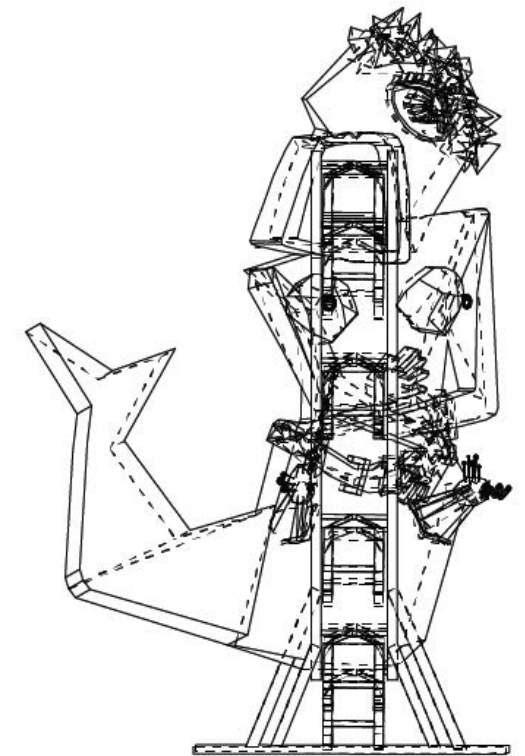
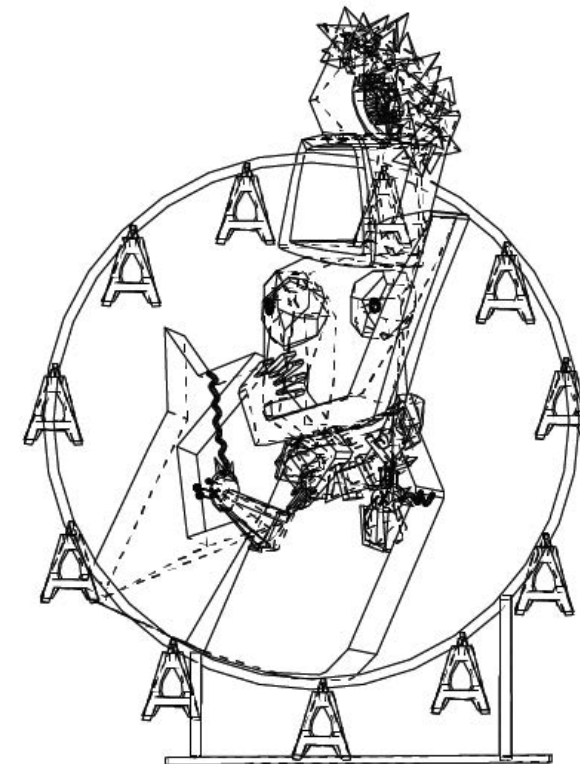
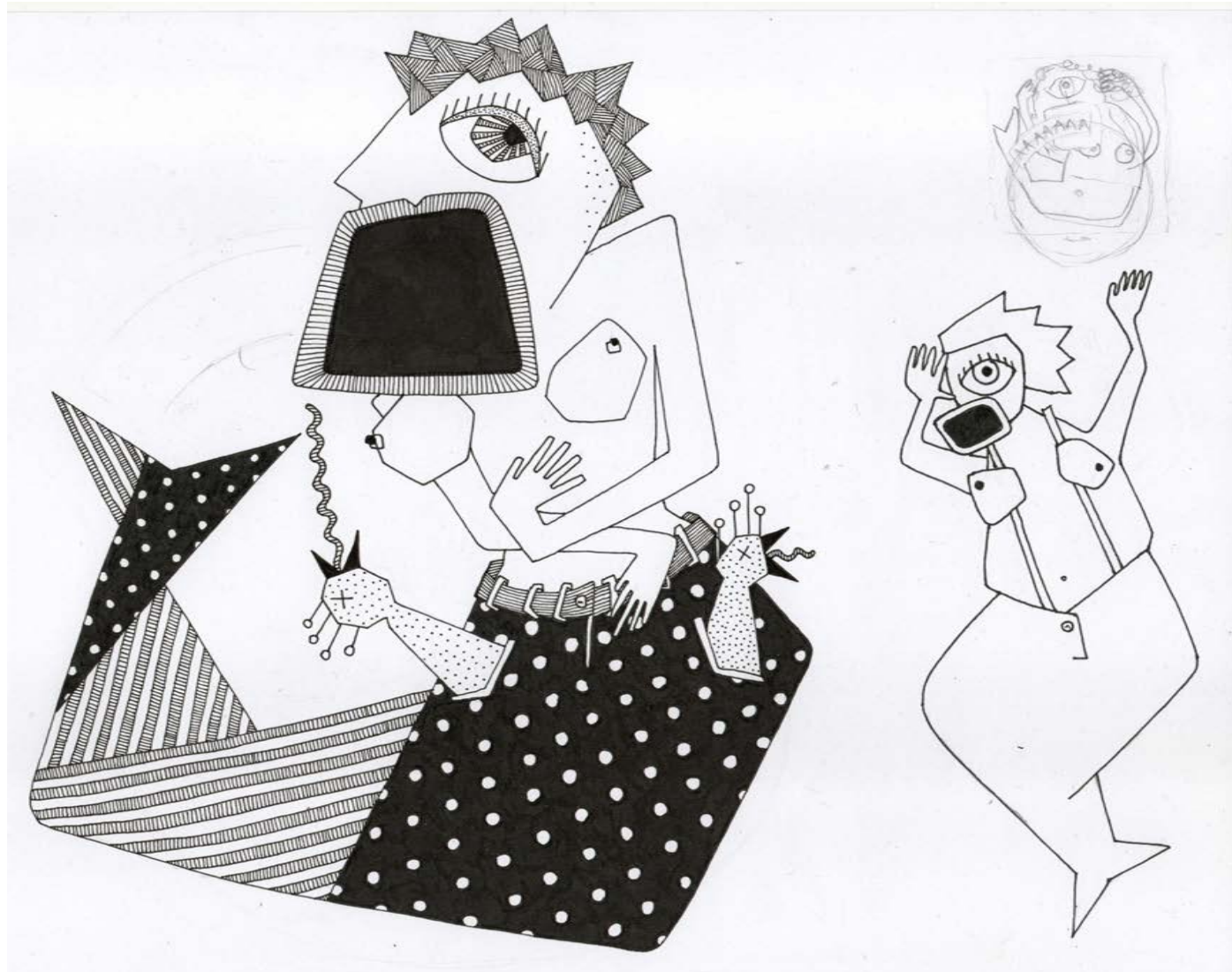
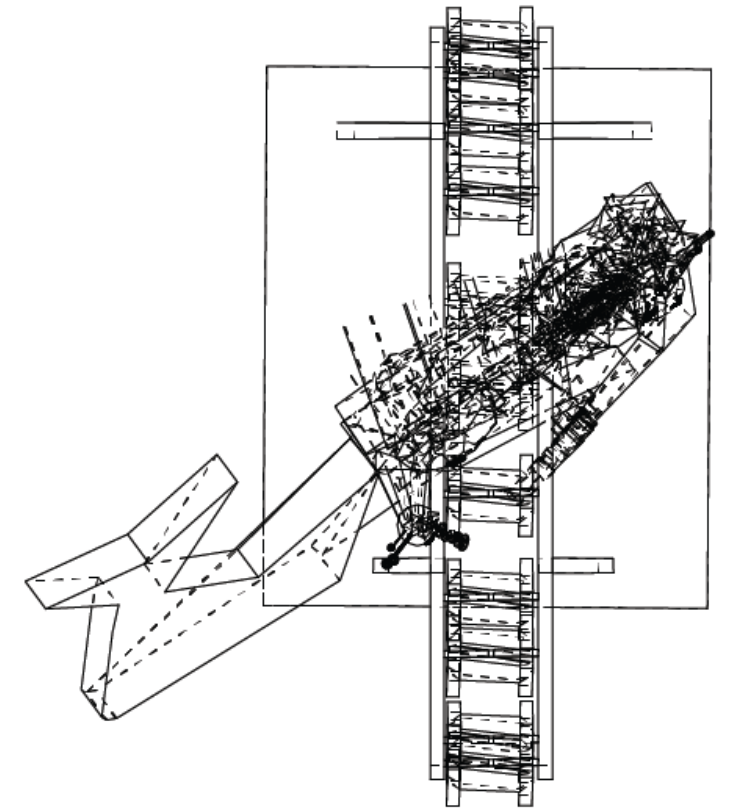
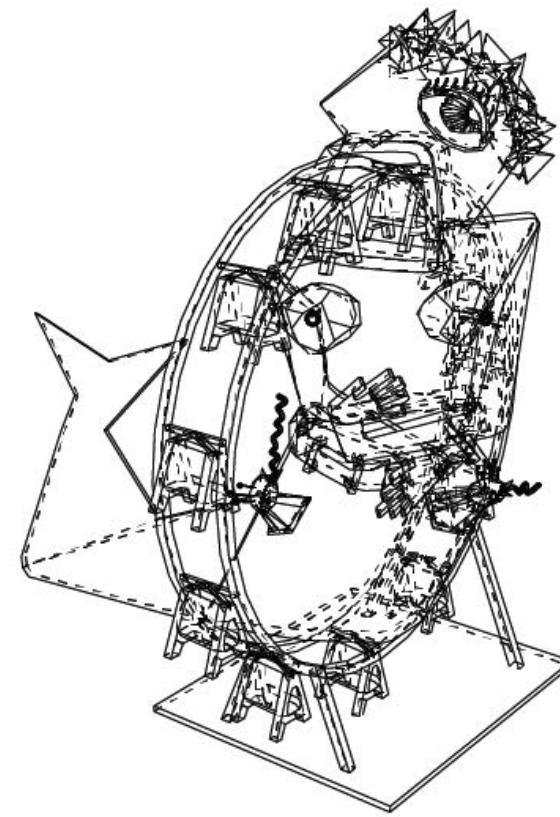
SCREAMING MERMAID
(Ferris Wheel)
VR installaatio
2023

the art object becomes
stationary when it is exhibited
and observed but
has momentum when it is worked on.
In the same way,
what the artist depicts
is always within the principle
of uncertainty and especially
interesting are moments of
observation
in which a variety of explanations
and determinants can be assigned
to parts or even the whole artwork,
without conflict, making it possible
for a single person to view a single
work and see multiple things at once.

SCREAMING MERMAID

Maria Fox Larsson
& Ernest Sairon

/DRAFTS/

FIN

Daria Goncharova (s. 1993) on venäläinen käsitetaiteilija, joka asuu tällä hetkellä Belgradissa, Serbiassa. Hän käyttää teoksissaan osallistavia menetelmiä, jotka usein edellyttävät vuorovaikutusta tuntemattomien ihmisten kanssa. Daria on myös kiinnostunut tietojen rekisteröintiä ja systematisointiprosesseista. Nämä prosessit muodostavat hänen taiteellisen työnsä olennaisen osan runollisen tarinankerronnan välineiden ohella. Hän työskentelee sekatekniikan parissa ja sisällyttää projekteihinsa maalausta, grafiikkaa, keramiikkaa, tekstiilejä ja kirjontaa. Daria käyttää usein upcycling-menetelmiä, joissa hän kerää lahjoitettuja tai löydettyjä kankaita kierrätysmarkkinoilta. Välineen valinta määräytyy kunkin yksittäisen projektin konseptin mukaan.

Pockets in the Closet -projekti sai alkunsa ajatuksesta palauttaa lapsuusmuistoja. Siinä käytetään leikkiin liittyviä esineitä auttamaan ihmisiä muistelemaan menneisyyttään. Aikuistuminen tarkoittaa vanhan taakse jättämistä ja uuden omaksumista. Tänä aikana leikkiminen auttaa meitä sopeutumaan muutoksiin ja oppimaan maailmasta.

Leikki on tärkeää kaikissa elämänvaiheissa. Daria Goncharova hyödyntää sitä keinona muistaa unohdettuja asioita. Projektissa tarkastellaan myös ajatusta syrjäytymisestä, kun perheet joutuvat muuttamaan paikasta toiseen. Daria tajusi, että hänen lapsuuden muistoissaan leikkimisestä oli kyse siitä, että hän yritti löytää paikkansa yhteisessä kodissa. Koska hän ei löytänyt sitä tosielämässä, hänen leikkinsä olivat täynnä liikettä ja katoamista. Myöhemmin nämä muistot muuttuivat esineiksi, joita Daria loi käyttämällä palasia menneisyydestään. Ne saattavat näyttää suurilta, mutta ne ovat herkkiä, kuin lapsuusmuistot aikuisten maailmassa. Selviävätkö ne siellä?

Näyttelyssä on esillä valokuvia osasta projektia sekä tekstiili-installaatioita, jotka toimivat portteina leikkiin.

ENG

Daria Goncharova (b. 1993) is a Russian conceptual artist currently residing in Belgrade, Serbia. In her projects, she utilizes participatory methods, often involving interaction with unfamiliar people. Daria is also drawn to processes of data registration and systematization. Alongside poetic storytelling tools, these processes constitute essential components of her artistic method. She works with mixed media, incorporating painting, graphics, ceramics, textiles, and embroidery into her projects. Daria frequently employs upcycling methods, using collections of donated or found fabrics from secondary markets. The choice of medium is determined by the concept of each individual project.

THE POCKETS IN THE CLOSET PROJECT STARTED WITH THE IDEA OF BRINGING BACK CHILDHOOD MEMORIES. IT USES OBJECTS RELATED TO PLAY TO HELP PEOPLE REMEMBER THEIR PAST. GROWING UP MEANS LEAVING BEHIND THE OLD AND EMBRACING THE NEW. PLAYING DURING THIS TIME HELPS US ADAPT TO CHANGES AND LEARN ABOUT THE WORLD.

Play is important at all stages of life. Daria Goncharova uses it as a way to remember forgotten things. The project also looks at the idea of displacement, when families have to move from one place to another. Daria realized that her childhood memories of playing were about trying to find a place in her shared home. Since she couldn't find it in real life, her games were full of movement and Disappearance.

Later, these memories turned into objects that Daria created using bits of her past. They may look big, but they are delicate, like childhood memories in the adult world. Can they survive there?

The exhibition shows photos of a part of the project, along with textile installations that act as gateways to play.

Daria Goncharova

RU / RS

<https://www.instagram.com/ejikovich/>

TO THE ADDRESSEE
Pockets in the Closet -projekti
tekstiili, käsi- ja konekirjonta, helmet
120x135cm, 2021

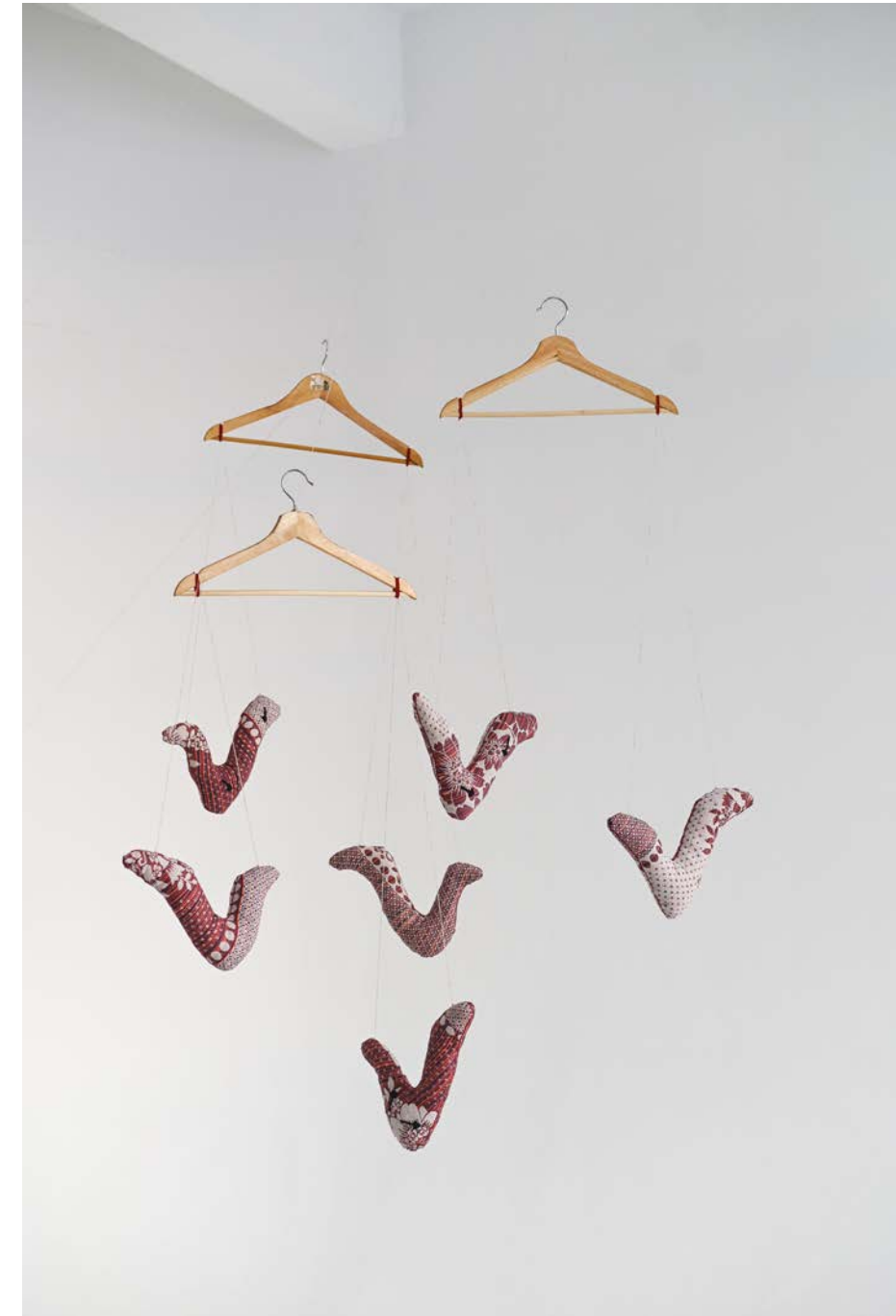
TO THE ADDRESSEE
Pockets in the Closet project
textile, hand and machine embroidery, beads
120x135cm, 2021

PORTAL

Pockets in the Closet -projekti
 tekstiili, käsinkirjonta, helmiä
 60x55x12cm, 2021

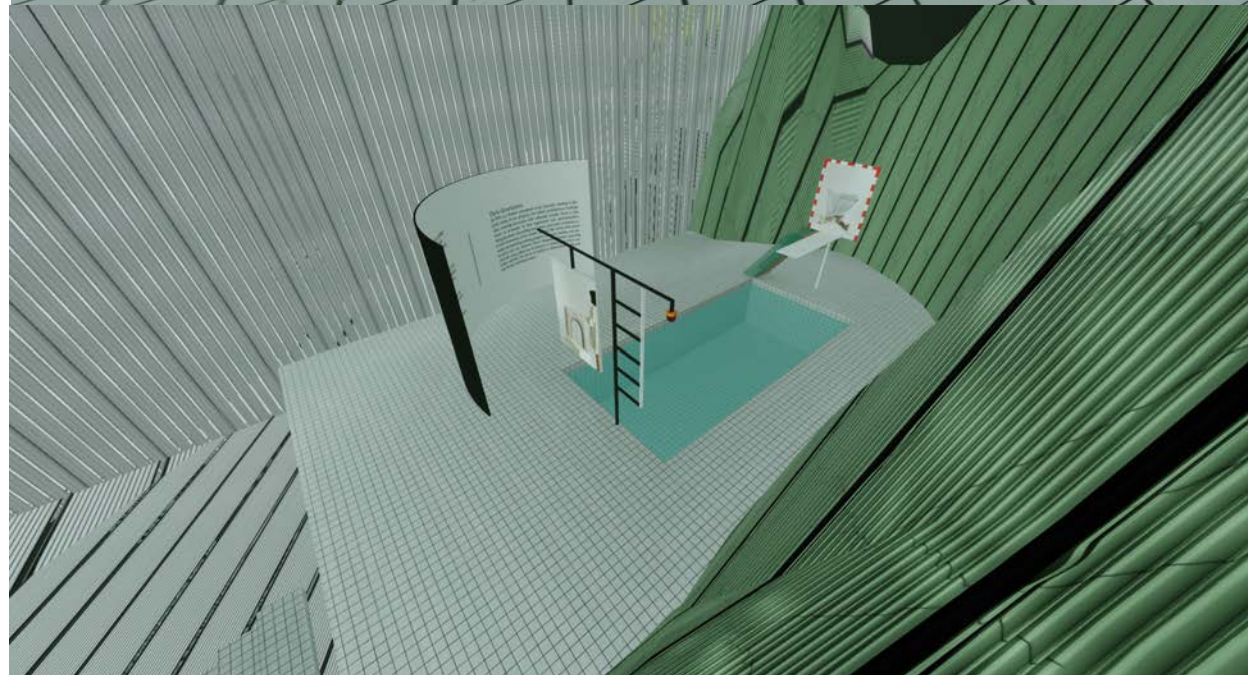
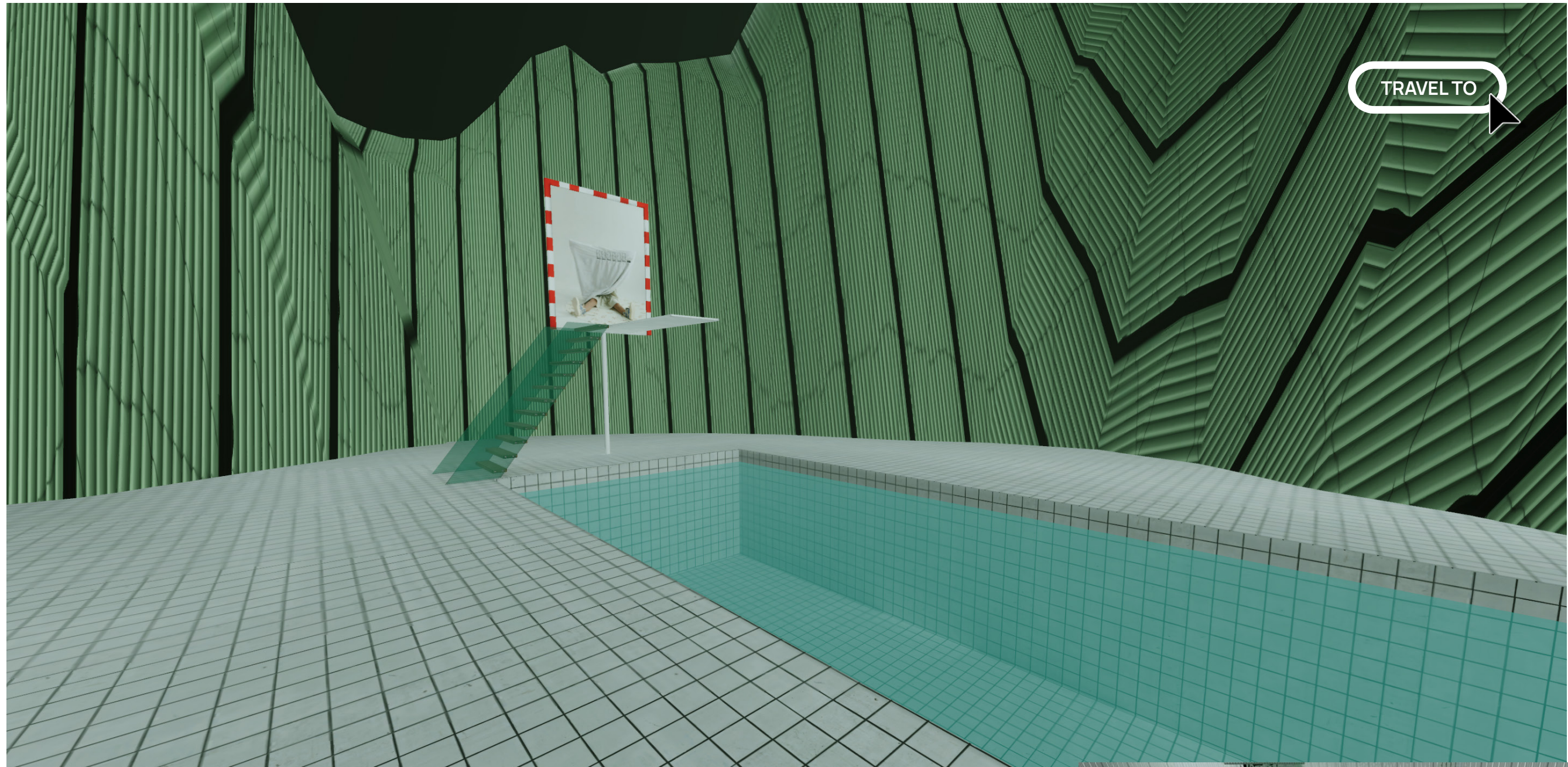
Pockets in the Closet project
 textile, hand embroidery, beads
 60x55x12cm, 2021

CHECKMARKS

Pockets in the Closet -projekti
 tekstiili, käsinkirjonta, vaatehenkarit, lanka
 koko vaihtelee, 2021

Pockets in the Closet project
 textile, hand embroidery, clothes hangers, thread
 size varies, 2021

▶ THE MAIN IDEA OF THE REVELATION SERIES IS TO REMIND PEOPLE OF THE HORROR OF WARS AND CALL FOR THEIR CESSATION

UA / FI

Kateryna Harahulia

<https://dextrummethodo.com/>

FIN

Kateryna Harahulia, joka tunnetaan myös nimellä Dextrum Methodo, on ukrainalainen taiteilija ja pukusuunnittelija, joka asuu Helsingissä. Taiteilijan urallaan Kateryna on hankkinut vaikuttavan määrän erilaisia taitoja ja kokemuksia. Koulutuksensa hän on saanut maineikkaista oppilaitoksista, kuten Harkovan taidekorkeakoulusta, Harkovan valtion muotoilu- ja taideakatemiasta sekä kansallisesta taide- ja arkkitehtuurin akatemiasta, ja hän on hionut osaamistaan näyttämösuunnittelun, pukutaiteen ja seinämaalauksen aloilla. Katerynan lahjakkuus on saanut tunnustusta lukuisilla palkinnoilla, kuten Berliinin Woman Art Award ja Harkovan alueellisen pleinairin Grand Prix -palkinnolla. Hän on myös ollut mukana erilaisissa ammattiyhdistyksissä ja -liitoissa, mikä on vahvistanut hänen verkostoaan taiteilijana.

ENG

Kateryna Harahulia, also known as Dextrum Methodo, is a Ukrainian artist and costume designer based in Helsinki. In her artistic journey, Kateryna has acquired an impressive range of skills and experiences. With educational achievements from renowned institutions such as Kharkov Art College, Kharkov State Academy of Design and Fine Arts, and the National Academy of Fine Arts and Architecture, she has honed her expertise in stage design, costume art, and mural painting. Kateryna's talent has garnered recognition through numerous prizes and awards, including the Woman Art Award in Berlin and the Grand Prix at the regional pleinair in Kharkov. She has also been involved in various professional associations and unions, further enhancing her artistic network.

Revelation of Consternation -sarjan pääajatuksena on muistuttaa ihmisiä sotien kauheudesta ja vaatia niiden lopettamista.

"Victim" on luotu sotilaallisten konfliktien viattomien uhrien muistoksi ja omistettu kuolleille lapsille.

"Evacuation" perustuu taiteilijan kauhistuttavaan henkilökohtaiseen kokemukseen ilmiöstä. Hyökkäyksen aikaan siviilit eivät voineet turvallisesti poistua pommitusten kohteena olevista kaupungeista, ja suuri määrä ihmisiä kuoli yrittäessään pelastaa itsensä ja perheensä.

"Chemical War" on luotu kiinnittämään huomiota kansainvälisen yleissopimuksen rikkomisen akuuttiin ongelmaan - kemiallisten aseiden käyttöön sotilaallisiin tarkoituksiin ja luonnonvarojen ja siviilien tuhoamiseen, mikä näkyy Ukrainan sodassa ja muissa tämän päivän sodissa.

The main idea of the **Revelation of Consternation** series is to remind people of the horror of wars and call for their cessation.

"Victim" is created in memory of the innocent victims of military conflicts and is dedicated to the dead children.

"Evacuation" is based on the artist's terrifying personal experience of the phenomenon. At the time of the attack, civilians were unable to safely leave the cities under bombardment and a large number of people died in an attempt to save themselves and their families.

"Chemical War" was created to draw attention to the acute problem of violation of the International Convention - the use of chemical weapons for military purposes and to destroy natural resources and civilians, which can be seen in the Ukrainian War and other wars of the present day.

VICTIM
Revelation of Consternation -sarja
tekijän digitaalinen grafiikka
50 x 70 cm, 2023

VICTIM
Revelation of Consternation series
author's digital graphics
50 x 70 cm, 2023

EVACUATION
Revelation of Consternation -sarja
tekijän digitaalinen grafiikka
50 x 70 cm, 2023

EVACUATION
Revelation of Consternation series
author's digital graphics
50 x 70 cm, 2023

CHEMICAL WAR
Revelation of Consternation -sarja
tekijän digitaalinen grafiikka
50 x 70 cm, 2023

CHEMICAL WAR
Revelation of Consternation series
author's digital graphics
50 x 70 cm, 2023

 A full-page photograph of Spartak Khachanov, a man with long dark hair and a beard, wearing a brown bowler hat and a light blue suit jacket over a black t-shirt. He is holding a white VR headset in his right hand and two white VR controllers in his left hand. The background is a plain, light-colored wall.

SPARTAK UA / FI KHACHANOV

[/spartakkhachanovartist.com/](https://spartakkhachanovartist.com/)

FIN Spartak Khachanov (s. 1984, Baku, Azerbaidžan) on ukrainalainen multimediataiteilija, joka asuu nykyisin poliittisena pakolaisena ja maanpaossa olevana taiteilijana Helsingissä. Spartakin taiteellista kehitystä on muokannut hänen koulutustaustansa, johon kuuluvat opinnot Harkovan taidekorkeakoulussa ja kansallisessa kuvataide- ja arkkitehtuuriakatemiassa, jossa hän erikoistui kuvanveistoon. Hänen teoksiaan on ollut esillä eri maissa, muun muassa Suomessa, Italiassa, Bulgariassa ja Ukrainassa. Spartakin taide käsittelee erilaisia teemoja, kuten poliittista propagandaa, sotaa ja kulttuuri-identiteettiä. Hän pyrkii välittämään voimakkaita viestejä ja herättämään merkityksellisiä keskusteluja kuvanveiston, valokuvan ja mediataiteen keinoin. Spartak on saanut apurahoja ja tunnustusta taiteellisesta panoksestaan, ja hän on osallistunut residenssiohjelmiin sekä Suomessa että ulkomailla.

ENG Spartak Khachanov (b. 1984, Baku, Azerbaijan) is a Ukrainian multimedia artist currently based in Helsinki, Finland, as a political refugee and artist in exile. Spartak's artistic journey has been shaped by his educational background, including studies at the Kharkiv Art College and the National Academy of Fine Arts and Architecture, where he specialized in sculpture. His work has been exhibited in various countries, including Finland, Italy, Bulgaria, and Ukraine. Spartak's art explores diverse themes such as political propaganda, war, and cultural identity. Through mediums such as sculpture, photography, and media art, he seeks to convey powerful messages and evoke meaningful discussions. Spartak has received grants and recognition for his artistic contributions, and he has participated in resident programs both in Finland and abroad.

SPARTAK KHACHANOV

CHERNOBYL PINE

TRAVEL TO

FIN

Kun Spartak Khachanov oli lapsi Ukrainassa Tšernobylin katastrofin aikaan, hänen vanha opettajansa kertoi hurjia tarinoita. Hän sanoi, että säteily aiheutti Tšernobylistä valtavia hedelmiä, kolmipäisiä eläimiä ja outoja asioita. Valheelliset tarinat herättivät Spartakin mielikuvituksen. Hän kuvitteli surrealistisia kuvia erilaisesta maailmasta, jotka jäivät hänen mieleensä pitkäksi aikaa. Hänen Chernobyl Pine -projektinsa on kuin surrealistinen elokuva, joka on saanut vaikutteita David Lynchin tyylistä.

ENG

When Spartak Khachanov was a kid in Ukraine during the Chernobyl disaster, his old teacher told wild stories.

**SHE SAID
RADIATION
CAUSED
HUGE FRUITS,
THREE-HEADED
ANIMALS,
AND STRANGE
THINGS
TO HAPPEN
IN CHERNOBYL**

These false stories sparked Spartak's imagination. He imagined surreal pictures of a different world that stuck with him for a long time.

His project Chernobyl Pine is like a surreal movie, inspired by David Lynch's style.

<https://www.instagram.com/svitlechko/>

Tonya (Ton) Melnyk

 UA / FI

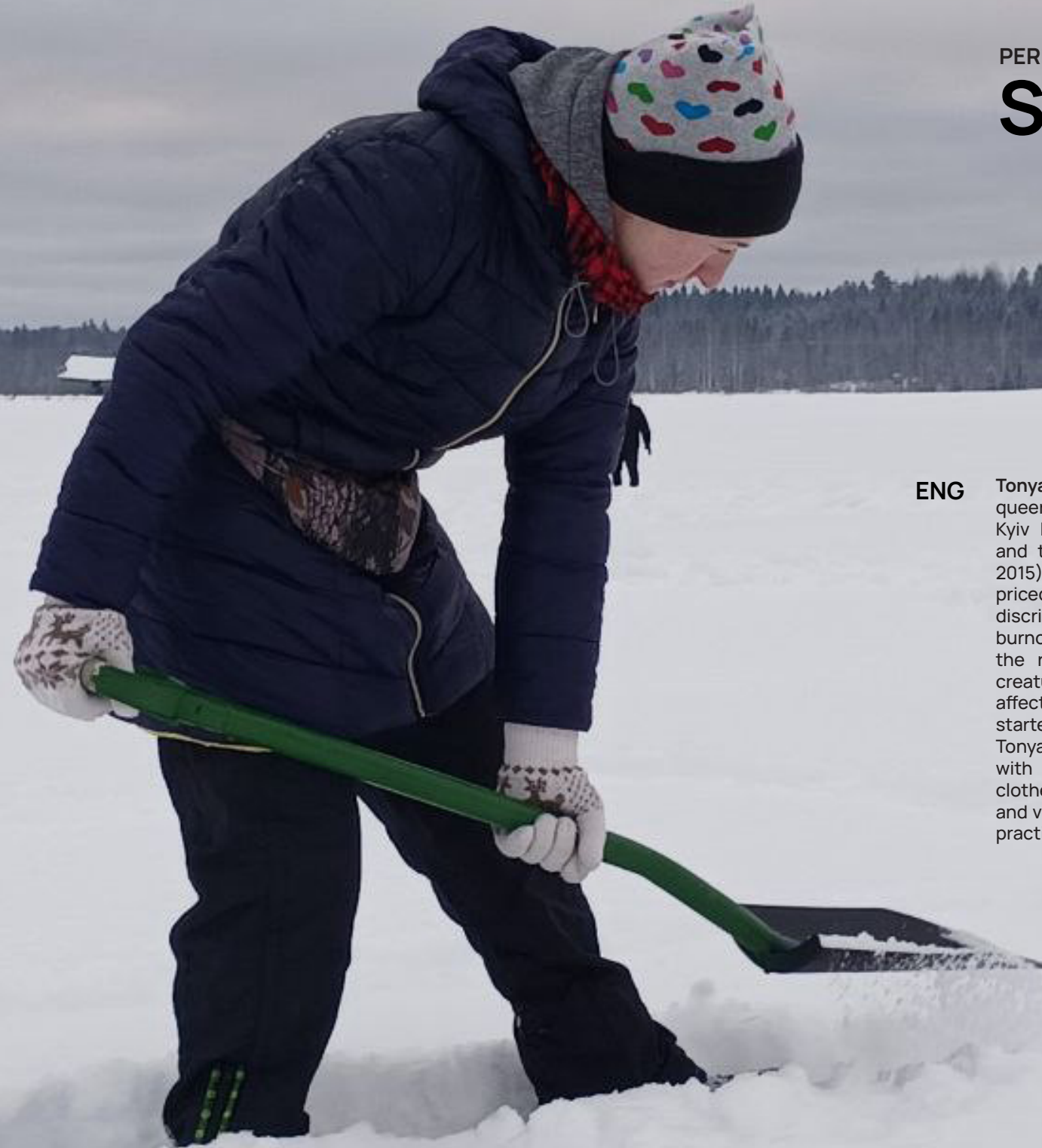
PERFORMANCE

Stop the War

FIN Tonya (Ton) Melnyk on poliittisesti sitoutunut taiteilija ja queer-feministinen aktivisti Kiovasta, Ukrainasta. Hän on kiovalaisen ompeluosuuskunta ReSewin (vuodesta 2016) ja ukrainalais-venäläisen taideryhmä Shvemyn (vuodesta 2015) jäsen. Tärkeimmät aiheet, joiden parissa taiteilija työskentelee, ovat oikeudenmukaisesti hinnoiteltu työ, vaihtoehtoinen talous, syrjinnän moninaiset muodot ja keinot niiden poistamiseksi, itsehoito, burnoutin ehkäisyyn liittyvät käytännöt, ekologiset kysymykset sekä ihmisten ja ei-inhimillisten olentojen väliset suhteet. Venäjän täysimittainen hyökkäys Ukrainaan vaikutti suuresti Tonyan elämään ja taiteeseen, joten monet teokset alkoivat liittyä sota-aiheeseen. Tällä hetkellä Tonya työskentelee itsenäisenä taiteilijana sekä duettona Masha Ravlykin kanssa. Tonyan pääasiallisia ilmaisuvälineitä ovat tekstiilit, vaatteet, teatteri- ja performatiiviset käytännöt, katutaide ja video. Hän työskentelee paljon sosiaalisten ja osallistavien käytäntöjen parissa.

ENG

Tonya (Ton) Melnyk is a politically engaged artist and queer-feminist activist from Kyiv, Ukraine. Member of Kyiv based sewing cooperative ReSew (since 2016) and the Ukrainian-Russian art group Shvemy (since 2015). The main topics artist works with are fairly priced labor, alternative economy, multiple forms of discrimination and ways to overcome them, self-care, burnout prevention practices, ecological issues, and the relationships between humans and nonhuman creatures. The Russian full-scale invasion of Ukraine affected Tonya's life and art greatly, so many works started to be connected with the war topic. Currently Tonya works as an independent artist and also in a duet with Masha Ravlyk. Tonya's main media are textiles, clothes, theatrical and performative practices, street art and video. They work a lot with social and participatory practices.

PERFORMANCE

Stop the War

THE PERFORMANCE HAPPENED
IN VÄRTSILÄ, 1,3 KM FROM
THE BORDER WITH RUSSIA ON
FEBRUARY 24 TH 2023 - ONE YEAR
AFTER THE BEGINNING OF FULL-
SCALE RUSSIAN INVASION OF
UKRAINE.

FIN Videoteos perustuu 6,5 tuntia kestäneeseen performanssiin, jossa kaivetaan lunta pellolla, taiteilija vetoaa aggressiivisiin maihin, jotta ne lopettaisivat sotien käynnistämisen. Ennen kaikkea viesti lähetetään Venäjän federaatiolle ja kaikille venäläisille, sillä sota Ukrainassa, taiteilijan kotimaassa, jatkuu edelleen. Esitys tapahtui Värtsilässä, 1,3 kilometrin päässä Venäjän rajalta 24. helmikuuta 2023 - vuosi sen jälkeen, kun Venäjän täysimittainen hyökkäys Ukrainaan alkoi. Viesti on edelleen ajankohtainen. Jos olet venäläinen, taiteilija odottaa sinun muistavan ja tekevän asialle jotain.

ENG In this video work based on life 6,5 hours performance of digging a snow in the field, artist applies to the countries-aggressors to stop the unleashing of the wars. First of all, the message is sent to the Russian Federation and all Russians as the war in Ukraine, the artist's native country, is still going on. The performance happened in Värtsilä, 1,3 km from the border with Russia on February 24 th 2023 - one year after the beginning of full- scale Russian invasion of Ukraine. The message is still relevant. If you are Russian, the artist expects you to remember and do something about it.

Загалом ми викопали надписи 9-ма мовами:

"зупиніть війну" - українською,
"спыніце вайну" - білоруською,
"stop the war" - англійською,
"остановите войну" - російською,
"lopeta sota" - фінською,
"stoppt den krieg" - німецькою,
"stoppa kriget" - шведською,
"savaşı durdurun" - турецькою,
"zakończyć wojnę" - польською.

STOP THE WAR
videodokumentaatio performansista
13:45 min, 2023

STOP THE WAR
video documentation of the performance
13:45 min, 2023

ALLA MEZENTSEVA

https://www.instagram.com/all_amezentseva/

FIN

Alla Mezentseva (s. 1987, Kiselevs, Venäjä) on venäläinen taiteilija, joka asuu Moskovassa. Hän on saanut kattavan koulutuksen, joka on vaikuttanut suuresti hänen taiteelliseen työhönsä.

Hänen akateeminen polkunsä alkoi Tomskin valtionyliopistossa (TSU), jossa hän erikoistui kemian ja luonnontieteiden alaan vuosina 2004-2009. Tänä aikana Alla kiinnostui tietokonegrafiikasta ja -suunnittelusta, minkä vuoksi hän kirjoittautui Tomskin valtiolliseen ohjausjärjestelmien ja radioelektronikan yliopistoon (TSUCSR) tietokonegrafiikan ja -suunnittelun kurssille, jonka hän suoritti vuosina 2008-2010. Allatutkinteesissaan maailmanjärjestyksen ja tiedon globaaleja kategorioita tilan ja objektin dekonstruktion, todellisuuden laskennan teknologian avulla ja artefaktien materialisoinnin tekniikoiden avulla. Hän työskentelee veistoksen ja installaation välineinä, joissa hän yhdistää teknologiaa ja fyysisiä esineitä. Alla pyrkii valaisemaan ymmärryksemme aukkoja ja kyseenalaistamaan tavanomaisia näkökulmia, pyrkien viime kädessä parantamaan yksilöiden ja heidän elinympäristönsä välistä suhdetta.

ENG

Alla Mezentseva (b. 1987, Kiselevs, Russia) is a Russian artist based in Moscow. She has pursued an extensive education, which has greatly influenced her artistic journey.

Her academic path began at Tomsk State University (TSU), where she specialized in Chemistry and Natural Sciences from 2004 to 2009. During this time, Alla's interest in computer graphics and design blossomed, leading her to enroll at Tomsk State University of Control Systems and Radioelectronics (TSUCSR) for a course in Computer Graphic and Design, which she completed from 2008 to 2010. In her works, Alla explores global categories of world order and knowledge through the techniques of space and object deconstruction, the computation of reality using technology, and the materialization of artifacts. She works in the mediums of sculpture and installation, combining technology and physical objects. Alla aims to illuminate the gaps in our understanding and question conventional perspectives, ultimately seeking to improve the relationship between individuals and the world they inhabit.

FIN

Projekti tutkii todellisuuden mittaamisen ja havainnoinnin käsitettä fenomenologisen analyysin ja empiiristen menetelmien avulla. Se saa inspiraationsa kvanttifysiikan tulkintaongelmasta, jossa intuitionvastaisia ilmiöitä ei voida täysin ymmärtää, ja korostaa mittaamisen ja katsomisen ongelmaa. Projektin pääpaino on tyhjyyden ilmiössä, joka voidaan tulkita tiettyjen objektien tai materian puuttumisena avaruudesta, joka on samalla osa laajempaa järjestelmää. Metsän tapauksessa puiden väliset aukot ovat tärkeä osa ekosysteemiä, joka ei voi toimia ilman niitä. Pienikin metsäkato voi johtaa laajemman ekosysteemin tuhoutumiseen.

Tämä on kuitenkin ongelma vain fyysisessä maailmassa. Kun ihminen on joka hetki maailman ja ympäristön ulottuvilla, hän joutuu kohtaamaan ongelman sen hahmottamisesta.

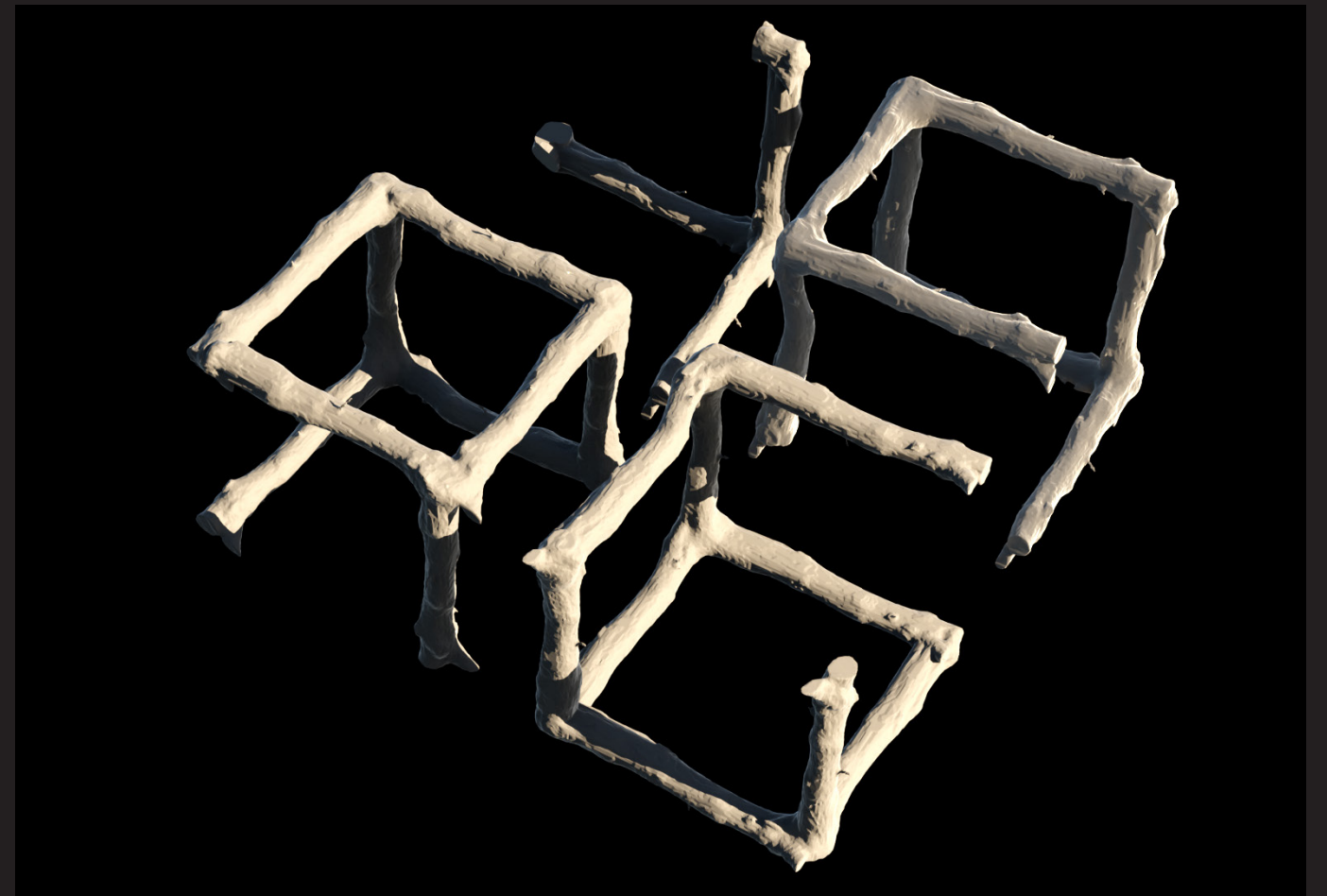
Virtuaalitodellisuus, joka on rakenteeltaan vain kopio nykyhetkestä, ei voi heijastaa kaikkea fyysisen maailman monimuotoisuutta, mikä herättää jälleen kerran kysymyksen havaitsemisesta. Tässä ruumiillistettu esine viittaa muodollaan universaaleihin rakenteisiin, jotka voivat tarkoittaa mitä tahansa, mutta joista ei koskaan tule mitään todellista.

ENG

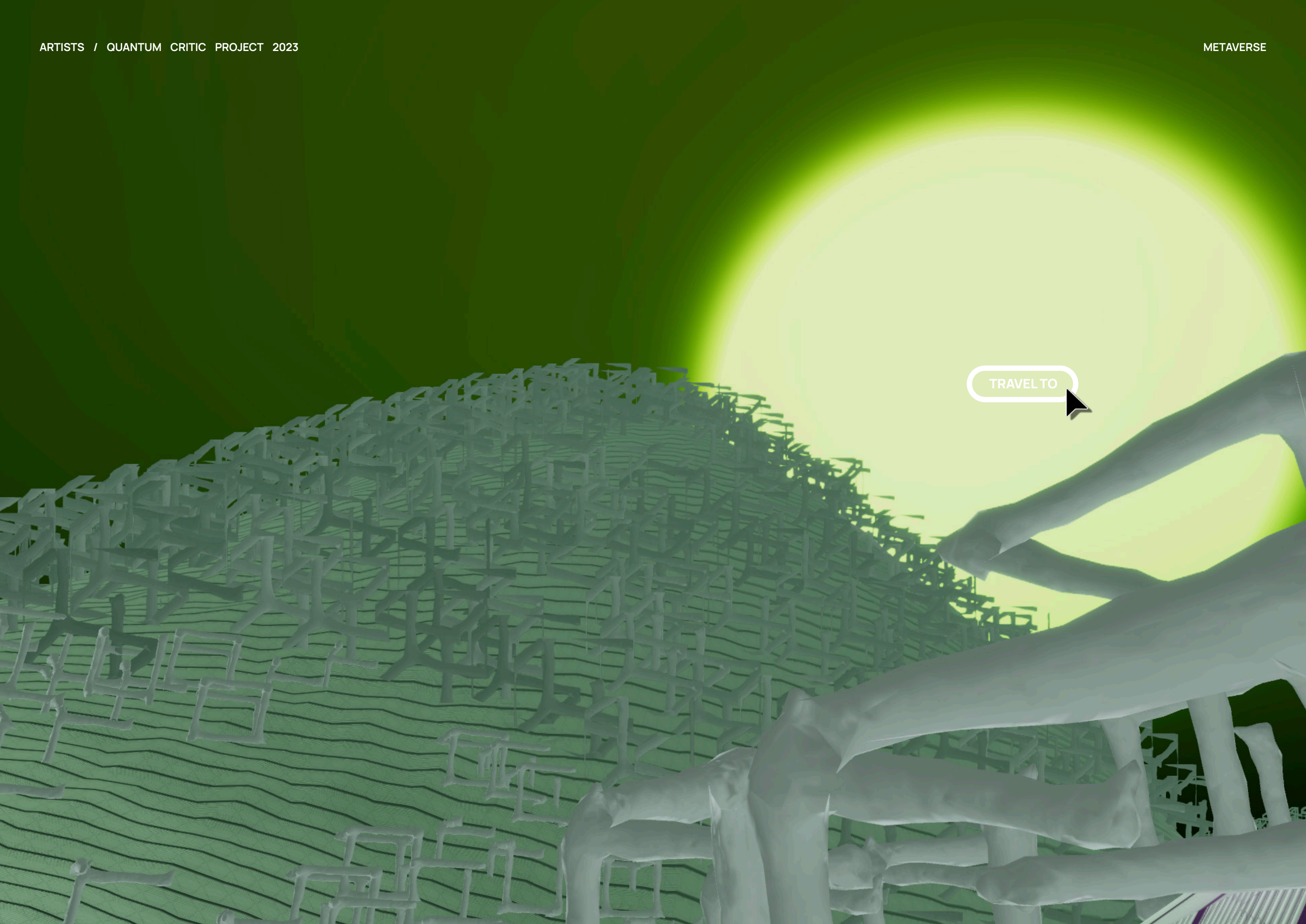
The project explores the concept of measuring and observing reality through phenomenological analysis and empirical methods. It takes inspiration from the problem of interpretation in quantum physics, where counterintuitive phenomena cannot be fully comprehended and highlights the problem of measure and viewer. The main focus of the project is on the phenomenon of emptiness that can be interpreted as the absence of specific objects or matter in space, which at the same time is an element of a larger system. In the case of a forest, the gaps between trees are an important element of the ecosystem, which cannot function without them. Even minor deforestation can lead to the destruction of a larger-scale ecosystem.

But this is a problem only in the physical world. Being accessible to the world and the environment at every moment of time, a person is faced with the problem of its perception.

VIRTUAL REALITY, IN ITS STRUCTURE, BEING ONLY A COPY OF THE PRESENT, CANNOT REFLECT ALL THE DIVERSITY OF THE PHYSICAL WORLD, WHICH RAISES THE ISSUE OF PERCEPTION ONCE AGAIN. THE OBJECT EMBODIED HERE, WITH ITS FORM, REFERS TO UNIVERSAL STRUCTURES, WHICH CAN MEAN ANYTHING, BUT WILL NEVER BECOME SOMETHING REAL.

CUBIC METER OF EMPTINESS
2023

TRAVEL TO

EGLĖ PILKAUSKAITĖ

[/www.pilkauskaitė.com/](http://www.pilkauskaitė.com/)

FIN

Eglė Pilkauskaitė (s. 1989) on monialainen taiteilija, joka asuu ja työskentelee Vilnassa, Liettuassa. Eglė opiskeli Camberwell College of Artsissa, University of the Arts Londonissa, Britanniassa vuosina 2011-2014. Siellä hän suoritti BA (Hons) -tutkinnon piirustuksen ja kuvataiteen alalla. Tätä ennen, vuosina 2009-2010, hän loi perustan taiteelliselle uralleen suorittamalla taiteen ja muotoilun perustutkinnon Byam Shaw School of Art and Designissa Central Saint Martinsissa, University of the Arts Londonissa, Britanniassa. Pilkauskaitėn praktiikka perustuu käsitteellisiin tutkimuksiin, jotka koskevat sellaisia teemoja kuin rauniot, syrjäytyminen, antroposeeni tai uusi materialismi, ja niitä ohjaa erilaisten teollisten ja käsityöläislähtöisten tekniikoiden ja materiaalien tutkiminen.

ENG

Eglė Pilkauskaitė (b. 1989) is an interdisciplinary artist living and working in Vilnius, Lithuania. Eglė attended the Camberwell College of Arts, University of the Arts London, UK, from 2011 to 2014. Here, she completed her BA (Hons) in Drawing, Fine Art. Prior to this, in 2009-2010, she laid the foundation for her artistic journey by acquiring a Foundation diploma in Art and Design at the Byam Shaw School of Art and Design at Central Saint Martins, University of the Arts London, UK. Pilkauskaitė's practice is rooted in conceptual investigations of themes such as: ruins, displacement, the anthropocene, or new materialism, and driven by exploration of various industrial, as well as craft-oriented, techniques and materials.

FIN

Luomisprosessin aikana syntynyt suhde tekijän ja veistoksellisen esineen välillä on aina erityinen ja monikerroksinen. Eglė Pilkauskaitė poisti puun nupusta kuorikerroksia, ikään kuin riisui sen varovasti. Kiillotusprosessi paljasti pintareliefin tyylikkään muodon, ja siitä tuli yhä lihaisampi. Esineen materiaalisuus ja muoto viittaavat selvästi sen luonnolliseen täydellisyyteen. Näytetyssä videoprojisoinnissa puun öljyäminen suoritetaan eroottisen hierojan systemaattisin liikkein. Vaikka kyseessä on erityinen tuntoaistin menetelmä, se ei ensisilmäyksellä juuri eroa tavallisesta pinnan pinnoittamisesta öljyllä. Pieni muutos käden liikkeessä luo uuden merkityksen ja herättää kysymyksen - näemmekö teoksen fetisoimalla sitä.

ENG

The relationship between the author and the sculptural object developed during the creative process is always special and multi-layered. Eglė Pilkauskaitė removed the layers of bark from the tree burl, as if she undressed it gently. The polishing process revealed surface relief of a sleek shape and it became more and more fleshlike. The materiality and form of the object clearly suggest its natural completeness. In the shown video projection, the oiling of the wood is performed with the systematic movements of an erotic massage master. Although it is a special tactile method, at first glance it is almost no different from ordinary surface coating with oil. A slight change in hand movement creates a new meaning and raises the question - are we seeing the work by fetishizing it.

Helsinki

**EROTIC MASSAGE
FOR A WOOD SCULPTURE**
kirjoittaja: Eglė Pilkauskaitė
kamera: Lukas Keizikas
videoeditointi: Stasys Maciulskas
5:00 min, 2022

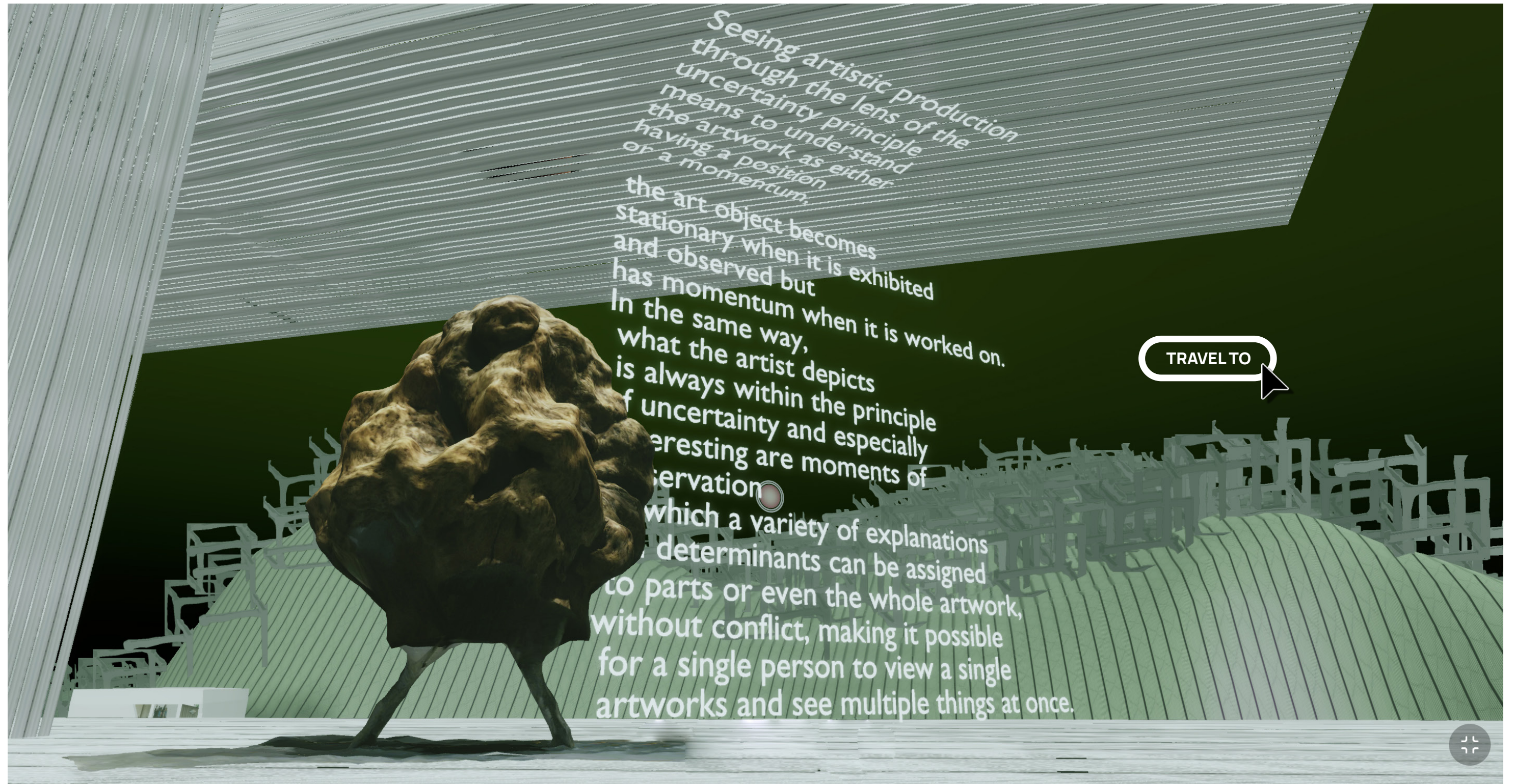
**EROTIC MASSAGE
FOR A WOOD SCULPTURE**
author: Eglė Pilkauskaitė
camera: Lukas Keizikas
video editing: Stasys Maciulskas
5:00 min, 2022

EROTIC MESSAGE FOR A WOOD SCULPTURE
kirjoittaja: Eglė Pilkauskaitė
kamera: Lukas Keizikas
videoeditointi: Stasys Maciulskas
5:00 min, 2022

EROTIC MESSAGE FOR A WOOD SCULPTURE
author: Eglė Pilkauskaitė
camera: Lukas Keizikas
video editing: Stasys Maciulskas
5:00 min, 2022

EROTIC MESSAGE FOR A WOOD SCULPTURE

veistetty puu
94x100X50 cm, 2022

EROTIC MESSAGE FOR A WOOD SCULPTURE

carved wood
94x100X50 cm, 2022

Valery Pirogov

UA / FI

www.facebook.com/valery.pyrohov

FIN

Valeri Pirogov (s. 1962, Orel, Neuvostoliitto) on ukrainalainen taiteilija, joka asuu nykyisin Helsingissä. Hän valmistui Orelin taidekorkeakoulusta vuonna 1981 ja myöhemmin vuonna 1990 Harkovan taideinstituutista.

Kuvataiteilijana Valery Pirogov työskentelee pääasiassa kuvanveiston parissa ja käyttää erilaisia materiaaleja, kuten puuta, smalttia, pronssia, kiveä ja metallia. Hän tutkii taiteellisessa työskentelyssään identiteettiteemoja ja tarkastelee uudelleen neuvostoliittolaista menneisyyttään.

ENG

Valery Pirogov (b. 1962, Orel, USSR) is a Ukrainian artist currently residing in Helsinki. He graduated from Orel Art College in 1981, and later in 1990 from Kharkov Art Institute.

As a visual artist, Valery Pirogov primarily works with sculpture, utilizing a variety of materials such as wood, smalt, bronze, stone, and metal. Throughout his artistic practice, he explores themes of identity and reexamines his Soviet past.

Taiteilijan ääni:

**BAGATELLIN
"OLEMISEN ONNI".**

**HALUAN TEOSTENI
MUISTUTTAVAN KAIKKIA,
JOTKA NIITÄ NÄKEVÄT
PIENIÄ ILOISIA HETKIÄ
ELÄMÄSSÄ.
NE OVAT KUVIA MINUN
MAAILMASTANI,
MAAILMASTA, JOKA
YMPÄRÖI MINUA JA
KATSOJAA.
JOS KUUNTELET, KUULET,
MITÄ VEISTOKSENI
KERTOVI SINULLE: ELÄ,
ILOITSE JOKAISESTA
HETKESTÄ, JONKA ELÄMÄ
ANTAA SINULLE.**

TOWARDS HAPPINESS
pronssi
k22 cm, 2018

TOWARDS HAPPINESS
bronze
h22 cm, 2018

Artist's voice:

**BAGATELLI'S
"THE HAPPINESS OF BEING".**

I WANT MY WORKS TO
REMIND ALL WHO SEE THEM
SMALL JOYFUL MOMENTS
OF LIFE.

THEY ARE PICTURES OF MY
WORLD, THE WORLD THAT
SURROUNDS ME AND THE
VIEWER.

IF YOU LISTEN, YOU
WILL HEAR WHAT MY
SCULPTURES TELL YOU:
LIVE, REJOICE IN EVERY
MOMENT THAT LIFE GIVES
YOU.

TOWARDS HAPPINESS
pronssi
k22 cm, 2018

TOWARDS HAPPINESS
bronze
h22 cm, 2018

ON A WALK
pronssi
k28 cm, 2019

ON A WALK
bronze
h28 cm, 2019

ON A WALK
pronssi
k28 cm, 2019

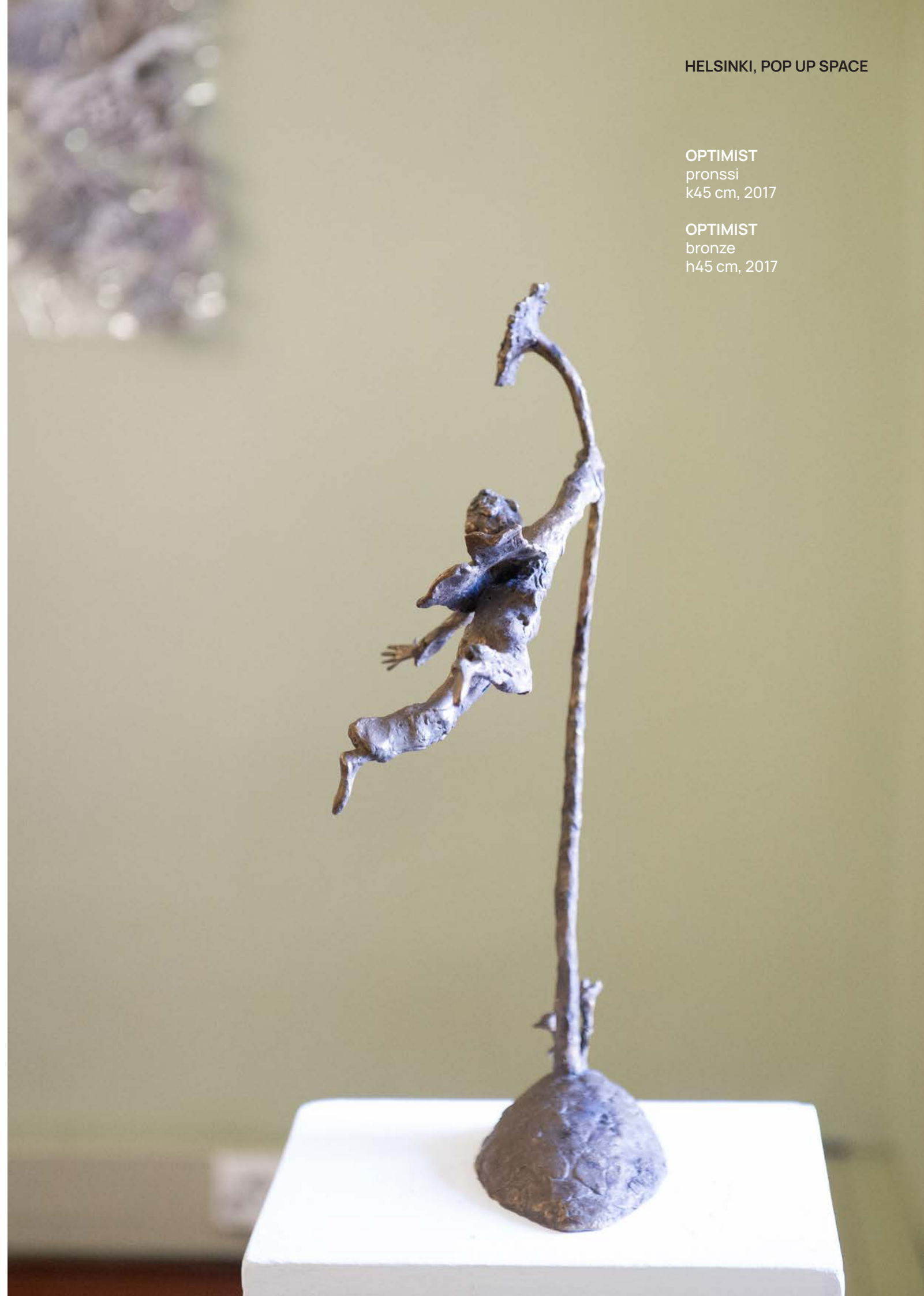
ON A WALK
bronze
h28 cm, 2019

OPTIMIST
pronssi
k45 cm, 2017

OPTIMIST
bronz
h45 cm, 2017

HELLO IT'S ME
pronssi
k14 cm, 2014

HELLO IT'S ME
bronze
h14 cm, 2014

SLAVA PTRK

 RU / ME

FIN

Slava Ptrk (s. 1990) on venäläinen kaupunkitaiteilija, kuraattori ja toimittaja, joka asuu tällä hetkellä Montenegrossa. Yli 13 vuoden katutaidekokemuksen omaavalla Slavalla on toimittajan tutkinto, ja hän keskittyy taiteellisessa työssään teemoihin liittyen väkivaltaan, valtasuhteisiin, auktoriteettiin, muistiin mekanismeihin, kansalaisvapauteen, urbaaniin ympäristöön sekä "pienen ihmisen" ja "suuren maailman" väliseen suhteeseen. Hänen suosimiaan tekniikoita ovat seinämaalaukset, installaatiotaide, kaupunki-interventio ja toiminta. Yksilöllisen taiteellisen toiminnan lisäksi Slava on perustaja ja ideoitsija Carte Blanche -nimisen laittoman katutaidefestivaalin takana, joka järjestettiin Jekaterinburgissa vuosina 2018-2020. Koska Slava Ptrk on taustaltaan toimittaja, hänen taiteellinen toimintansa vastaa usein ajan sosiaaliseen ja poliittiseen todellisuuteen. Hänen teoksilleen on ominaista niiden tarkkuus, ytimekkyys, selkeys, terävyys ja ajankohtaisuus.

ENG

Slava Ptrk (b. 1990) is a Russian urban artist, curator, and journalist currently based in Montenegro. With over 13 years of experience in street art, Slava, who holds a journalism degree, focuses his artistic endeavors on themes such as violence, power dynamics, authority, memory mechanisms, civil liberties, the urban environment, the relationship between the "little man" and the "big world". His preferred techniques include muralism, installation art, urban intervention, and action. In addition to his individual artistic practice, Slava is the founder and ideologist behind the illicit street art festival known as Carte Blanche, which took place in Ekaterinburg from 2018 to 2020. Given his background in journalism, Slava Ptrk's artistic practice often responds to the social and political realities of the time. His works are characterized by their accuracy, conciseness, clarity, sharpness, and relevance to the current moment.

<https://slavaptrk.art/>

SLAVA PTRK

BLACK SERIES

ON SARJA KATUTAIDETEOKSIA,
YKSINKERTAISIA GEOMETRISIA
MUOTOJA, JOTKA ON TEHTY
MUSTALLA LATEKSIMAALILLA.
TÄMÄ PROJEKTI KERTOO ETSIMISEN
JA ITSENSÄ LÖYTÄMISEN
TUNTEESTA, MAASTAMUUTOSTA/
SIIRTOLAISUUDESTA JA
PAKENEMISESTA, AHDISTUKSESTA
JA PELOSTA YMPÄRILLÄ, KUN JÄTTÄÄ
MUKAVUUSALUEENSA. SAMALLA
TÄMÄ PROJEKTI KERTOO JATKUVASTA
VÄLITTÖMÄN KATASTROFIN
TUNTEESTA, LÄHELLÄ OLEVAN
KATASTROFIN TUNTEESTA.

EHKÄ TÄMÄ KATASTROFI ON
JO TAPAHTUNUT, EMMEKÄ OLE
HUOMANNEET SITÄ, JA EHKÄ YRITÄMME
EDELLEEN OLLA HUOMAAMATTA
TÄTÄ UUTTA TODELLISUUTTA.
YKSINKERTAINEN JA RAAKA MUSTA VÄRI
AUTTAA ILMAISEMAAN KAIKKI NÄMÄ
TUNTEET JA AJATUKSET. MITTAKAAVA
AUTTAA LUOMAAN YMPÄRISTÖN,
TILANTEEN, JONKA KANSSA VOI
OLLA VUOROVAIKUTUKSESSA.
SUURIN OSA TEOKSISTA ON TEHTY
AUTIOIHIN JA TYHJIIN RAKENNUKSIIN,
KUTEN HOTELLEIHIN, TALOIHIN,
TEHTAISIIN, KIRKKOIHIN JA MUIHIN
TUNNELMALLISIIN JA AINUTLAATUISIIN
MUTTA UNOHDETTUIHIN PAIKKOIHIN.

BLUE SKY
sarjasta Black Series
30 x 40 cm, 2022

BLUE SKY
from Black Series
30 x 40 cm, 2022

SLAVA PTRK

BLACK SERIES

IS A SERIES OF STREET WORKS, SIMPLE GEOMETRIC SHAPES MADE WITH BLACK LATEX PAINT. THIS PROJECT IS ABOUT THE FEELING OF SEARCHING AND FINDING YOURSELF, ABOUT EMIGRATION/RELOCATION AND ESCAPING, ABOUT ANXIETY AND FEAR AROUND YOU THEN YOU LEFT YOUR ZONE OF COMFORT. AT THE SAME TIME, THIS PROJECT IS ABOUT A PERMANENT SENSE OF IMMINENT CATASTROPHE, ABOUT THE FEELING OF THE DISASTER NEARBY.

MAYBE THIS CATASTROPHE HAS ALREADY HAPPENED AND WE HAVEN'T NOTICED IT, AND MAYBE WE STILL TRY NOT TO NOTICE THIS NEW REALITY. SIMPLE AND RAW BLACK COLOR HELPS TO EXPRESS ALL THESE FEELINGS AND THOUGHTS. SCALE HELPS TO CREATE AN ENVIRONMENT, A SITUATION TO INTERACT WITH. MOST OF THE WORKS WERE MADE IN DESOLATE AND EMPTY BUILDINGS LIKE HOTELS, HOUSES, FACTORIES, CHURCHES AND OTHER ATMOSPHERIC AND UNIQUE BUT FORGOTTEN PLACES.

DEPTH
sarjasta Black Series
30 x 40 cm, 2022

DEPTH
from Black Series
30 x 40 cm, 2022

RU / KZ

ALEXEY RIABOV

<https://alekseyryabov.ru/>

FIN

Alexey Ryabov (s. 1989, Moskova, Neuvostoliitto) on kuvataiteilija, joka on erikoistunut kuvanveistoon ja grafiikkaan. Hän asuu tällä hetkellä Almatyssä, Kazakstanissa. Hän väitteli arkkitehtuurin tohtoriksi vuonna 2012 Moskovan arkkitehtuuri-instituutista. Hänen taiteellinen uransa sai jatketta Moskovan modernin taiteen museon (MMOMA) ilmaisissa työpajoissa vuonna 2019, joissa hän syventyi nykytaiteen teoriaan ja käytäntöön. Aleksei on Bagryanka-nimisen taiteilijayhdistyksen arvostettu jäsen. Alexey Ryabovin ensisijaiset taiteelliset ilmaisuvälineet ovat tietokoneen 3D-mallinnus ja digitaalinen grafiikka. Aleksey'n taideteokset keskittyvät tietokoneen 3D-mallinnukseen, ja hän käyttää erilaisia representaatiovälineitä, kuten 3D-tulostusta, 3D-grafiikkaa, videopelejä ja VR-tekniologiaa.

ENG

Alexey Ryabov (b. 1989, Moscow, USSR) is a visual artist, specializing in sculpture and graphic art. He currently resides in Almaty, Kazakhstan. He obtained a PhD in Architecture in 2012 from Moscow Architectural Institute. His journey as an artist continued with free workshops at the Moscow Museum of Modern Art (MMOMA) in 2019, where he delved into the theory and practice of contemporary art. Alexey is an esteemed member of the association of artists called Bagryanka. Alexey Ryabov's primary artistic mediums are computer 3D modeling and digital graphics. Alexey's artworks are centered around computer 3D-modeling, and he employs various representation media, including 3D printing, 3D graphics, video games, and VR technologies.

M.MXXIII

EI OLE SUURTA IHMISTÄ ILMAN
SUURTA TYÖTÄ. EIKÄ LUONTO
LUOVU SALAISUUKSISTAAN ILMAN
TAISTELUA, PIENIMMÄSTÄKÄÄN
TIEDOSTA ITSESTÄÄN.

JA TÄMÄN TAISTELUN HÄN OTTI
VASTAAN. KUN VELVOLLISUUS
YHDISTYY SISÄISEEN TARPEeseen,
RAKKAUTEEN, TÄSSÄ FUUSIOSSA
SYNTYY KULTAISIA KÄSIÄ, KULTAISIA
MIELIÄ, KULTAISIA SYDÄMIÄ.

ON OLEMASSA ERITYYPPISIÄ IHMISIÄ.
HE SUORITTAVAT UROTEKOJAAN KOKO
ELÄMÄNSÄ AJAN.

ON AINA VAIKEAA OLLA ENSIMMÄINEN.
MUTTA TOINEN TULEE ENSIMMÄISEN
JÄLKEEN. JA TÄMÄ ON HISTORIAN
SUURI LOGIIKKA.

REL'
3D-mallinnus, reaaliaikainen
renderöinti
2023

THERE IS NO GREAT MAN WITHOUT
GREAT WORK. AND NATURE DOES
NOT GIVE UP ITS SECRETS WITHOUT
A FIGHT, EVEN THE SMALLEST
KNOWLEDGE ABOUT ITSELF.

AND HE ACCEPTED THIS FIGHT. WHEN
DUTY MERGES WITH INNER NEED, WITH
LOVE, IN THIS FUSION GOLDEN HANDS,
GOLDEN MINDS, GOLDEN HEARTS ARE
BORN.

THERE ARE A SPECIAL KIND OF PEOPLE.
THEY ACCOMPLISH THEIR FEAT
THROUGHOUT THEIR LIVES.

IT'S ALWAYS HARD TO BE THE FIRST
ONE. BUT A SECOND ONE WILL COME
AFTER THE FIRST ONE. AND THIS IS THE
GREAT LOGIC OF HISTORY.

REL'
3D modeling, real-time rendering
2023

TRAVEL TO

IT / LV / FI

<https://www.auroradelrio.com/>

FIN

Aurora Del Rio on monialainen taiteilija, joka työskentelee videon, performanssin, äänen, installaation, maalauksen ja biotaiteen parissa. Aurora on tohtorikoulutettava Aalto-yliopistossa Helsingissä. Hänellä on kandidaatin tutkinto maalaustaiteesta Bolognan taideakatemiasta ja maisterintutkinto luovasta praktiikasta Transart Institute Berlin/New Yorkista. Aurora Del Rion taiteellinen työskentely pohtii, miten myytit ja uskomukset liittyvät kontaminaatioon sekä henkilökohtaisen ja kollektiivisen todellisuuden tuottamiseen. Tarkastelemalla radioaktiivista saastumista myyttien kautta hän on kiinnostunut epäonnistumisen ja ihmeen välisestä potentiaalisuuden tilasta tai siitä, mitä pidetään mahdollisena ja mahdottomana taiteellisen tutkimuksen kautta. Hän tarkastelee negatiivista tilaa, joka syntyy, kun määrittelyä vältetään tai se tehdään väärin, kun todellisuuden muoto käännetään tai luetaan erilaisen järjestelmän kautta tai kun uskomus käännetään ajatuksiksi. Aurora ajattelee kääntämistä fyysisten ja metafysisien rakenteiden muuntumisprosessina ja pohtii sitä, mitä muuntamisessa syntyy ja katoaa, sekä epäonnistumisen liminaalista tilaa. Hänen rituaaleja käsittelevä työnsä haastaa vakiintuneet rituaaliset muodot virheellisen käännöksen vapauden puitteissa.

ENG

Aurora Del Rio is a multidisciplinary artist working with video, performance, sound, installation, painting, and bioart. Aurora is a Ph.D. candidate at Aalto University, based in Helsinki. She holds a BA in Painting from the Academy of Fine Arts Bologna, and an MFA in Creative Practice from Transart Institute Berlin/New York. Aurora Del Rio's artistic practice reflects on how myths and beliefs relate to contamination and the production of personal and collective realities. By looking at radioactive contamination through myth, she is interested in the space of potentiality between failure and miracle, or in contemplating what is considered possible and the impossible through artistic research. She looks at the negative space that originates when a definition is avoided or misplaced, when a form of reality is translated or read through a different system, or when belief is translated into thought. Aurora thinks of translation as the process of transformation of physical and metaphysical structures, reflecting on what from the transformation originates and gets lost, and the liminal space of failure. Her work on rituals challenges established ritualistic forms, within the freedom of mistranslation.

THE ARTIST HAS INTERPRETED THE MYTH BY READING RADIOACTIVITY, LOOKING AT THE SIMILARITIES BETWEEN INVISIBLE RADIOACTIVE CONTAMINATION AND THE APPEARANCE OF THE TREE, AND FOLLOWING ITS TRACES IN THE BASE THROUGH A CHROMATOGRAPHY OF THE SOIL AND THE MOVEMENTS OF A SLIME MOLD IN THE MAP, TO DEVELOP A RITUALISTIC RE-ENACTING OF THE MYTH. THE MUSIC, A COLLABORATION WITH ARTIST NOTORISCHE RUHESTÖRUNG, WAS GENERATED BY A PROCESS OF TRANSLATION OF THE DECAY OF A RADIOACTIVE SUBSTANCE INTO SOUND.

TÄMÄN TEOKSEN TUTKIMUS LÖYTYY TÄÄLTÄ:

THE RESEARCH FOR THIS WORK
CAN BE FOUND HERE:

researchcatalogue.net/view/1515878/1715473

ЩЕНО НА ТЕРРИТОРИИ РФ ЗАПРЕЩЕНО НА

LATVIASSA SIJAITSEVA ZELTIŅIN TUKIKOHTA OLI KYLMÄN SODAN AIKANA NEUVOSTOLIITON SALAINEN YDINOHJUSTEN TUKIKOHTA. TUKIKOHTA ON NYT HYLÄTTY JA PUHDISTETTU. THE RADIANT PATH ON OSA HANKETTA TREE OF DAWN, JOKA TARKASTELEE RADIOAKTIIVISUUTTA LATVIALAISEN AURINKOPUU-MYYTIN KAUTTA: MYTOLOGINEN HAHMO, JOKA ON SAANUT ALKUNSA AURINGON MATKASTA OLEMASSAOLON ERI ULOTTUVUUKSIEN HALKI, MANALAN JA TÄMÄN MAAILMAN VÄLILLÄ. DAINAT* KUVAAVAT, KUINKA AURINKOPUU VOI YHTÄKKIÄ MATERIALISOITUA KOLMANTENA PÄIVÄNÄ METSÄN LÄPI KULKEMISEN JÄLKEEN PAIKKAAN, JOSSA EI ENNEN OLLUT "MITÄÄN", TAI SE VOI ILMESTYÄ VESISTÖJEN YHTEYTEEN.

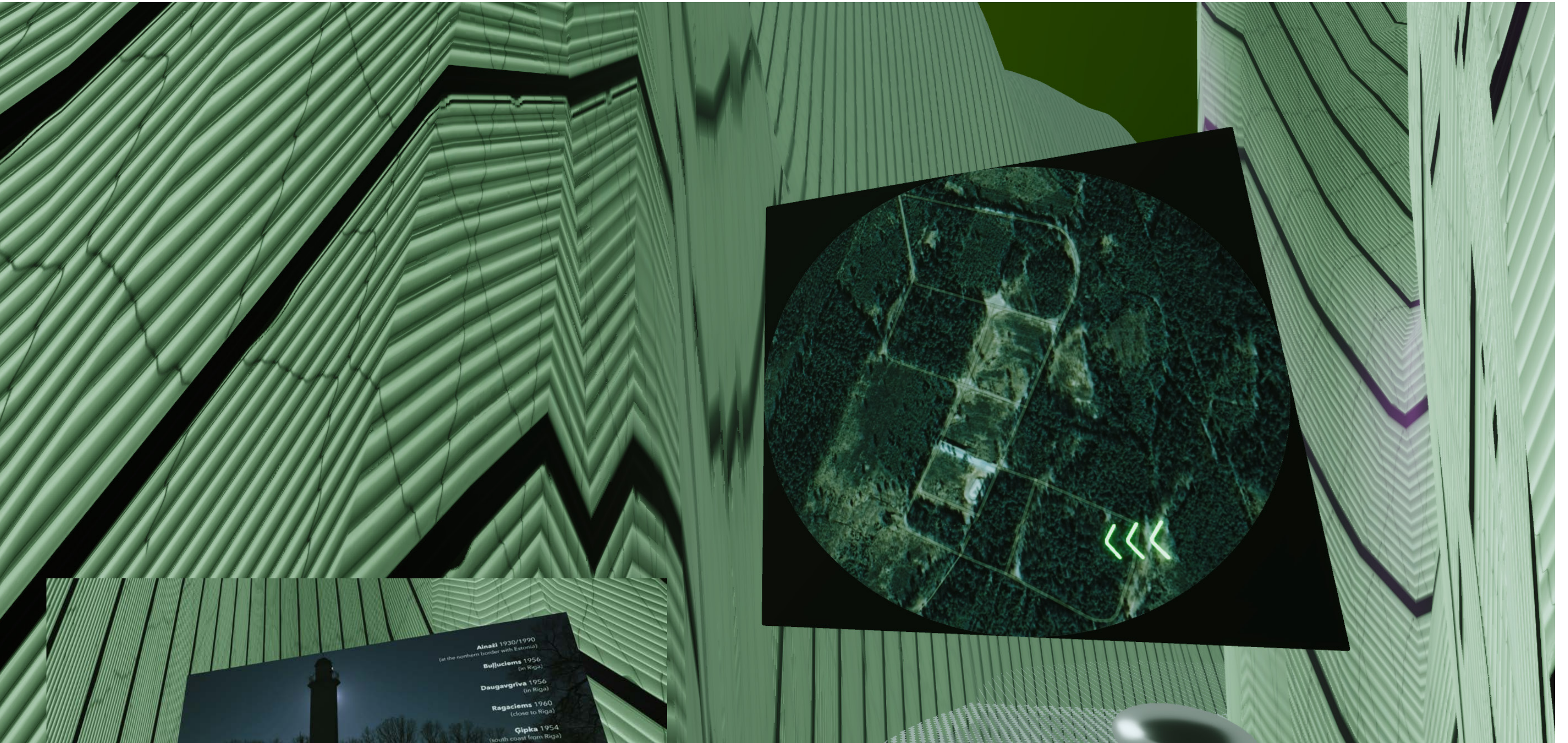
*vanha latvialaisen runouden muoto, joka välittyy suullisesti laulujen kautta.

TRAVEL TO

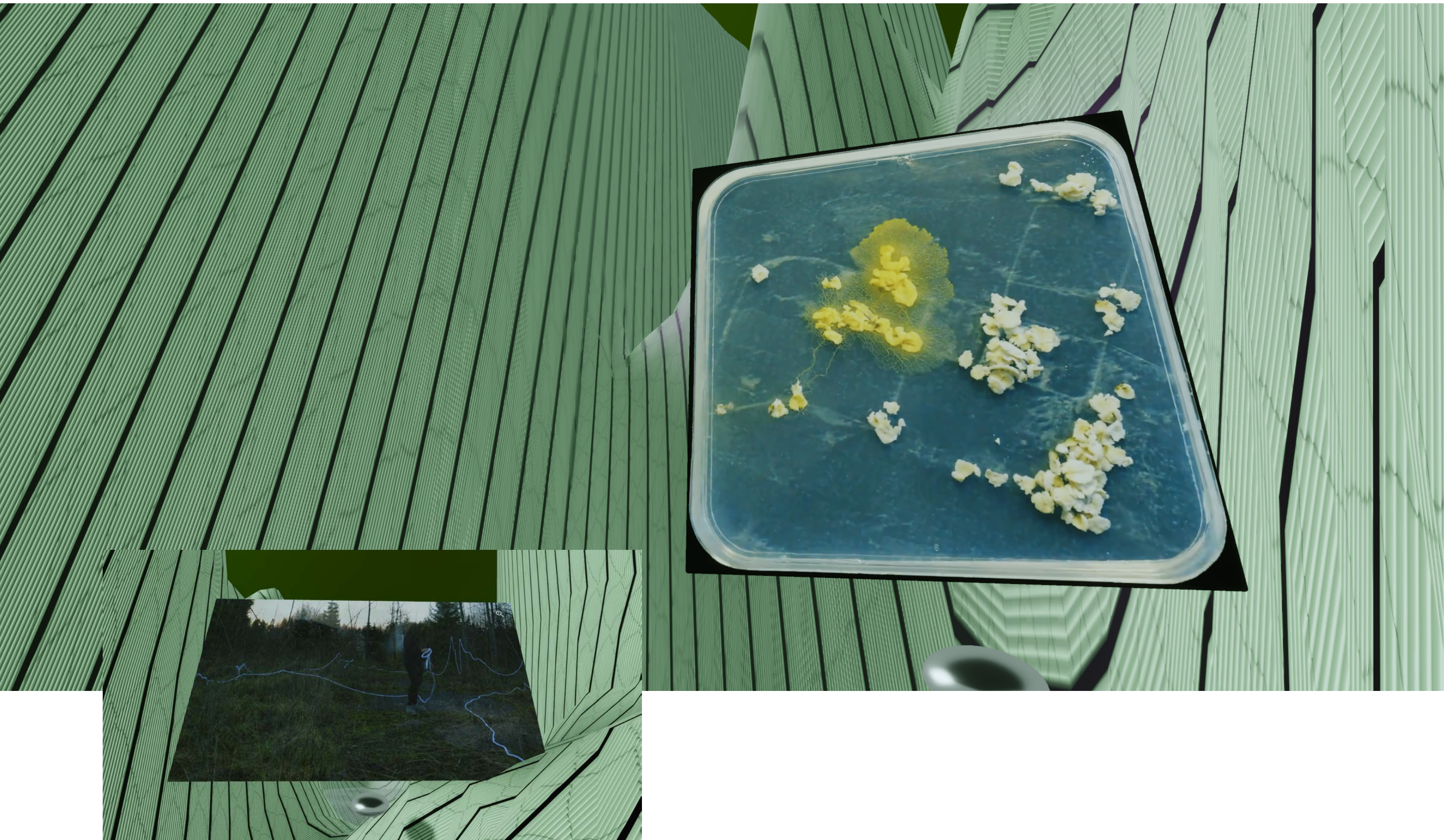
Aurora Del Rio

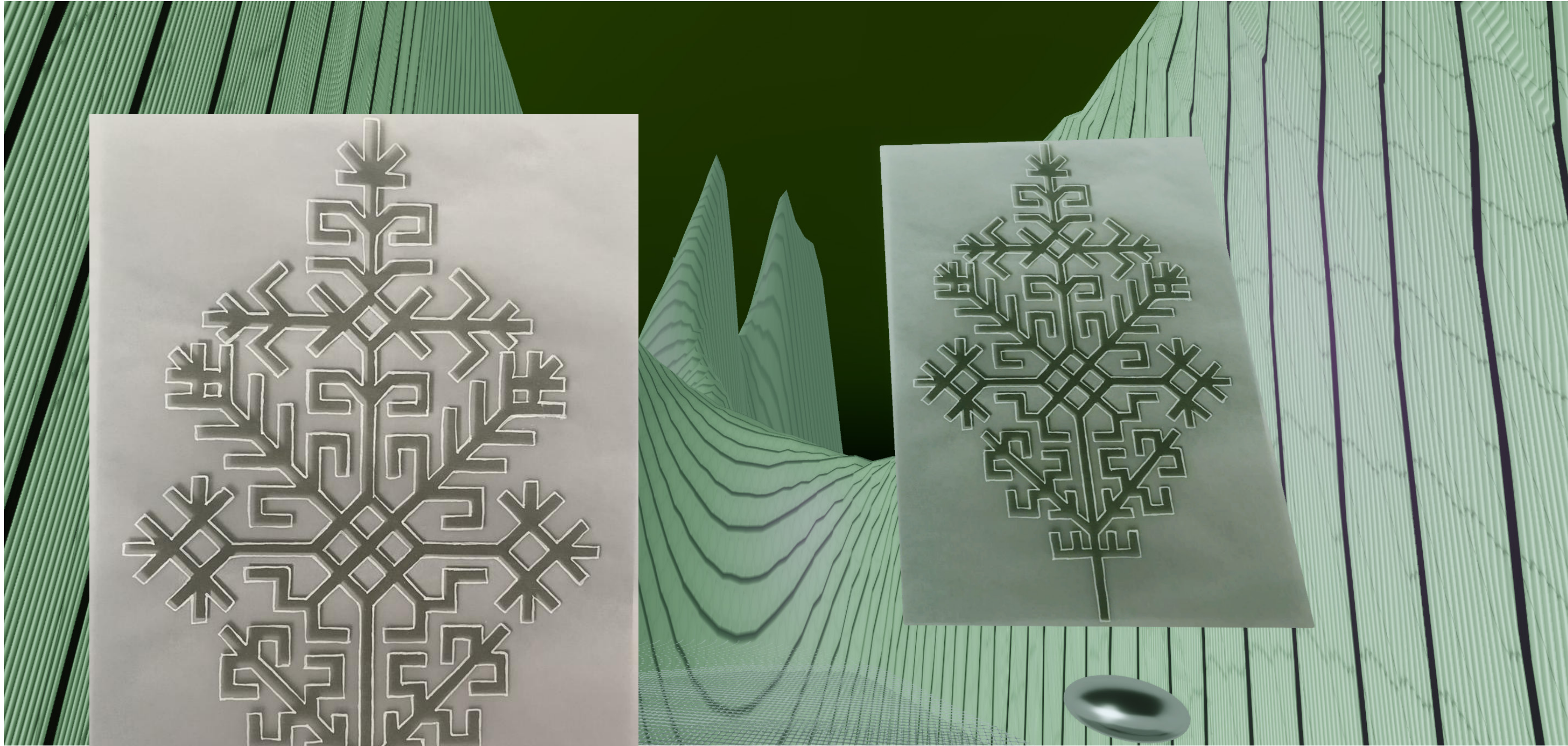
AUSTRAS KOKS / TREE OF DAWN

THE BASE OF ZELTIŅI IN LATVIA WAS A SOVIET SECRET NUCLEAR MISSILE BASE DURING THE COLD WAR. THE BASE IS NOW ABANDONED AND DECONTAMINATED. THE RADIANT PATH IS PART OF THE PROJECT TREE OF DAWN, WHICH LOOKS AT RADIOACTIVITY THROUGH THE LATVIAN MYTH OF THE SUN-TREE: A MYTHOLOGICAL FIGURE THAT ORIGINATED FROM THE TRAVELING OF THE SUN ACROSS THE VARIOUS DIMENSIONS OF EXISTENCE, BETWEEN THE UNDERWORLD AND THIS WORLD. THE DAINAS* *ancient form of Latvian poetry transmitted orally through songs DESCRIBE HOW THE SUN-TREE MAY SUDDENLY MATERIALIZE ON THE THIRD DAY OF WALKING THROUGH THE FOREST, IN A PLACE WHERE BEFORE THERE WAS "NOTHING", OR MAY APPEAR IN CORRESPONDENCE WITH BODIES OF WATER.

Toteutettu seuraavien tahojen tuella:
TAIKE ARTS PROMOTION CENTRE FINLAND; RUCKA RESIDENCY, LATVIA;
JA ESKUS - ESITYSTAITEEN KESKUS, SUOMI.

Realized with the support of:
TAIKE ARTS PROMOTION CENTRE FINLAND; RUCKA RESIDENCY, LATVIA;
AND ESKUS - ESITYSTAITEEN KESKUS, FINLAND.

Sasha Rotts

RU / FI

<https://sashapasha.com/sasha>**FIN**

Sasha Rotts (s. 1985, Pietari, Venäjä) on taiteilija ja taidehistorioitsija, joka asuu Helsingissä. Taiteilijana ja tutkijana Sasha Rotts on kiinnostunut yksilöllisestä ja kollektiivisesta muistista, mikro- ja makrohistoriasta sekä perinteisistä käsityötaidoista nykyaikana. Hän työskentelee yleensä kirjonta-, maalaus- ja installaatioteosten parissa.

ENG

Sasha Rotts (b. 1985, St Petersburg, Russia) is an artist and art historian based in Helsinki. As an artist and a researcher, Sasha Rotts is interested in the topic of individual and collective memory, micro and macro history, as well as traditional crafts in the era of modernity. She usually works with embroidery, painting, and installation.

TEXTILE PAINTING

Sasha Rotts

FIN

Tekstiiliteoksen idea perustuu Sasha Rottsin 3D-piirroksen, joka kuvaa tilaa erivärisillä elementeillä. Teos on hänen pyrkimyksensä luoda kääntöpuoli: kääntää 3D-todellisuus 2D-tilaksi, sekä yhdistää kaksi erilaista piirtämistapaa: neulalla ja vr-järjestelmän ohjaimella.

ENG

The idea of this textile work is based on Sasha Rotts' 3D drawing depicting space with different colored elements. It was her attempt to create a reverse, to turn a 3D reality into a 2D space, and also to combine two different methods of drawing: with a needle and with the controller for the vr system.

TEXTILE PAINTING
appliqué kankaalle
170 x 200 cm, 2023

TEXTILE PAINTING
applique on canvas
170 x 200 cm, 2023

UA / DE

<https://marynasemenkova.com/>

Maryna Semenkova

FIN

Maryna Semenkova (s. 1983) on yhteiskunnallisesti aktiivinen multimediatiteilija ja tutkija Odessasta, Ukrainasta, joka hyödyntää valokuvaa ja performanssia pääasiallisina ilmaisukeinoinaan. Hänen näyttelyuransa alkoi hänen yksityisvalokuvanäyttelystään India: the reportage Intian Rishikeshissä vuonna 2014. Vuonna 2018 Maryna esitteli performanssinsa 63 Meters Noise Art Festivalilla Odessassa, Ukrainassa. Vuonna 2020 Maryna osallistui kolmeen ryhmänäyttelyyn, joissa hän esiintyi performansseillaan No Name, Fat ja Dream Odessassa, Ukrainassa. Soveltaen kollaasiperiaatetta Maryna "leikkaa todellisuuden fragmentteihin" ja sisällyttää samalla itsensä suurimpaan osaan taiteellista praktiikkaansa, kun itsereflektiosta on tullut tapa yhdistää itsensä kollektiiviseen muistiin.

ENG

Maryna Semenkova (b. 1983) is a socially-engaged multimedia artist and researcher from Odessa, Ukraine, who uses photography and performance as her main mediums. Her exhibition journey began with her solo photo exhibition India: the reportage in Rishikesh, India, in 2014. In 2018, Maryna presented her performance 63 Meters at the Noise Art Festival in Odessa, Ukraine. The year 2020 saw her participation in three group exhibitions, featuring her performances No Name, Fat, and Dream in Odessa, Ukraine. Applying the collage principle, Maryna "cuts reality into fragments" while including herself in much of her artistic practices when self-reflection has become a way of connecting with collective memory.

Tämä projekti on jatkoa Münchenissä järjestetyille RED UTOPIA -projektille, joka tarkastelee Venäjän keisarikunnan romahdusta 100 vuotta sitten, mikä johti Suomen itsenäistymiseen lokakuun vallankumouksen aikana. Suomi, joka on nyt 105 vuotta itsenäisenä, on vaarassa Venäjän federaation aggressiivisen politiikan vuoksi. Vaikka Venäjän keisarikunta ja Neuvostoliitto ovat kadonneet, niiden vaikutus näkyy edelleen. Venäjän aggression keskellä Ukrainassa nousee esiin syytöksiä Suomea kohtaan riittämättömästä sotilaallisesta tuesta. Suomen puolustuspäällikkö Nurmi korostaa tarvetta priorisoida Suomen puolustusta. Maryna kertoo Arlesissa Ranskassa tapaamansa ukrainalaisen pakolaisen innoittamana naisen tarinan Ukrainasta pakenemisesta sen jälkeen, kun hänen poikansa liittyi armeijaan. Etäisyydestä huolimatta he pitivät yhteyttä. Traagisesti pojan kuolema Ukrainan rintamalla museri Alinan. Maryna tarjosi tukea ja rohkaisi häntä jakamaan tunteitaan ääniviesteillä. Nollalinjan käsite, joka symboloi Suomen läheisyyttä Venäjään, resonoi Marynan kohdalla korostaen Suomen rintamavaltion asemaa.

This project, an extension of RED UTOPIA in Munich, explores the Russian Empire's collapse 100 years ago, leading to Finland's independence during the October Revolution. Finland, now independent for 105 years, faces potential danger due to the Russian Federation's aggressive policies. Though the Russian Empire and Soviet Union have vanished, their influence remains. Amid Russian aggression in Ukraine, accusations against Finland for inadequate military support arise. Finnish Chief of Defense Nurmi emphasizes the need to prioritize Finland's defense. Maryna, inspired by a Ukrainian refugee she met in Arles, France, shares the woman's story of fleeing Ukraine after her son joined the military. Despite their distance, they remained in touch. Tragically, the son's death on the Ukrainian frontline devastated Alina. Maryna offered support, encouraging her to share her feelings through audio messages. The concept of the Zero Line, symbolizing Finland's proximity to Russia, resonates with Maryna, emphasizing Finland's front-line state status.

FIN Maryna on kiinnittänyt huomiota siihen, miten itsenäistyminen Venäjältä näkyy Suomen ja Ukrainan lipuissa.

"Suomenlippu on valkoinen talviemmelumen jasininensinisten järviemme vuoksi". Näin kuvaili kuuluisa runoilija symbolisia värejä vuonna 1870. Virallisesti nämä värit vahvistettiin vuonna 1918, 6 kuukautta Suomen itsenäistymisen jälkeen.

Vaikka Suomen Punainen Kaarti käyttikin sisällissodan aikana punaisia viirejä ja lippuja, hyvin pian punainen lippu valtion- ja kauppalipun pohjana menetti suosionsa.

On huomionarvoista, että vuonna 1918 Ukrainan valtion lippu näytti samalta kuin nykyajan lippu, mikä antoi vaikutelman, että Ukraina oli aloittanut matkansa kohti demokraattisen valtion rakentamista. Suomen lipun tavoin Ukrainan lippu oli runollisesti ja rakkautellisesti tulkittu, ja keltainen symbolisoi vehnäpeltoja ja sininen kirkasta taivasta yläpuolella.

Ukrainan valtion ja Ukrainan kansantasavallan laivastolippu 16. heinäkuuta 1918 muistuttaa hyvin paljon Suomen lippua.

ENG Maryna pays attention to how gaining independence from Russia is displayed in the Finnish and Ukrainian flags.

Maryna pays attention to how gaining independence from Russia is displayed in the Finnish and Ukrainian flags.

"The Finnish flag is the blue of our lakes and the white snow of our winter". This is how the famous poet described these symbolic colors in 1870. Officially, these colors were fixed in 1918, 6 months after Finland gained independence.

Although during the civil war the "Red Finns" used red banners and flags, very soon the red flag as the basis of the state and commercial flag became unpopular.

It is noteworthy that in 1918, the flag of the Ukrainian state looked the same as the modern one, giving the impression that Ukraine had begun its journey toward building a democratic state. Just like the Finnish flag the Ukrainian one was poetically and lovingly interpreted, with the yellow symbolizing wheat fields and the blue representing the clear sky above.

Naval flag of the Ukrainian State and the Ukrainian People's Republic of July 16, 1918 looks very similar to the Finnish flag.

FLAG OF UKRAINE
villa, käsin neulominen
2022

FLAG OF UKRAINE
wool, hand knitting
2022

FLAG OF FINLAND
villa, käsin neulominen
2022

FLAG OF FINLAND
wool, hand knitting
2022

ZERO LINE
video
51 min, 2022

GO TO
PERFORMANCE

FLAG OF FINLAND
villa, käsin neulominen
2022

FLAG OF FINLAND
wool, hand knitting
2022

FLAG OF UKRAINE
villa, käsin neulominen
2022

FLAG OF UKRAINE
wool, hand knitting
2022

FIN

Nikita Shokhov työskentelee tilallisen maailman luomisen parissa. Hän on syntynyt Venäjällä ja asuu Yhdysvalloissa. Taiteessaan hän tutkii ihmisen tilaa 2000-luvulla soveltamalla filosofisia agendoja, dokumentaarista lähestymistapaa ja immersiiivisiä ympäristöjä. Visuaalista dokumentointia varten Nikita työskentelee aina linssin avulla: perinteisestä valokuvasta volumetriseen videoon. Elokuvan lisäksi hän tekee kokeiluja myös teatterin, muodin ja musiikin parissa. Hän opiskeli reaaliaikaista tilallista tarinankerrontaa Virginia Techissä, kokeellista elokuvantekoa California Institute of the Artsissa, dokumentaarista valokuvausta Rodtshenkon taidekoulussa Moskovassa ja työskenteli The Watermill Center -teatteriresidenssissä (New York).

Nikita Shokhovin kiteytysteknologian merkityksestä modernin ihmisen elämässä on saanut vaikutteita useiden filosofian, tieteen, taiteen ja uskonnon edustajien teoksista. Tällaisia ovat esimerkiksi buddhalaisuus, Platon, Kant, Heidegger, Tarkovski, Kubrick, Strugatskin veljekset, Lem, Wachowskit, Sapolsky, Harrari, Pussi Riot. Tässä teoksessa taiteilija kuitenkin antaa lainauksia viestinnästä hienovaraisten auttajien kanssa, ja se on rakennettu heidän vuoropuhelunsa muotoiseksi Nikitan kanssa. Tämä teos perustuu visuaalisesti länsimaiseen kulttuuriperinteeseen taiteilijasta studiossa, jota perustellusti kritisoidaan nykyisessä kolonialismin vastaisessa diskurssissa. Teos on "alkusointu" ennen kuin luodaan teoskokonaisuus, joka käsittelee tarkemmin ihmisen ja teknologian välistä haastetta.

ENG

Nikita Shokhov works with spatial worldmaking, born in Russia and based in the United States. In his art practice, he studies the human condition in the 21st century by applying philosophical agendas, documentary approach, and immersive environments. For the visual documentary purpose, Nikita always works with lens-based visual mediums: from traditional photography to volumetric video. Besides film, he also experiments with theater, fashion, and music. He studied real-time spatial storytelling at Virginia Tech; experimental filmmaking at California Institute of the Arts; documentary photography at the Rodchenko Art School Moscow; and worked in The Watermill Center theater residency (New York).

Nikita Shokhov's crystallization of the matter of technology in the life of the modern human is influenced by the works of many figures of philosophy, science, art, and religion. Some of these phenomena are, for instance, Buddhism, Plato, Kant, Heidegger, Tarkovsky, Kubrick, Strugatsky brothers, Lem, the Wachowskis, Sapolsky, Harrari, Pussi Riot. But in this work, the artist gives quotes from communication with subtle helpers, and it is built in the form of their dialogue with Nikita. This work is visually based on the Western cultural tradition of an artist in the studio, which is justifiably criticized in contemporary anti-colonial discourse. This work is a "prelude" before creating a body of work that elaborates on the challenge of the human and technology.

 RU / US

NIKITA SHOKHOV

<https://www.nikitashokhov.art/>

Artist in the Studio

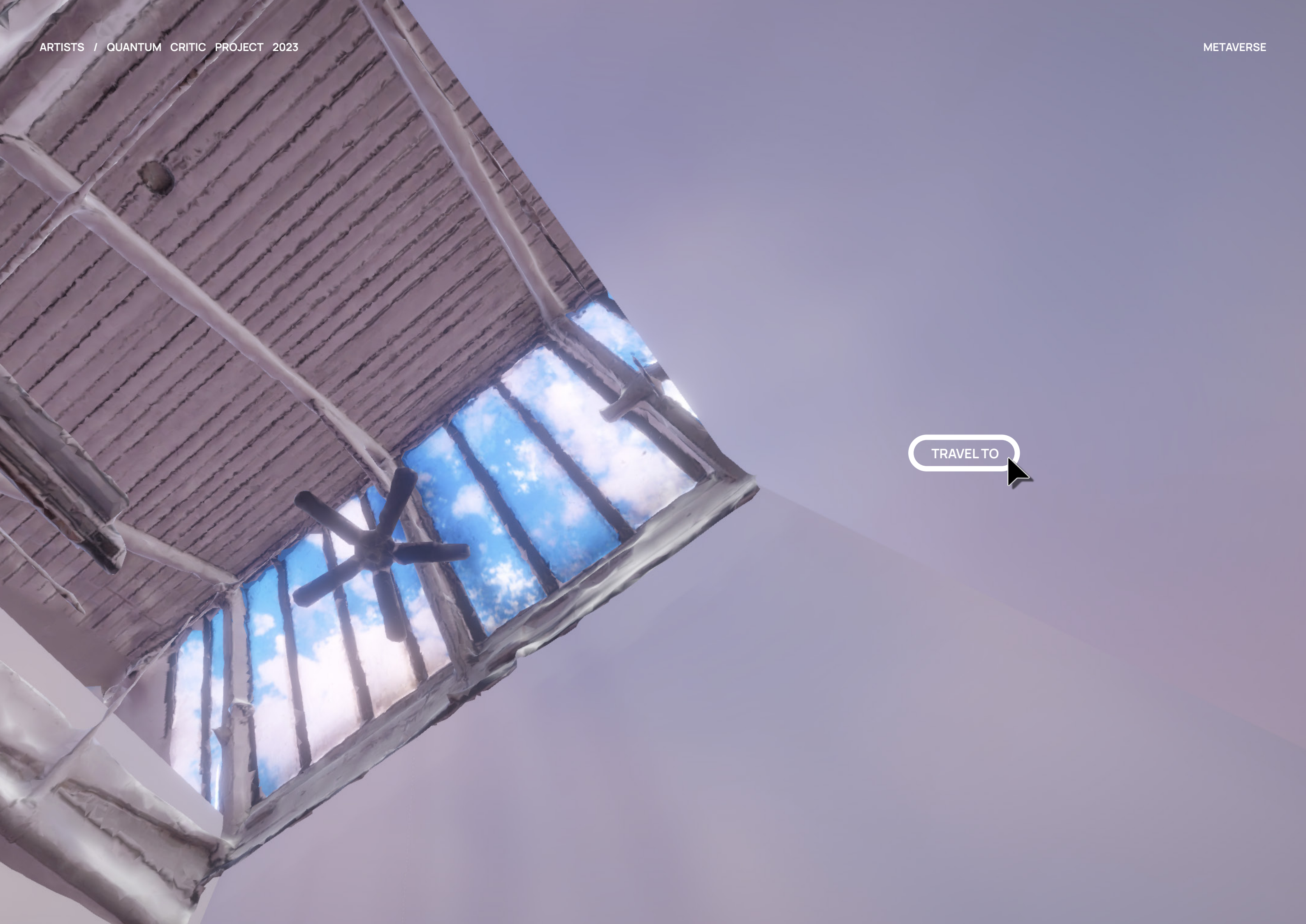
ARTIST IN THE STUDIO

Channeling on the human condition in technology. 2023

Nikita Shokhov, Ksenia Kadi, Anna Evtiugina

ISCP artist residency, studio #202;

Bushwick, New York, 2023

TRAVEL TO

Regina-Mareta Soonsein

<https://www.reginamareta.com/>

FIN

Regina-Mareta Soonsein (s. 1991) on virolainen taiteilija, joka on valmistunut Pallas-ammattikorkeakoulusta vuonna 2019 maalaustaiteeseen erikoistuneena. Hän on kuitenkin keskittynyt pääasiassa luomaan suurikokoisia linoleikkauksia. Hän on yhdistellyt erilaisia perinteisiä painotekniikoita ja sulauttanut ne yhteen maalaustaiteen kanssa hämärtäen näiden kahden taiteellisen lähestymistavan rajaa. Hänen taiteelliseen näkemykseensä kuuluu antaa yksittäiselle viivalle subjektiivisia ominaisuuksia, joten hänen teostensa pääteemoja ovat harhautuminen ja ahdistus, tuhon kauneus, normeista poikkeaminen, kokonaisuuksien kahtiajakautuminen, itsetutkiskelu ja arkkityypit. Taiteilija leikittelee teoksissaan figuratiivisella ja orgaanisella aineksella, jota hän kuvaa universaalien koodistojen, orgaanisten hermoverkoston ja optisen illuusion avulla.

<https://www.reginamareta.com/>

Regina-Mareta Soonseinin teoksista löydetty assosiaatiot ja tyyli suunnat ovat sivuuttamattomia. Hän on syventynyt laajasti geometrisen abstraktion ja optisen taiteen perinteisiin, ja flirttailee teoksissaan modisen psykedelian kanssa. Hän pyrkii kuitenkin todistamaan, että muodot, ääri viivat ja kokoonpanot eivät ole olemassa tyhjiössä, vaan ne vahvistetaan loputtomasti tietyn katsojan myötävaikutuksella.

Linoleikkaus kuviot pyörivät itsessään kuin ne onnistuisivat leikkisästi uudelleen rakentamaan erikoisen rakenteensa. Soonseinin luomat kuviot huijaavat silmää: ole tarkkaavainen ja huomaat muotojen ja viivojen olevan samanaikaisesti objektiivisia ja subjektiivisia, positiivisia ja negatiivisia.

Häkeltyneenä voi olla vaikeaa tunnistaa, miten nämä aaltoilevat kuviot ovat niin tarkasti kietoutuneet toisiinsa, että niitä on mahdotonta erottaa katsojan omasta mielestä. Samalla tavalla voisi spekuloida, että Soonseinin linoleikkaukset eivät ole olemassa itsenäisesti, vaan niistä tulee "todellisia" vasta kankaan ja katsojan silmän välisessä ohimenevässä ajassa.

ENG

Regina-Mareta Soonsein (b. 1991) is an Estonian based artist, graduated from Pallas University of Applied Sciences in 2019 specializing in painting. However, she has mainly focused on creating large scale linocuts. She has combined together different traditional printmaking techniques and blending it together with painting, blurring the border of those two approaches of art creation. Her artistic credo involves giving a single line subjective qualities, hence the main themes of her works are deflection and distress, the beauty of destruction, deviation from norms, bifurcation of entities, introspection, and archetypes. In her works the artist plays with figurative and organic matter, which she portrays using universal encodings, the grids of organic nerves, and optic illusion.

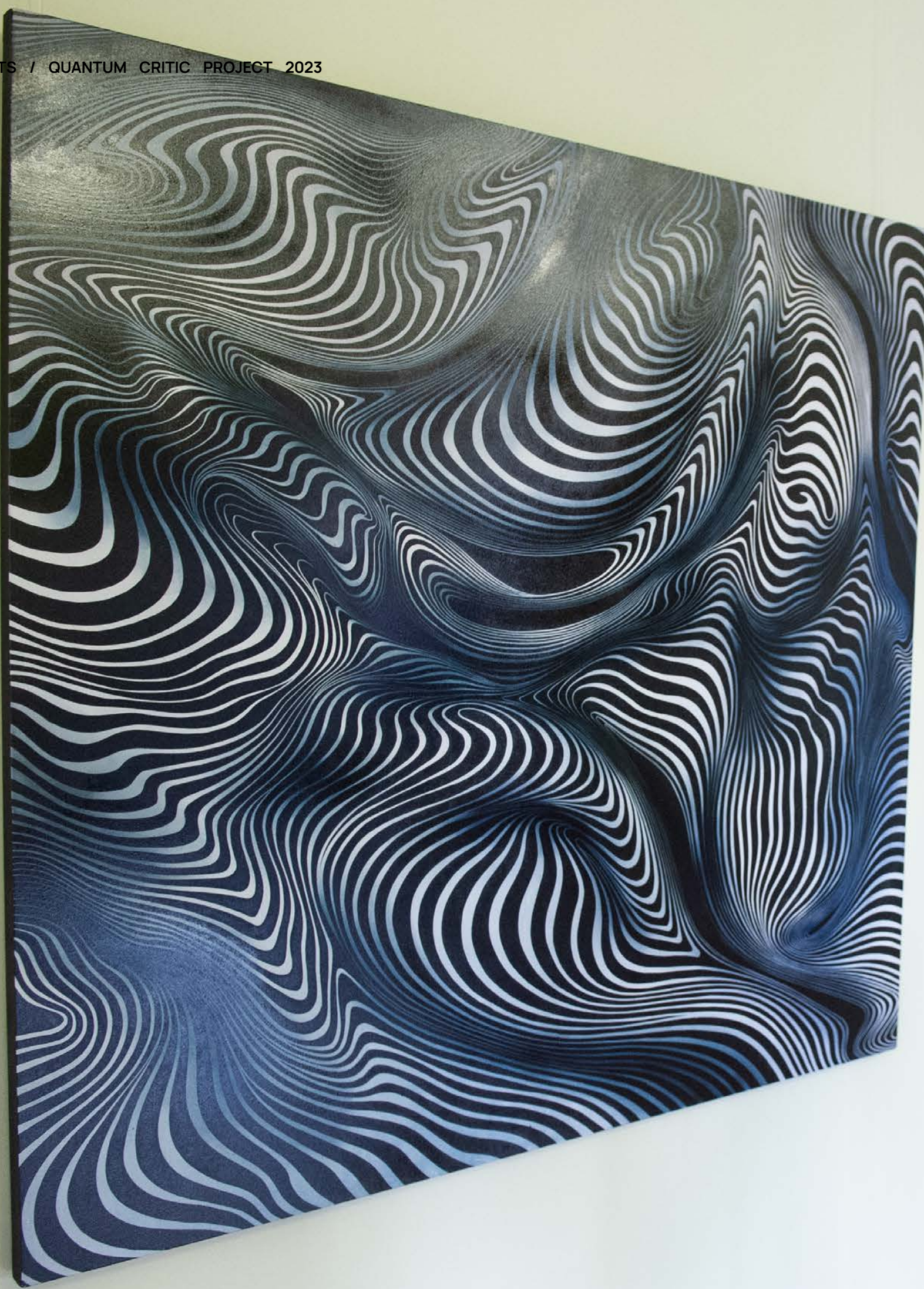
The associations and stylistic directions found in the works by Regina-Mareta Soonsein are certainly too evident to ignore. She delves into an extensive tradition of geometric abstraction and Op Art as well as flirting with modish psychedelia. However, she tries to evidence that shapes, contours and configurations don't necessarily exist in a vacuum, they are validated endlessly by a particular onlooker's complicity.

The linocut patterns twirl on themselves like they manage to playfully reconfigure their peculiar construction, in some bright way the visual manoeuvres created by Soonsein, with those vibratory curvilinear patterns and beguiling compositions, we feel that our vision is being tricked, insect properly and you will notice that the shapes and stripes they are simultaneously objective and subjective, positive and negative.

We might be totally dazzled to recognise how these undulating patterns are so precisely intertwined, that they are impossible to separate on your mind once you have seen them. In the same way, one might speculate that Soonsein linocuts don't exist independently, they only became "real" in the transient interval between the canvas and the eye of the beholder.

AURORA
linoleikkaus, öljy kankaalle 1/1 tpl'a
190 x 140 cm, 2023

linocut, oil on canvas 1/1 tpl'a
190 x 140 cm, 2023

CORE
linoleikkaus, öljy kankaalle 1/1 tpl'a
148 x 148 cm, 2023

linocut, oil on canvas 1/1 tpl'a
148 x 148 cm, 2023

AURORA

linocut, oil on canvas 1/1 tpl'a
190 cm x 140 cm

PULSS

linocut, oil on canvas 1/1 tpl'a
150 cm x 300 cm

ARHE II

linocut, oil on canvas 1/1 tpl'a
100 cm x 150 cm

MÖTTETA

linocut, oil on canvas 1/1 tpl'a
500 cm x 200 cm

PULSS II

linocut, oil on canvas 1/1 tpl'a
150 cm x 300 cm

MASS

linocut, oil on canvas 1/1 tpl'a
150 cm x 150 cm

ARHE

linocut, oil on canvas 1/1 tpl'a
100 cm x 150 cm

AURORA

linoleikkaus, öljy kankaalle 1/1 tpl'a
190 cm x 140 cm

PULSS

linoleikkaus, öljy kankaalle 1/1 tpl'a
150 cm x 300 cm

ARHE II

linoleikkaus, öljy kankaalle 1/1 tpl'a
100 cm x 150 cm

MÖTTETA

linoleikkaus, öljy kankaalle 1/1 tpl'a
500 cm x 200 cm

PULSS II

linoleikkaus, öljy kankaalle 1/1 tpl'a
150 cm x 300 cm

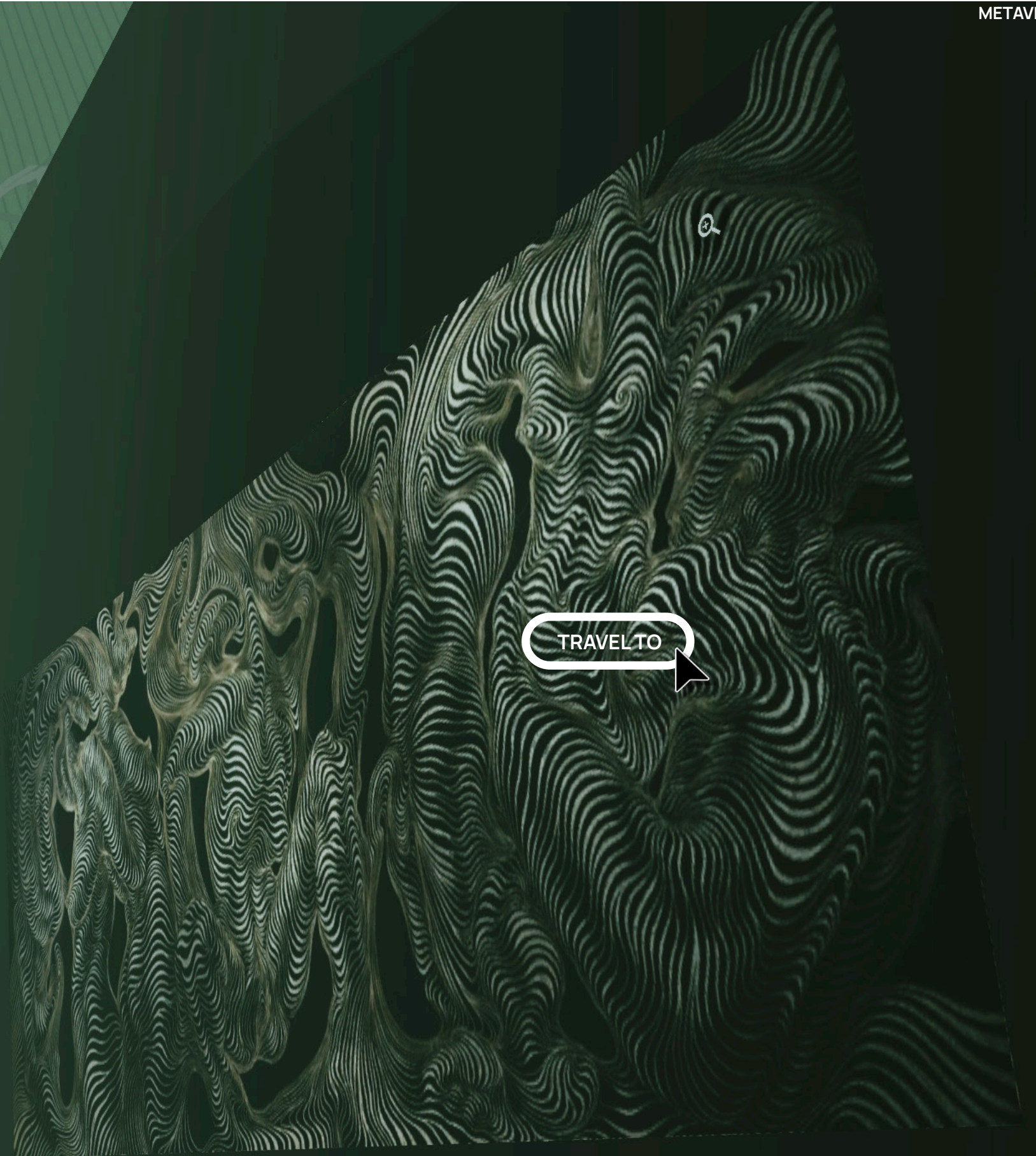
MASS

linoleikkaus, öljy kankaalle 1/1 tpl'a
150 cm x 150 cm

ARHE

linoleikkaus, öljy kankaalle 1/1 tpl'a
100 cm x 150 cm

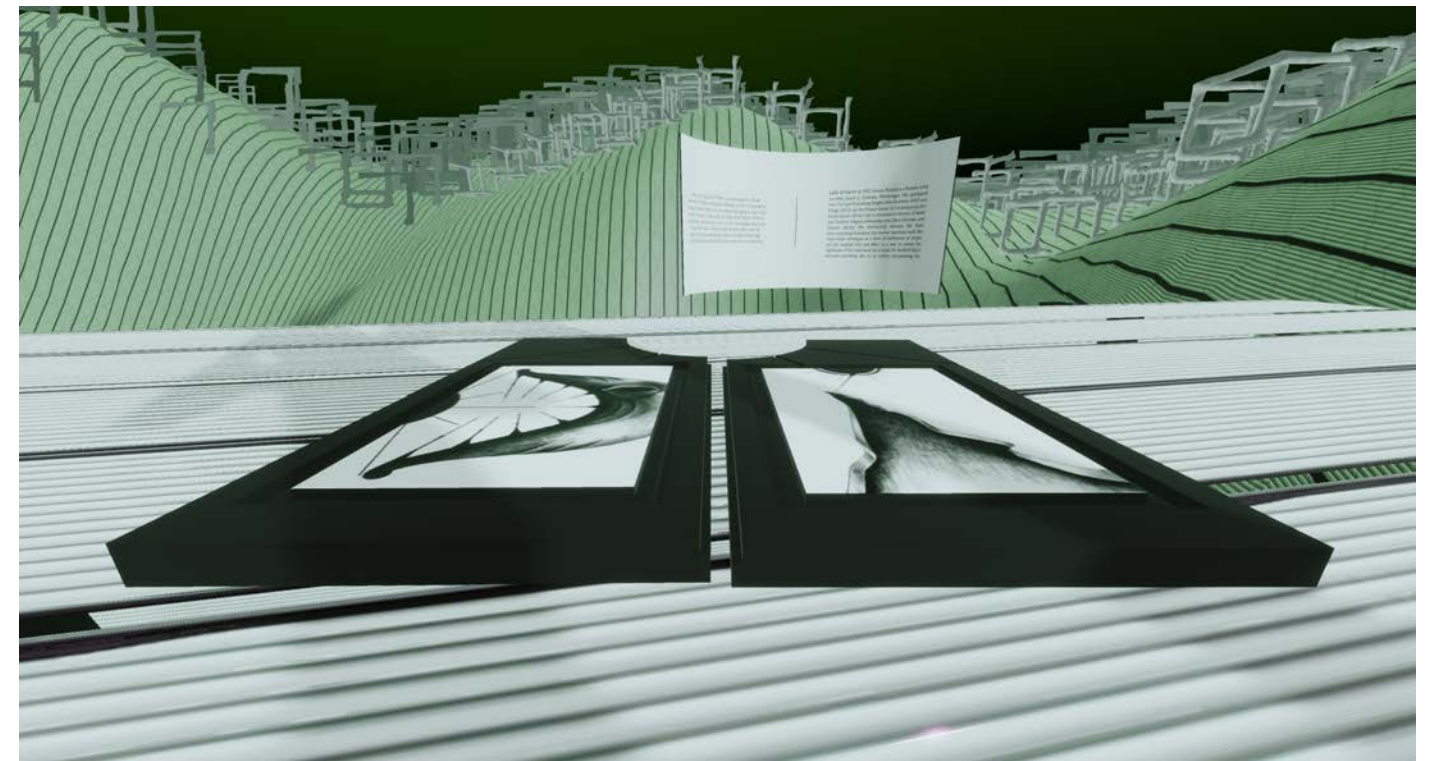
... is a Finnish based artist, graduated from Pallas University of Applied Sciences. She has mainly focused on creating large scale abstract works using linocut and linoleum printing techniques and blending it together with traditional painting techniques. Her artistic credo involves giving a single figure forms of her works are deflection and distress, the beauty of nature, reflection, and archetypes. In her works the artist uses universal encodings, the grids of organic forms which she portrays using universal encodings, the grids of organic

RU / ME

Lada Uchaeva

<https://www.instagram.com/lauchaeva/>

TWO CONTEMPLATIONS
ON THE OSTANKINO TV TOWER

FIN

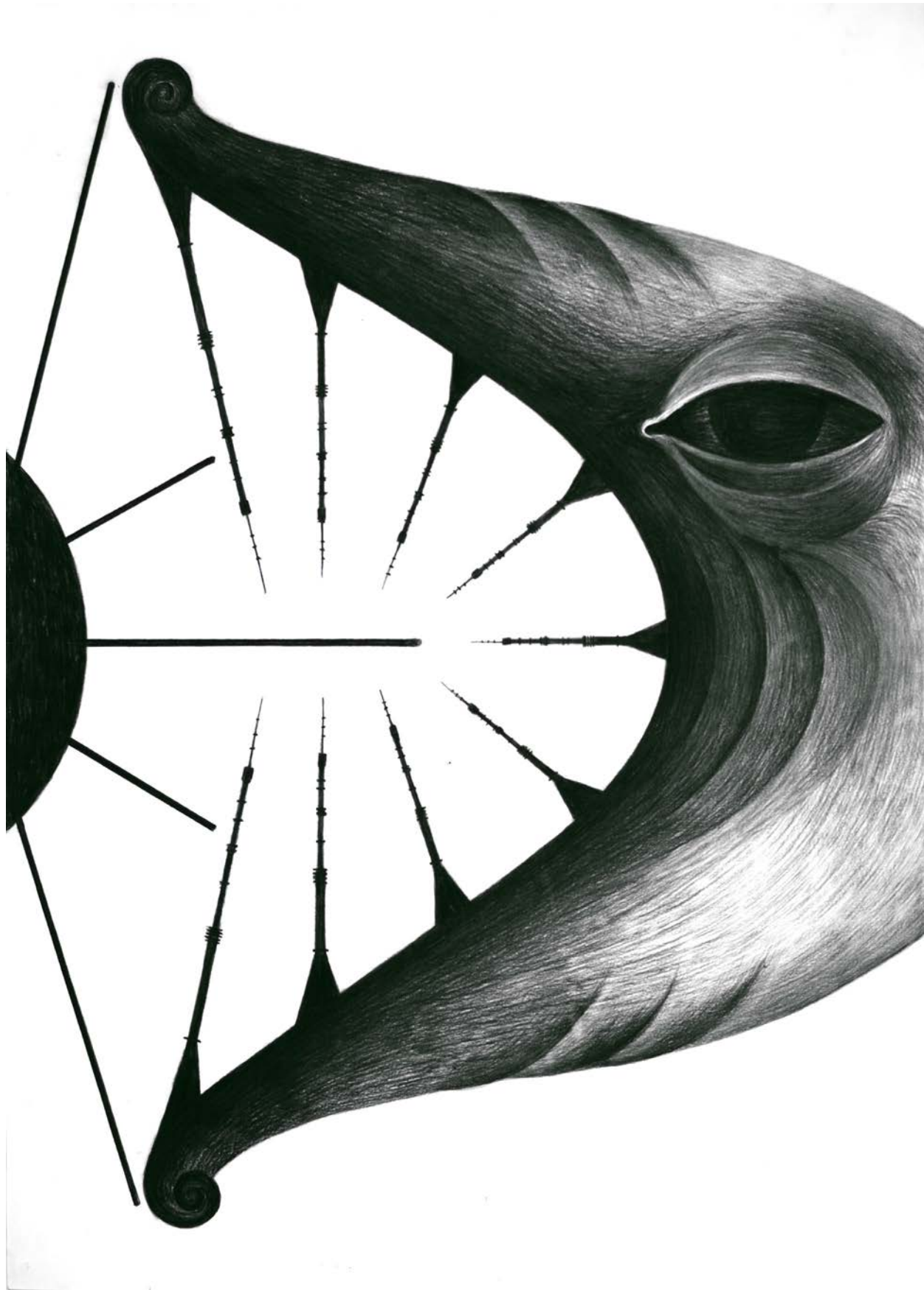
Lada Uchaeva (s. 1992, Saratov, Venäjä) on venäläinen taiteilija, joka asuu nykyisin Montenegrossa Dobrotassa. Hän on valmistunut Pietarin Stieglitzin valtion taide- ja muotoiluakatemiasta (2015) ja Paideian nykytaiteen tulkittamisen koulusta (2016). Lada on kiinnostunut kuoleman ja kristillisen uskonnollisen filosofian, ajan, työn, feminismin ja kansallisen identiteetin teemoista. Hän valitsee tarkoituksella aikaa vievimpiä tekniikoita, joihin liittyy toistuvaa työtä. Hän pitää näitä tekniikoita eräänlaisena meditaation tai rukouksen muotona ja niihin käytettyä aikaa ja vaivaa keinona välittää ilmaisun merkitys. Tämän seurauksena valmiista esineestä tulee jonkinlainen artefakti, joka dokumentoi sen luomiseen käytetyn ajan ja vaivannäön määrän. Tällä hetkellä Lada Uchajevan taiteellinen painopiste on venäläiseen propagandaan ja sen vaikutukseen liittyvien teosten luomisessa.

ENG

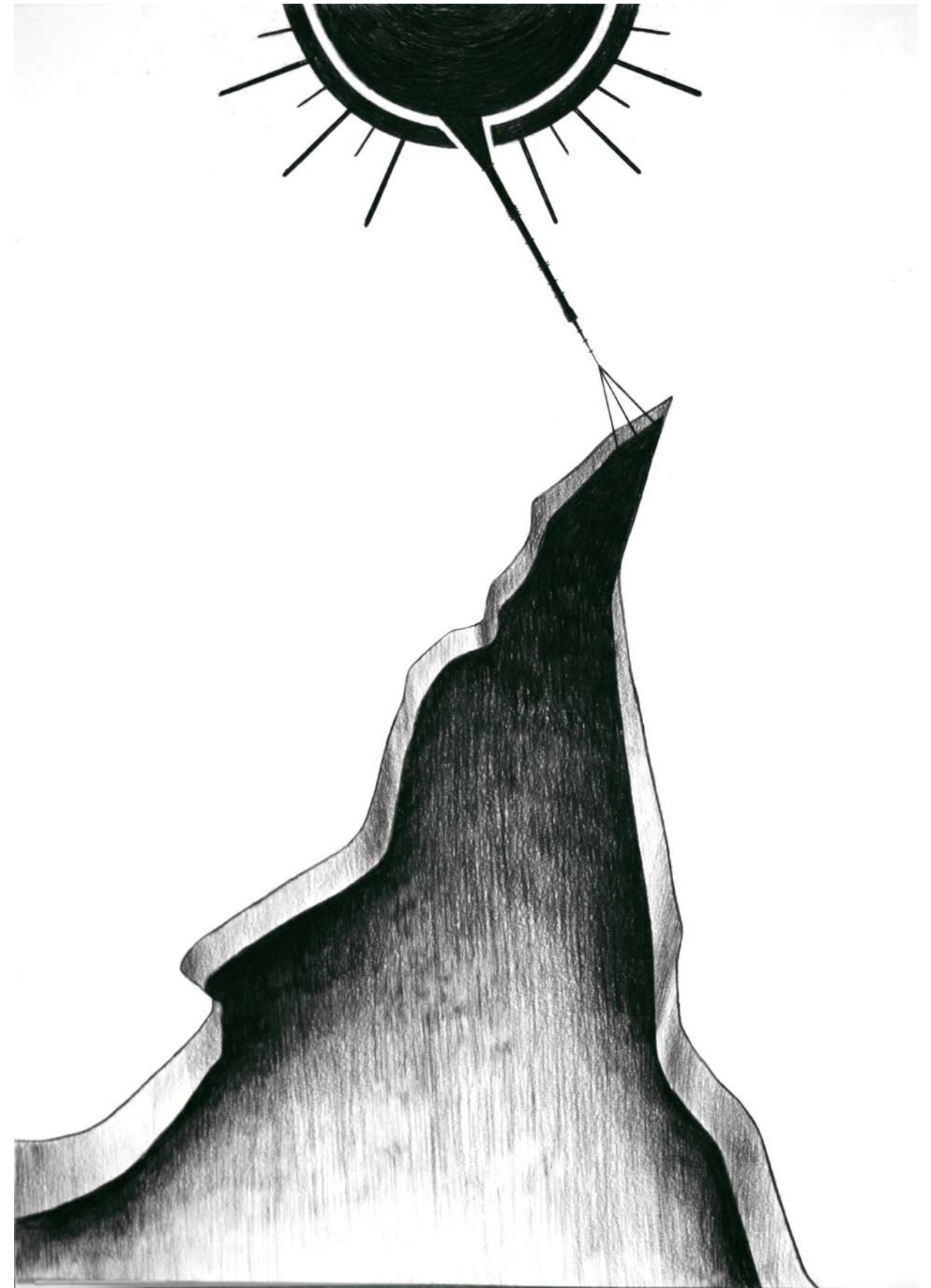
Lada Uchaeva (b. 1992, Saratov, Russia) is a Russian artist currently based in Dobrota, Montenegro. She graduated from The Saint Petersburg Stieglitz State Academy of Art and Design (2015) and the Paideia School of Contemporary Art Interpretation (2016). Lada is interested in themes of death and Christian religious philosophy, time, labor, feminism, and national identity. She intentionally chooses the most time-consuming techniques that involve repetitive work. She views these techniques as a form of meditation or prayer, and the invested time and effort as a way to convey the significance of the expression. As a result, the finished object becomes something akin to an artifact, documenting the amount of time and effort invested in its creation. Currently, Lada Uchaeva's artistic priority lies in creating works related to Russian propaganda and its influence.

Teoksessa Ostankinon televisiotorni on kuvattu yhdessä ortodoksisten ikonografisten Helvetin kuvausten elementtien kanssa. Teos on saanut inspiraationsa "helvetillisiä ikoneita" koskevasta legendasta. Tämän legendan mukaan joihinkin ikoniin on piirretty paholaisia tai saatanaa Jumalanäidin tai pyhimysten kuvan alle. Kun ihminen rukoilee tällaista ikonia, hän rukoilee tietämättään paholaisen kuvaa. Samoin ihmiset, jotka ovat joutuneet venäläisen propagandan vaikutuksen alaisiksi, tukevat ja auttavat kauheita asioita - usein ymmärtämättä täysin, mitä he tarkalleen ottaen tukevat.

In this work Ostankino TV Tower is portrayed together with the elements of Orthodox iconographic depictions of Hell. It is inspired by the legend about "hellish icons". According to this legend, on some icons, devils or Satan are drawn under the image of the Mother of God or saints. When a person prays such an icon, he unknowingly prays to the image of the devil. Similarly, people who have fallen under the influence of Russian propaganda support and help terrible things - often without fully understanding what exactly they are supporting.

TWO CONTEMPLATIONS ON THE OSTANKINO TV TOWER
paperi, hiili
50 x 70 cm, 2023

TWO CONTEMPLATIONS ON THE OSTANKINO TV TOWER
paper, charcoal
50 x 70 cm, 2023

FIN Margarita Zhuravleva (s. 1989, Ivanovo, Neuvostoliitto) on moskovalainen taiteilija. Hänen uransa alkoi hänen valmistuttuaan Ivanovon valtiollisesta energia yliopistosta vuonna 2011. Sen jälkeen hän osallistui V. I. Surikovin nimeä kantavan Moskovan valtion akateemisen taideinstituutin CPD-ohjelmaan vuosina 2015-2017. Margarita jatkoi opintojaan Moskovan nykyaidekoulussa, jossa hän suoritti nykyaiteen CPD-ohjelman vuosina 2021-2023. Taiteilija työskentelee sellaisia perusaiheita kuin tieto ja kokemus, kuolema ja muisti arkisten, näennäisesti merkityksettömien hetkien ja esineiden fiksaation, yksinkertaistamisen ja vihjeiden kautta. Praktiikassaan hän käyttää jäljittelyn, yhdennäköisyyden menetelmiä. Hän luo haamutodellisuutta ja yhdistää ristiriitaisia asioita tutkimalla olemassaolon monitulkintaisuutta. Tekijä työskentelee kuvanveiston, videon, valokuvan ja maalauksen parissa ja käyttää erilaisia materiaaleja, mutta useimmiten häntä ohjaa esine.

Todellisuuden tutkiminen arkisten, tavallisten esineiden kautta menettää jossain määrin tarpeellisuutensa metaversumissa. Elämäntavan esineet, jotka ovat ihmiselle tuttuja todellisuudessamme, eivät enää ole toiminnallisuudeltaan sellaisia, joita ihminen tarvitsee digitaalisessa maailmassa. Usein ne kuitenkin jatkavat olemassaoloaan metaversumissa maallisen elämän rekonstruktioina, muistoina tai mielikuvina kodista. Siksi nämä jokapäiväiset asiat ovat projektissa vailla moniulotteisuutta ja ne luodaan uudelleen litteinä esineinä, jotka simuloivat haamutodellisuutta.

ENG Margarita Zhuravleva (b. 1989, Ivanovo, USSR) is a Moscow based artist. Her artistic journey began after completing her studies at the Ivanovo State Power University in 2011. Then she participated in the CPD program at the Moscow State Academic Art Institute named after V. I. Surikov from 2015 to 2017. Margarita pursued her education at the Moscow School of Contemporary Art, where she completed the CPD program in Contemporary Art from 2021 to 2023. The artist works with such basic themes as knowledge and experience, death and memory through the fixation of everyday, seemingly insignificant moments and objects, through simplification and clues. In her practice she uses methods of imitation, similarity. She creates phantom reality and combines contradictory things studying the ambiguity of existence. Author works with sculpture, video, photography, painting and applies different materials, but most of the time she is guided by the object.

Studying reality through everyday, ordinary objects to some extent lose their necessity in the metaverse. Items of mode of life that are familiar to a person in our reality no longer have their functionality, needed for a human in the digital world. But often they continue to exist in the metaverse as a reconstruction of earthly life, as a memory or an image of home. Therefore, in the project, these everyday things are devoid of multidimensionality and recreated in the form of flat objects, simulating the phantom reality.

 RU

Margarita Zhuravleva

<https://ritazhuravleva.com/>

TRAVEL TO

STOREROOM

Margarita Zhuravleva

STOREROOM
mittasuhteet muuttuvat, 2023

STOREROOM
dimensions variable, 2023

STOREROOM
mittasuhteet muuttuvat, 2023

STOREROOM
dimensions variable, 2023

HELENA ALEKSANDROVA (RU / FI)
DASH CHE (RU / FI / US)
ANITA KREMM (EE)
MARYNA SEMENKOVA (UA / DE)
JOSEF KA (RU / FI)

QUALITY PRINCIPLES
2023
PERFORMANCES

Helena Aleksandrova

<https://www.helena-aleksandrova.com/>

FIN

Helena Aleksandrova (s. 1992, Pietari, Venäjä) on helsinkiläinen taiteilija ja elokuvantekijä. Hän on suorittanut kandidaatin tutkinnon elokuva- ja videoteoriassa Bard Collegessa Yhdysvalloissa ja Smolny Collegessa Pietarissa Venäjällä. Vuonna 2017 hän suoritti visuaalisen kulttuurin ja nykytaiteen maisterin tutkinnon Aalto-yliopistossa. Hänen teoksiaan on ollut esillä eri gallerioissa ja näyttelypaikoissa Suomessa, Belgiassa, Venäjällä, Kroatiassa, Kreikassa ja Tšekissä.

Vuonna 2019 hän osallistui Academy of Moving People and Images (AMPI) -akatemiaan. Vuonna 2021 hän liittyi AMPI:hen koordinaattorin rooliin. Huhtikuusta 2023 lähtien hän on ollut mukana perustamassa elokuvakollektiiviä Film Tonight! yhdessä Mariangela Pluchinon, Roxana Sadvokassovan ja Jelica Jerinin kanssa, jota rahoittaa Koneen säätiö.

Hän työskentelee elokuvan ja liikkuvan kuvan parissa ohjaajan, esiintyjän, leikkaajan ja taiteellisen johtajan rooleissa. Hänen visuaalisesti rikas lavastuksensa nojaa camp- ja vintage-estetiikkaan ja esittää subversiivisia mutta juhlavia tutkimuksia suosituista alakulttuureista. Paikkasidonnaisuudella ja vaihtoehtoisella musiikilla on myös suuri merkitys hänen praktiikassaan, sillä ne auttavat luomaan vangitsevaa tunnelmaa valkokankaalla. Myymälä2:n Seven of Seven -performanssitaitteen festivaalilla hän debytoi thereminillä toteutetun live-esityksen, jossa hän sitoutti yleisön soittimeen ja 1950-luvun kauhuelokuvien äänimaailmaan.

ENG

Helena Aleksandrova (b. 1992, St Petersburg, Russia) is a Helsinki-based artist and filmmaker. She holds a double BA in Film & Video Theory from Bard College, USA and Smolny College, St.Petersburg, Russia. In 2017, she received a Master's degree in Visual Culture and Contemporary Art from Aalto University, Finland. Her works were exhibited in various galleries and venues in Finland, Belgium, Russia, Croatia, Greece and Czech Republic.

In 2019, she was a participant of the Academy of Moving People and Images (AMPI). In 2021, she joined AMPI in the role of a coordinator. Since April 2023 she is a co-founder of a film collective Film Tonight! together with Mariangela Pluchino, Roxana Sadvokassova and Jelica Jerinic funded by Kone Foundation.

In her practice she engages with film and moving images through the roles of director, performer, editor, and art director. Her visually-rich scenography draws on camp and vintage aesthetics to put forward subversive but celebratory explorations of popular subcultures. Site-specificity and alternative music play a big part of her practice as well by helping to create the engaging atmosphere on screen.

At Seven of Seven, performance and live art festival at Myymälä2, she debuted with the live performance on theremin engaging the audience with the instrument and 1950s horror soundtracks.

Seven of Seven
FESTIVAL

TAITEILIJAN ÄÄNI

Taiteilijana olen tällä hetkellä kiinnostunut kauhu genrestä ja camp-estetiikasta, erityisesti eksploitaatio-B-elokuvista, koska ne pystyvät ainutlaatuisella tavalla kulkemaan korkean ja matalan taiteen rajalla. Vaikka eksploitaatioelokuvaa pidetään usein "salaisena paheena" tai vähemmän arvostettuna taidemuotona, se tarjoaa rikkaan ja vivahteikkaan visuaalisen kielen, joka on sekä provosoiva että viihdyttävä. Genret, alakulttuurit, kauhu ja camp ovat olleet merkittävä osa taiteellista praktiikkaani, koska niiden avulla voin tutkia monimutkaisia teemoja luomalla symbolisia elokuvan maailmoja ja samalla suhtautua kriittisesti elokuvahistorian ongelmallisiin ja patriarkaalisiin elementteihin.

ARTIST VOICE

As an artist, I am currently drawn to horror genre and camp aesthetics, particularly within the realm of exploitation B-cinema, for its unique ability to straddle the line between high and low art. Despite being often dismissed as a "guilty pleasure" or a less respected art form, exploitation cinema offers a rich and nuanced visual language that is both provocative and entertaining. Genres, subcultures, horror and camp have been a prominent part of my art practice because it allows me to explore complex themes by creating symbolic cinematic worlds, while simultaneously critically engaging with the problematic and patriarchal elements within film history.

🌐 (RU / US / FI)

Dash Che

www.dashche.com

FIN

Dash Che (they/them) on queer, venäläis-amerikkalainen tanssija, esiintyjä, opettaja ja käsitetaiteilija, joka asuu tällä hetkellä Suomessa. Taiteellisissa työskentelyprosesseissaan Dashia virittävät affektiivinen ajattelu ja osallistuva tekeminen. Dash on työskennellyt isänmaallisen ruumiillisuuden käsitteen kanssa viimeisen vuoden ajan. Hän tutkii kysymyksiä vieraudesta, halusta kuulua, osallisuuden ja syrjäytymisen tavoista koreografioimalla kehoja ja esineitä, työskentelemällä valmismallien ja installaatioiden kanssa sekä fasilitoimalla työpajoja. Dashin teokset viipyilevät aavemaisen, hienovaraisen, humoristisen, aggressiivisen, riskialttiin ja abstraktin rajalla. Chellä on vahva tausta DIY-järjestötoiminnassa ja LGBTQ-aktivismissa.

Dash on osa Mean Time Between Failures -taiteilijaduo-kokonaisuutta yhdessä taiteilija ja arkeologi Suvi Tuomisen kanssa. Tällä hetkellä Mean Time Between Failures on aloittamassa kaksivuotista taiteellista tutkimusta nimeltä What Would Skomorokh Do?! Koneen Säätiön tuella. Dashilla on maisterintutkinto elävän taiteen ja performanssitutkimuksen alalta Helsingin Taideyliopistosta

ENG

Dash Che (they/them) is a queer Russian American dancer, performing, teaching and conceptual artist currently based in Finland. In their artistic work processes Dash gets aroused by affectual thinking and involved making. Dash has been working with the notion of a patriotic corporeality for the last year. They explore the questions of foreignness, desire to belong, ways of inclusion and exclusion through choreographing bodies and objects, working with ready-mades and installations, and facilitating workshops. Dash's work lingers at the border of eerie, subtle, humorous, aggressive, risky, and abstract. Che has a strong background in DIY organizing and LGBTQ activism.

Dash is a part of Mean Time Between Failures artistic duo entity together with the artist and archeologist Suvi Tuominen. Currently Mean Time Between Failures is beginning a 2-year artistic research called What Would Skomorokh Do?! with the support of the Kone Foundation. Dash holds an MA in Live Art and Performance Studies from Uniarts of Helsinki.

Seven of Seven
FESTIVAL

HANDCRAFT FOR WARCRAFT

PERFORMANCE

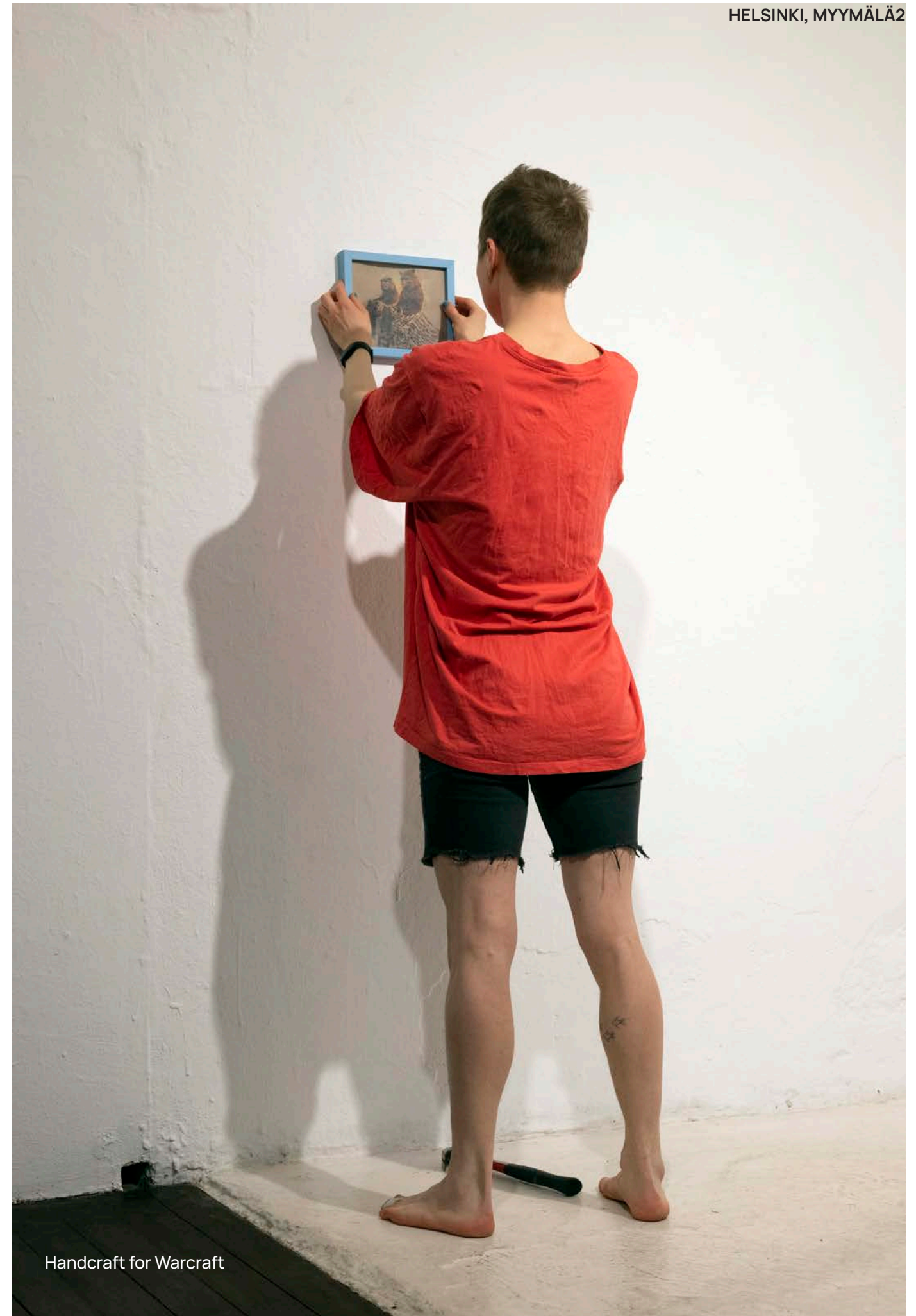

TAITEILIJAN ÄÄNI:

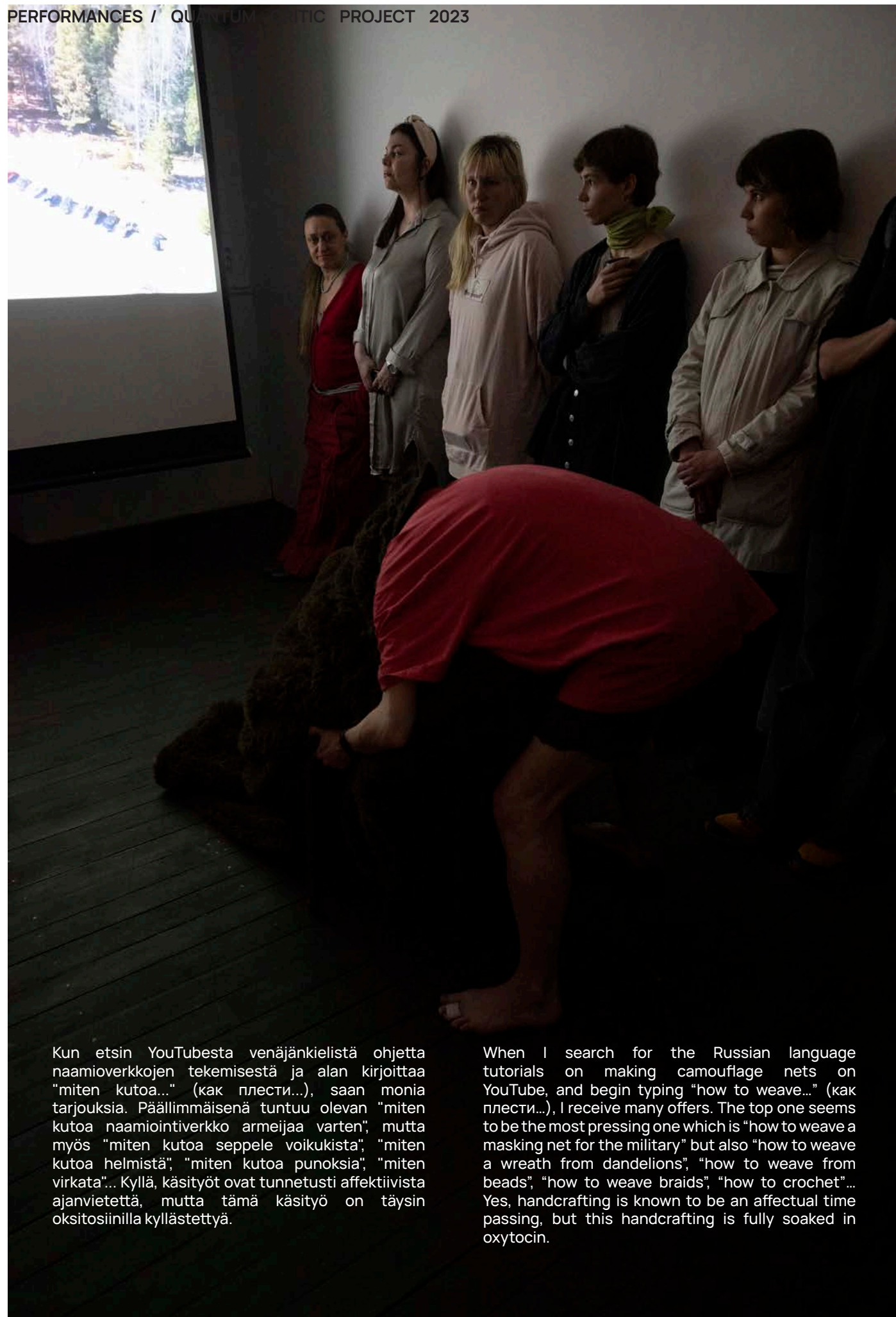
Naiset leijuvat venytettyjen verkkojen yllä. Heidän kätensä työskentelevät kollektiivisesti, taitavasti. He ovat keskittyneitä, kiireisiä. Mutta myös hymyilevät kännykkäkameraan, kun heitä kuvataan. Kasvot täynnä ylpeyttä. Rakkautta ja huolenpitoa. Kaikki tekevät perimmäistä hyvän äidin, hyvän vaimon ja hyvän tyttären velvollisuuttaan, kokoontuvat yhteen, kuten he ovat tehneet vuosisatojen ajan tässä (minun) maassa, naapurimaassa ja muualla, ja tekevät käytännön käsitöitä. Sukupuoleen perustuvaa lisääntymistyötä, sukupuoleen perustuvaa kollektiivista ruumiillista työskentelyä, merkityksellistä somaattisen yhteenkuuluvuuden aikaa työn, yksinkertaisten työkalujen, toiston ja yhteenkuuluvuuden kautta - jota kulttuurisesti niin ylistetään ja juhlietaan. He pysähtyvät vain esittelemään työnsä tuloksia puhelimen kameran silmälle, puhkeamaan spontaaniin tanssiin suosituksen kansallisen(kin) laulun tahdissa, kutsumaan paikalle yhteisiä lapsia, jotka juoksentelevat ympäriinsä ja joskus liittyvät aikuisten seuraan auttamaan.

THE ARTIST'S VOICE:

Women hover over the stretched nets. Their hands work collectively, skillfully. They are focused, busy. But also smile into the mobile phone camera when being filmed. Faces full of pride. Love and care. Everyone is doing their ultimate good mother, good wife, good daughter duty, getting together as they did for centuries in this (my) country, in a neighboring country, and elsewhere and doing practical crafts. A gendered reproductive labor, a gendered collective body working, a meaningful time of somatic bonding, through work, through simple tools, through repetition and togetherness - so culturally praised and celebrated. They only stop to demonstrate the results of their work to the phone camera eye, to break into a spontaneous dance to a popular national(istic) song, to call for communal children that are running around and sometimes join the adults to help.

Handcraft for Warcraft

Kun etsin YouTubesta venäjänkielistä ohjetta naamioverkkojen tekemisestä ja alan kirjoittaa "miten kutoa..." (как плести...), saan monia tarjouksia. Päällimmäisenä tuntuu olevan "miten kutoa naamiointiverkko armeijaa varten", mutta myös "miten kutoa seppele voikukista", "miten kutoa helmistä", "miten kutoa punoksia", "miten virkata"... Kyllä, käsityöt ovat tunnetusti affektiivista ajanvietettä, mutta tämä käsityö on täysin oksitosiinilla kyllästettyä.

When I search for the Russian language tutorials on making camouflage nets on YouTube, and begin typing "how to weave..." (как плести...), I receive many offers. The top one seems to be the most pressing one which is "how to weave a masking net for the military" but also "how to weave a wreath from dandelions", "how to weave from beads", "how to weave braids", "how to crochet"... Yes, handcrafting is known to be an affectual time passing, but this handcrafting is fully soaked in oxytocin.

Sivuhuomautuksena, joka purkaa tämän käsityön monimutkaisuutta entisestään: zombie-maan (minun) käsityöoppaiden joukossa törmään ainakin muutamaan ukrainalaisvideoon, joissa tarjotaan samanlaisia kudontatekniikoita. Nämä videot kelluvat vapaasti vierekkäin internetin tarjonnan uumenissa. Naamiointiverkot ovat jatkuvaa sotakäsityötä, muotoa ja merkitystä muuttavaa esinettä, sillä niitä ovat tehneet sodan kulisseissa naiset sekä hyökkääjän että hyökätyn puolella jo vuosia...

As a side note that unravels the complexity of this handicraft even further: among the zombie country (mine) crafts tutorials, I encounter at least a few Ukrainian videos that offer similar techniques of weaving. These videos float next to each other freely in the pool of the internet offers. Camouflage nets is an ongoing handicraft for warcraft, a shape-shifting and meaning-shifting object, as it has been made on the backstage of the war by women both on the attacker and the attacked sides for years now...

Siitä lähtien kun Venäjä tunkeutui kokonaan Ukrainaan, naamioverkoista tai "masketista", kuten sitä venäjäksi kutsutaan, tuli yksi symboli, joka osoittaa, että mies, aviomies, poika, isä, sotilas, ei koskaan tappaja vaan äidin/ isänmaan suojelija - sankari - on äärimmäisen tärkeä. Tämä on jatkuvaa lisääntymistyötä, jota hyökkääjään (oman maani) naiset tekevät sodassa takaapäin. Se on täynnä voimakkainta affektia, uppoutunut hirveään rakkauteen, joka suojelee niitä, jotka ovat "meitä", eikä näe tai aisti niitä, jotka ovat "heitä". Naiset tekevät naamioita lisääntymis- ja affektiivisissa paikoissa: yhteisökeskuksissa, takapihoilla, koulujen auditoriossa, päiväkodeissa, leikkipuistoissa, kodeissaan.

Since the full invasion of Russia into Ukraine camouflage nets or 'masketi' as it is called in Russian turned into one of the symbols of the supreme care for the man, the husband, the son, the father, the soldier, never the killer but the mother/fatherland protector - the hero. This is an ongoing reproductive labor that women of the aggressor country (mine) contribute to the war from the rear. It is filled with the strongest affect, submerged into a horror love that protects those who are "us" and does not see or sense those who are "them". Women are making masketi at reproductive and affectual places: community centers, backyards, school auditoriums, daycare centers, playgrounds, their homes.

On olemassa useita sosiaalisen median keskusteluja, jotka yhdistävät ja tukevat Z-patriotteja, jotka tekevät verkkoja sotaa varten. Näissä käsityökeskusteluissa voi ladata mittoja ja kaavoja, kysyä käytännön neuvoja verkkojen tekemisestä ja materiaalien ostamisesta. Näissä chateissa jaetaan satoja kännykällä tehtyjä videoita, joissa loputtomat naiset ja lapset tekevät verkkoja samalla kun miehet rakentavat tukevia runkoja ja keksivät uusia kotitekoisia välineitä, jotka tehostaisivat tätä sodanvalmistustyötä. Nuo ovat isänmaallisia keskusteluja. Ne leimahtavat milloin tahansa, ja osallistujat antavat toisilleen vauhtia kansallismielisillä lausunnoilla, tunteikkailla lauluilla ja runoilla isänmaalle, vihapuheilla toista kohtaan ja toiveilla voitosta. Luen näitä keskusteluja inkognito, pysyn hiljaa, täynnä kauhua tutkimuksissani. Videoilla esiintyvät naiset näyttävät äitini entisiltä työtovereilta, isoäidiltäni, Izhevskin peruskoulun opettajaltani. Mitä he tekevät? Mitä isänmaallisuus tekee heille? Keneksi heistä on tulossa tässä tekemisessä? Kylmä hiki valuu häpeästä, inhosta, rakkaudesta jakauhusta, kun yritän ymmärtää isänmaallisten vaikutteiden raskautta sukupuolettomassa maahanmuuttajakehossani, joka jakaa saman kielen ja kulttuurin.

There are multiple social media chats that unite and support Z-patriots making nets for the war. In those handicraft chats, one can download measurements, patterns, ask for the practical nets making and materials buying advice. Those chats share hundreds of mobile phone made videos where endless women and children are making the nets while the men are building the sturdy frames and inventing new home-made equipment that would make this war-making labor more efficient. Those are patriotic chats. Any moment they flare up and the participants boost each other up with nationalistic statements, sentimental songs and poems for motherland, hate speech toward the other, and hopes for victory. I read those chats incognito, stay quiet, filled with terror in my research. The women on the videos look like my mother's former colleagues, like my grandmother, like my Izhevsk elementary school teacher. What are they doing? What is patriotism doing to them? Who are they becoming in this making? I break into cold sweat from shame, disgust, love and horror trying to understand the heaviness of patriotic affect in my genderqueer immigrant body that shares the language and culture.

Venytän kalaverkkoa vaatehyllylle
 - yksinkertainen nettiratkaisu
 naamiointiverkkojen tekemiseen omasta
 kotitilasta. Leikkaan värikkäät lakanat pitkiksi
 raidoiksi. Opin isänmaallisista chateista
 yksinkertaisen kaavan verkkojen tekemiseen.
 Astun päätöntä karhua esittävään asuun
 ylösalaisin, pääni menee karhun takapuolelle,
 samaan tapaan kuin verkot tehdään sodan
 takapuolelle, käteni työntyvät karhun jaloista
 ulos. Sitten ryhdyn tekemään verkkoja.
 Tuntikausia. Se on esitys. Hirviömäinen karhu,
 pää pullistuu jalkovälistä, kädet etsivät sen
 vartaloa, ojentuvat, tarttuvat, eivät näe, eivät
 aisti. Sen halu on valtava, sen rakkaus on
 kauhistuttavaa, sen läsnäolo on järjetöntä.
 Se nielaisi ihmisruumiini seuratakseen ainoa
 tunteensa suuntaa.

I stretch a fishing net on the clothing rack - a
 simple online solution to making camouflage
 nets from one's domestic space. I cut the
 colorful bedsheets into long stripes. I learned
 a simple pattern for nets making from those
 patriotic chats. I enter the costume of a
 headless bear upside down, my head going
 into the bear's rear, similar to how the nets are
 made in the rear of the war, my hands sticking
 out from bear legs. Then I set into net making.
 For hours. It is a performance. The monstrous
 bear, the head bulging through its crotch, the
 arms searching around its body, stretched
 out, grabbing, cannot see, cannot sense. Its
 desire is huge, its love is horrific, its presence
 is senseless. It swallowed my human body to
 follow the only direction it knows.

Anita EE Kremm

<https://www.akremm.com/>

FIN Anita Kremm (s. 1998, Tallinna, Viro) on kuvataiteilija, joka hyödyntää teoksissaan elokuvaa, videota ja performanssia. Hän on kiinnostunut luomaan vielä olemassa olemattomia maailmoja arkitodellisuuden elementeistä. Hänen videoteoksiaan on ollut esillä Tallinnassa, Moskovassa, Weimarissa, Grazissa ja Prahassa ja hänen kokeellisia lyhytelokuviaan on valittu useille festivaaleille Euroopassa. Hän asuu ja työskentelee Tallinnassa ja opiskelee parhaillaan lavastustaiteen maisteriopintoja Viron taideakatemiassa professori Ene-Liis Semperin johdolla.

ENG Anita Kremm (b. 1998, Tallinn, Estonia) is a visual artist working with film, video, and performance. She is interested in creating non-existing worlds with the elements of everyday reality. Her works and performances were exhibited in Tallinn, Helsinki, Moscow, Weimar, Graz and Prague; her experimental short films were selected for several festivals in Europe. She lives and works in Tallinn and is currently studying in the MA program in scenography at the Estonian Academy of Arts under Professor Ene-Liis Semper.

Curator

Ene-Liis Semper:

Anita Kremmin projekti Me / Her käsittelee empatiaa ja ruumiillisuutta. Taiteilija on "kesyttänyt" pienen lapsen kokoisen silikoninuken ja yrittää erilaisten asentojen ja liikkeiden avulla löytää yhteisen sävelen, joka yhdistäisi hänet/meidät keinotekoiseen kehoon. Empatiaa kyseenalaistetaan tässä teoksessa sekä suorassa kontekstissa (huolenpito "pienestä ruumiista") että käänteisessä kontekstissa, joka ulottuu ihmisyyden pimeämpiin kerroksiin. Kuinka syvällinen on se tunnus, joka syntyy henkilökohtaisesta kehomuististamme ja siihen liittyvistä kehotuksista ja tunteista?

Projektin tuloksena syntyi kokopitkä valokuvasarja ja videodokumentaatio prosessista.

Anita Kremm's project "Me / Her" deals with empathy and corporeality. The young artist has "domesticated" a silicone doll the size of a small child and through different poses and movements, tries to find common ground that would connect her/us to the artificial body. Empathy is questioned in this work both in a direct context (care for the 'little body') and in an inverted one, reaching into the darker layers of humanity. How profound is the recognition that comes from our personal body memory and the urges and feelings that accompany it?

The project resulted in a full-length photographic series and video documentation of the process.

Anita Kremm

PERFORMANCE ME / HER

Minä olen iso, hän on pieni. I am big, she is small.
Minä olen täynnä, hän on tyhjä. I am full, she is empty.
Yritän olla kuin hän. I try to be like her.

Minä: 155cm, 65kg, vaaleanruskeat hiukset, harmaat silmät, 3 reikää, lämmin
Hän: 90cm, 20kg, kalju, ruskeat silmät, ripsienpidennykset, geelikynnet, 3 reikää, kylmä

Me: 155cm, 65kg, light-brown hair, gray eyes, 3 holes, warm
Her: 90cm, 20kg, bald, brown eyes, eyelash extensions, gel nails, 3 holes, cold

Seven of Seven
FESTIVAL

"Me / Her" tutkii kahden kehon - "minun" ja "hänen" - välistä suhdetta. Avaamalla tilaa yksilöllisille assosiaatioille ja subjektiivisille valinnoille, "Me / Her" myös herättää myös kysymyksen inhimillisen myötätunnon ja empatian rajoista ja mahdollisuuksista.

REAKTIOT

REACTIONS

Kun hain hänet ensimmäisen kerran, vieressäni oli kaksi nuorta naista. Toinen oli minun ikäiseni, toinen hieman nuorempi. Päätimme avata laatikon yhdessä. He eivät tienneet, mitä laatikon sisällä oli. Kun he näkivät tytön he kysyivät ensimmäiseksi, saisivatko he pidellä häntä.

When I first picked her up, there were two young women next to me. One was my age, the other a little younger. We decided to open the box together. They didn't know what was inside the box. The first thing they did when they saw her was asked if they could hold her.

"Miksi hän on niin painava? Hän painaa kuin vauva. Hän näyttää vauvalta. Miksi hänellä on isot rinnat?" "Voi sentään, hänellä on reikä suussaan. Ja alla on toinen." "Nyt en uskalla enää koskea häneen." "Mutta hänellä on niin kauniit kasvot, jopa meikattuna."

"Why is she so heavy? She weighs like a baby. She looks like a baby. Why does she have big breasts?" "Oh my, she has a hole in her mouth. And there's another one underneath." "Now I don't dare to touch her anymore." "But she has such a pretty face, even with make-up."

Seuraavaksi vein hänet naisen luo, jolla oli kaksi lasta. Nainen piti häntä sylissään hiljaa pitkään katsellen nukkea. Tämä nainen ei päässyt yli siitä tunteesta, että se, mitä hän piti käsissään, oli ihminen. Kyyneleet nousivat hänen silmiinsä.

Next I took her to a woman with two children. The woman held her in her arms in silence for a long time, looking at the doll. This woman couldn't get over the feeling that what she was holding was human. Tears came to her eyes.

Viimeisenä vein hänet erään nuoren miehen luo. Mies piteli häntä hetken aikaa ja pyysi sitten voisinko viedä hänet pois. Hän ei halunnut nähdä niin rumaa esinettä läheltä. Kun pidin häntä ensimmäistä kertaa sylissäni, pelkäsin, että hänelle tapahtuisi jotain. Halusin saada hänet tuntemaan olonsa mukavaksi. Halusin pitää hänestä huolta.

The last thing I did was to take her to a young man. The man held her for a while and then asked to take her away. He couldn't see such an ugly object up close. The first time I held her, I was afraid something would happen to her. I wanted to make her feel comfortable. I wanted to take care of her.

TAPAAMINEN NUKEN MYYJÄN KANSSA

MEETING WITH THE DOLL SELLER

Löysin myyjän numeron yhdestä ilmoituksesta ja soitin hänelle. Myyjä sanoi, että kaikki nuket olivat tällä hetkellä loppuunmyytyjä, ja uusi tilaus pitäisi tehdä. Tulossa pian. Kun tuote on Tallinnassa, hän ilmoittaa minulle.

I found the seller's number in one of the ads and called him. The seller said that all the dolls were currently sold out, and a new order should be coming soon. When the product is in Tallinn, he will let me know.

Kolme päivää myöhemmin hän ilmoitti minulle, että tilaus oli saapunut. Sovimme ajan ja osoitteen, jotta voisin nähdä tuotteen.

Three days later, he let me know that the order had arrived. We agreed on a time and address so I could see the product.

Ensimmäisellä tapaamiskerralla hän taisi hieman säikähtää nähdessään, etten ollut mies. Hän oli mies. Yli 60-vuotias, ruskettunut. Harmaat hiukset ja viikset. Fyysisesti hän oli jotenkin heikko, hänen liikkeistään puuttui voimaa. Hän vaikutti ystävälliseltä. Hän ei puhunut suoraan minulle, vaan puhui kuin olisi ollut itsekseen.

At the first meeting, I think he was a little startled to see that I wasn't a man. He was a man. 60+ years old, swarthy. With grey hair and a moustache. Physically he was kind of weak, lacked strength in his movements. He seemed friendly. He didn't speak directly to me, but talked as if to himself.

Nukke oli auton takakontissa suuressa pahvilaatikossa. Mies avasi laatikon, näytti minulle peruukkia, vaatteita ja antoi minun tunnustella sitä. Silikonia. Silikoni oli hyvin pehmeää. Sanoin, että harkitsen asiaa ja ilmoitan hänelle, jos ostaisin.

The doll was in the trunk of the car with a large cardboard box. The man opened the box, showed me the wig, the clothes and let me feel the silicone. The silicone was very soft. I said I'd think about it and let him know if I'd buy.

Toisella tapaamiskerralla, kun kaupantekoon päästiin, myyjä oli jo ollut hyväksynyt minut ja sanoi "hei hei" normaalilla vahvalla äänellä poistuessaan autosta.

At the second meeting, when it came to the transaction, the seller had already accepted me and said "hello hello" in a normal strong voice as he exited the car.

Hän antoi minun käydä kaiken vielä kerran läpi ennen kuin luovutin rahat.

He let me go over everything again before I handed over the money.

Kysyin oliko nukke Japanista.

I asked if the doll was from Japan.

Hän sanoi, että se oli Kiinasta.

He said it was from China.

Hän lisäsi, että samanlaisia nukkeja ostetaan nykyään usein.

He added that dolls like mine are often bought these days.

Ottajia on paljon.

There are a lot of takers.

En osaa sanoa, oliko se vilpittöä vai myyntimiehen puhetta.

Whether it was sincere or salesman talk.

Kysyin, oliko hänellä muita nukkeja.

I cannot say. I asked him if he had any other dolls.

Hän sanoi, että oli, ja lupasi lähettää luettelon.

He said he did and promised to send a catalogue.

Myöhemmin hän lähetti minulle viestin, jossa oli kuvia useista muista nukeista. Nämä muut nuket olivat isompia ja kalliimpia.

Later he sent me a message with pictures of several more dolls. These other dolls were bigger and more expensive.

Yritin ottaa yhteyttä myyjään uudelleen kuusi kuukautta myöhemmin. Hänen numeronsa ei kuitenkaan ollut enää aktiivinen eikä mainoksia enää ollut.

I tried to contact the seller again six months later. However, his number was no longer active and the ads were no longer there.

PERFORMANCE
BY MARYNA SEMENKOVA (UA/DE)

ZERO LINE

video 51 min, 2022

GO TO ARTIST
MARYNA SEMENKOVA

Josef Ka

RU / FI

<https://eskargoeskargo.com>

FIN

Kansainvälisesti toimiva performanssi-, kuva- ja äänitaiteilija Josef Ka sekoittaa monenlaisia vaikutteita - butoh-tanssista elokuvateoriaan - ja vuosikymmeniä kestäneitä maailmanmatkojaan luodakseen rohkeaa, hyvin henkilökohtaista paikkasidonnaista taidetta. Josef Kan aiheet vaihtelevat ihmiskehon paikan tutkimisesta nykytodellisuudessa sisäisen kehon tutkimiseen ihmislajia ja sen jälkeistä aikaa edustavana järjestelmänä. Hänen taiteellinen työskentelynsä kutsuu usein aktiivisesti yleisön eräänlaisen yksityisen haaveilun sisälle ja tekee siitä syvästi osallistavan; hän on aktiivisesti tekemisissä sekä yleisönsä että monien muiden kokeellisten taiteilijoiden kanssa. Oman työnsä lisäksi Josef Ka kuratoi säännöllisesti tapahtumia ja näyttelyitä helsinkiläisessä underground-tilassaan - Saunagalleriassa - ja opettaa performanssitaiteen teoriaa ja käytäntöjä käsitteleviä kursseja.

Hän on myös WORST THEATRE:n ja henkilökohtaisen harjoitusjärjestelmänsä KA-YOGA:n keksijä.

ENG

International performance, visual and sound artist Josef Ka's blends richly varied influences - everything from Butoh dance to cinematic theory - with her decades of nomadic world travel to create bold, highly personal site-specific art. Josef Ka's themes range from investigating the place of the human body in contemporary reality to exploring the inner body as a representative system of our human and post human kind. Her artistic practice often actively invites the audience inside a sort of private reverie, making it a deeply participatory one; she actively engages with both her audiences and with a wide diversity of other experimental artists. In addition to her own work, Josef Ka curates a regular series of events and exhibitions at her Helsinki underground space - Sauna Gallery - and teaches classes on the theory and practice of performance art.

She is also the inventor of the WORST THEATRE and her personal training system, KA-YOGA.

JOSEF KA

PRAYER FOR
**PERFORMANCE
ART**

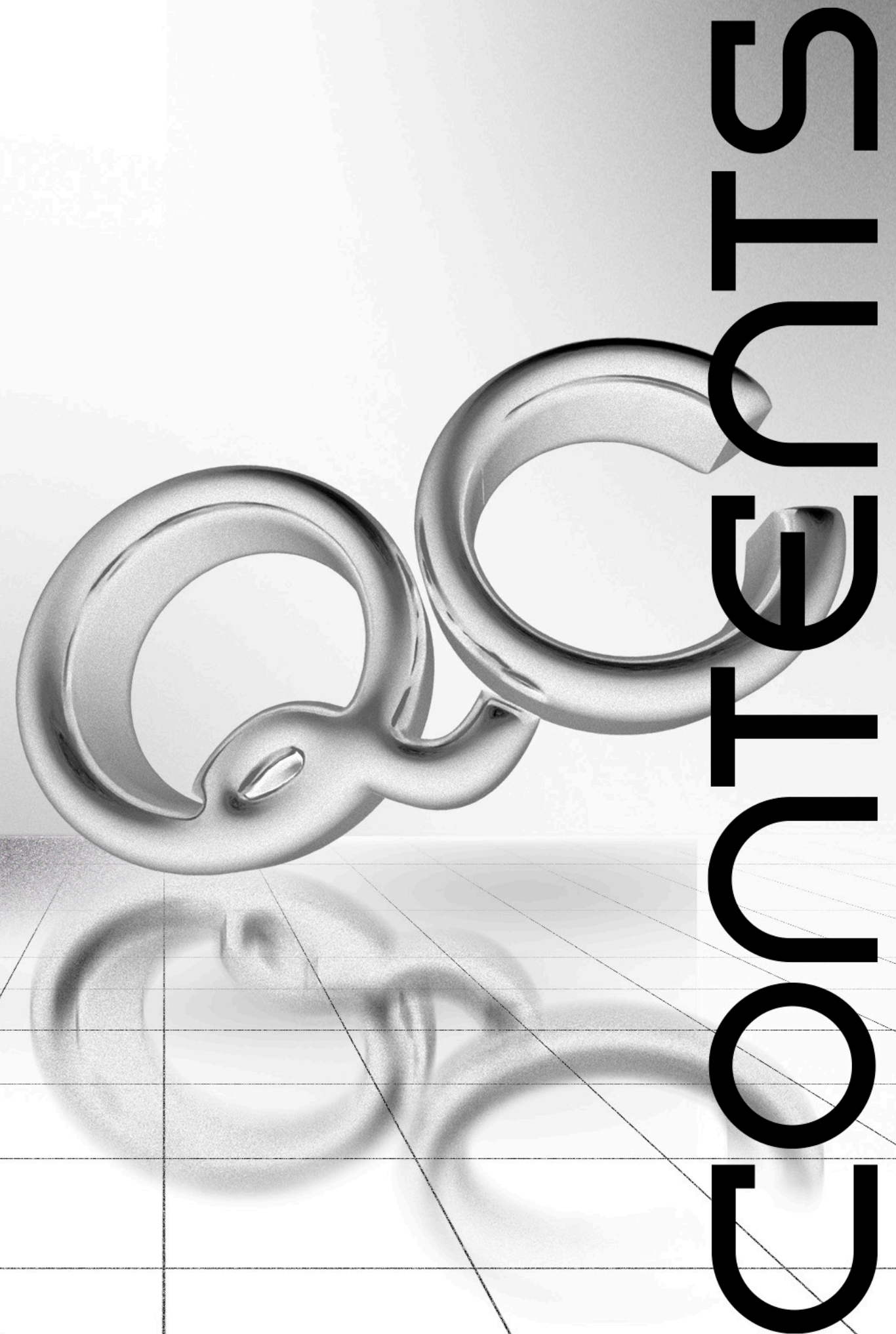

About the exhibition	4
Venues	6
TEXTS	
Natasha Alekseeva	10
Timo Tuhkanen	14
Ramiro Camelo	18
Asia Koltunova	22
Aacooop	26
Mikhail Levin	32
Juhana Harju	34
OPENING	
ARTISTS	
Katia Ablamskaya	52
Igor Baranov	58
Daria Boudanova	64
Benji Boyadgian	74
Ira Derviz	80
Farbod Fakharzadeh	86
Maria Fox Larsson	90
Daria Goncharova	96
Kateryna Harahulia	104
Spartak Khachanov	110
Tonya (Ton) Melnyk	114
Alla Mezentseva	120
Eglė Pilkauskaitė	128
Valery Pirogov	136
Slava Ptrk	150
Alexey Riabov	156
Aurora Del Rio	166
Sasha Rotts	174
Maryna Semenkova	180
Nikita Shokhov	188
Regina-Mareta Soonsein	194
Lada Uchaeva	202
Margarita Zhuravleva	206
PERFORMANCES	
Helena Aleksandrova	214
DashChe	218
Anita Kremm	232
Maryna Semenkova	240
Josef Ka	248

QUANTUM CRITIC 23

ARTISTS

Katia Ablamskaya (RU / RS)
Helena Aleksandrova (RU / FI)
Igor Baranov (RU / RS)
Daria Boudanova (RU / GE)
Benji Boyadgian (PS / FI)
Dash Che (RU / FI / US)
Ira Derviz (RU / RS)
Farbod Fakharzadeh (IR / FI)
Maria Fox Larsson (RU / FI)
Daria Goncharova (RU / RS)
Kateryna Harahulia (UA / FI)
Spartak Khachanov (UA / FI)
Anita Kremm (EE)
Tonya (Ton) Melnyk (UA / FI)
Alla Mezentseva (RU)
Eglė Pilkauskaitė (LT)
Valery Pirogov (UA / FI)
Slava Ptrk (RU / ME)
Alexey Ryabov (RU / KZ)
Aurora Del Rio (IT / LT / FI)
Sasha Rotts (RU / FI)
Maryna Semenkova (UA / DE)
Nikita Shokhov (RU / US)
Regina-Mareta Soonsein (EE)
Lada Uchaeva (RU / ME)
Margarita Zhuravleva (RU)

CURATORS

Natasha Alekseeva (RU / FI)
Ramiro Camelo (CO / FI)
Asia Koltunova (RU / TH)
Timo Tuhkanen (FI)

PARTNERS

Ministry of Education and Culture of Finland
Finland-Russia Society, Finland

Aacoop

DATES AND VENUES

30 September – 29 October 2023

30 September 2023 – present

MYYMÄLÄ2
POP UP GALLERY
Katariinankatu 4, 00170, Helsinki
www.myykala2.com

METVERSE
SPACE SPATIAL.IO
www.spatial.io/s/Quantum-Critic-2023-65166888d3282112c124f78d

TEXTS

AACOOP
NATASHA ALEKSEEVA
RAMIRO CAMELO
JUHANA HARJU
ASIA KOLTUNOVA
MIKHAIL LEVIN
TIMO TUHKANEN

PHOTO CREDITS

KAMILA ŚLADOWSKA
Jan Ahlstedt, Renzo Alva, Igor Baranov,
Daria Boudanova, Ira Derviz, Alexey Gaidin,
Varvara Gataullina, Daniil Gorokhov, Silver Gutmann,
Juhana Harju, Boris Kholkin, Adel Kim, Haruno Kobori,
Vitaly Kolikov, Anita Kremm, Olga Kudryashova,
Ilya Lokshin, Evelin Lumi, Alla Mezentseva, Lovis Ostenrik,
Alina Portna, Petras Saulėnas, Alexander Uvarov

TRANSLATION

NATASHA ALEKSEEVA
VEERA KUUSISTO

DESIGN

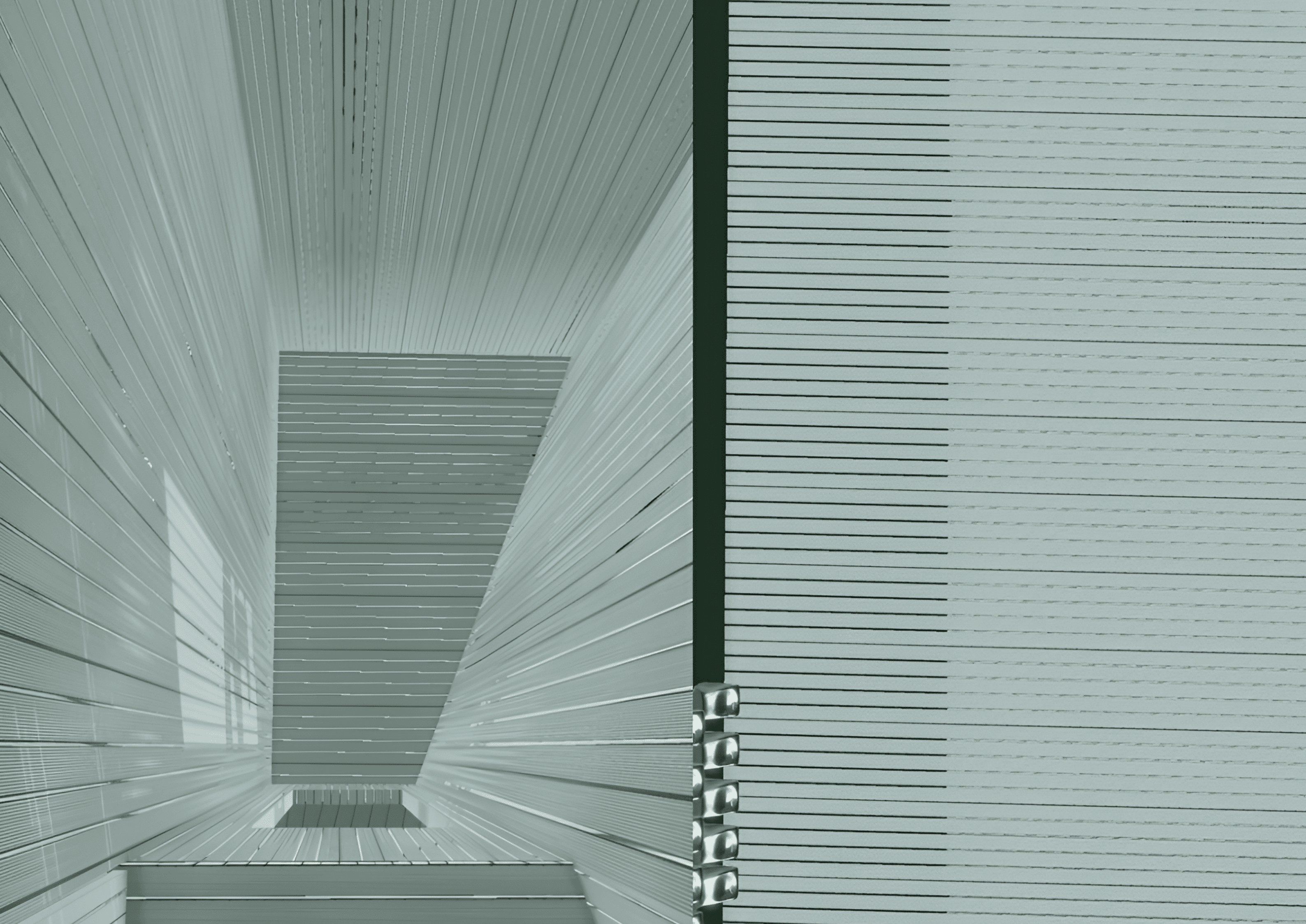
MARK DUBONOSOV

PTERON PRESS

Uudenmaankatu 23 F 1, 00120 Helsinki

timotuhkanen.com/pteron-press

Helsinki, 2024

QUANTUM
2023 CRITIC

PTERON PRESS 2024

Myyväläz

Taitten edistämiskeskus
Centret för konstfrämjande
Arts Promotion Centre Finland

Opetus- ja
kulttuuriministeriö

